

รายงานสถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตร ประจำปี 2567

สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร
กรมส่งเสริมการเกษตร

คำนำ

รายงานสถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตร ประจำปี 2567 เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญในแต่ละกลุ่มสินค้าเกษตร ทั้งด้านการผลิต การตลาด สถิติการนำเข้า-ส่งออก และแหล่งผลิตในรูปแบบของแผนที่ (Mapping) ประกอบด้วย ข้าว พืชไร่ พืชผัก ไม้ผลไม้ยืนต้น ไม้ดอกไม้ประดับ สมุนไพรและเครื่องเทศ และแมลงเศรษฐกิจ เพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและวางแผนการพัฒนา รวมทั้งการติดตามสถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตรของผู้บริหาร นักวิชาการเกษตรที่รับผิดชอบ และผู้สนใจทั่วไป โดยสำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตรได้มอบหมายให้กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากนักวิชาการเกษตรที่รับผิดชอบงาน ซึ่งที่มาของข้อมูลได้จากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงพาณิชย์ กรมศุลกากร ศูนย์ปฏิบัติการของกรมส่งเสริมการเกษตร ผู้ประกอบการ หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนจนการสำรวจข้อมูลในพื้นที่

สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร ขอขอบคุณหน่วยงานที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวไว้ ณ โอกาสนี้ หากมีข้อผิดพลาดหรือคำแนะนำประการใด คณะผู้จัดทำยินดีน้อมรับ เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นในการดำเนินการครั้งต่อไป

กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ
สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร

สารบัญ

	หน้า		หน้า
บทนำ			
สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร			
พืชไร่		พืชผักและเห็ด (ต่อ)	
ข้าว	1	ชิง	31
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	3	พริก	33
ถั่วเขียว	5	มะเขือเทศ	36
ถั่วลิสง	7	มันฝรั่ง	38
ถั่วเหลือง	9	หน่อไม้ฝรั่ง	40
มันสำปะหลัง	11	หอมแดง	42
สับปะรดโรงงาน	13	หอมหัวใหญ่	44
อ้อยโรงงาน	15	สมุนไพรและเครื่องเทศ	
ไม้ยืนต้น		กระเจี๊ยบแดง	46
กาแฟ	17	กระท่อม	48
ปาล์มน้ำมัน	19	กระชายดำ	50
มะพร้าว	21	ขมิ้นชัน	52
ยางพารา	23	พริกไทย	54
พืชผักและเห็ด		โพล	56
กระเทียม	25	ฟ้าทะลายโจร	58
ข้าวโพดฝักอ่อน	27	ว่านหางจระเข้	60
ข้าวโพดหวาน	29		

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
ดอกไม้ประดับ		ไม้ผล (ต่อ)	
กล้วยไม้	62	มังคุด	92
กุหลาบตัดดอก	64	ลองกอง	94
ดาวเรือง	66	ลิ้นจี่	96
เบญจมาศตัดดอก	68	ลำไย	98
ปทุมมา	70	ส้มเขียวหวาน	100
มะลิ	72	มาตรฐานสินค้าเกษตร	
ไม้ตัดใบ	74	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม GAP	102
ไม้ประดับ	76	เกษตรอินทรีย์	104
แมลงเศรษฐกิจ		ภาคผนวก	
คั้ง	78	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)	107
จิ้งหรีด	80	การใช้ที่ดินของประเทศไทย	111
ชันโรง	82	ปริมาณน้ำฝนและอุณหภูมิ	115
ผึ้งพันธุ์	84	เศรษฐกิจสังคมครัวเรือนเกษตรกร	116
ผึ้งโพรง	86	ปฏิทินสินค้าเกษตรที่สำคัญรายเดือน	117
ไม้ผล		ตารางการจำหน่ายสินค้าตลาดเกษตรกร	119
เงาะ	88		
ทุเรียน	90		

บทนำ

ภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรและการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากประมาณหนึ่งในสามของประชากรเป็นครัวเรือนเกษตรกร และเกือบครึ่งหนึ่งของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร พื้นที่ดังกล่าวถูกใช้ในการทำนาข้าวมากที่สุด 64.08 ล้านไร่ รองลงมา ปลูกสวนไม้ผลไม้ยืนต้น 40.07 ล้านไร่ พืชไร่ 29.62 ล้านไร่ สวนผักไม้ดอกไม้ประดับ 1.09 ล้านไร่ และใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่น ๆ ร้อยละ 12.87 ล้านไร่ ตามลำดับ ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเกษตรถูกนำมาใช้เป็นอาหาร เครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันมากมาย รวมทั้งส่งออกนำเงินตรามาพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยประเทศ ซึ่งสินค้าเกษตรจำนวนมากหลายชนิดที่ประเทศไทยติดหนึ่งในสิบของประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก เช่น ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน สับปะรดโรงงาน ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว พริกไทย เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีสินค้าเกษตรสำคัญอีกหลายชนิดที่ส่งออกและทำชื่อเสียงให้ประเทศ เช่น ลำไยทุเรียน มังคุด มะพร้าวน้ำหอม มะม่วง กัญชง ไม้พืชมัก เป็นต้น จึงกล่าวได้ว่าประเทศไทยเป็นครัวของโลก

สำหรับปีงบประมาณ 2567 กรมส่งเสริมการเกษตรกำหนดภาพรวมของการดำเนินงานโดยมีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร ครอบคลุม ครัว เกษตรกร องค์กรเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน การส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มศักยภาพการผลิต การแปรรูป การเพิ่มมูลค่า การพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์โดยการศึกษา วิจัย พัฒนา กำหนดมาตรการ และแนวทางในการส่งเสริมการเกษตร ตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร และการให้บริการ ทางการเกษตร เพื่อให้เกษตรกรมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตรซึ่งเป็นหน่วยงานภายในกรมส่งเสริมการเกษตร ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “เป็นหน่วยงานหลักในการเพิ่มขีดความสามารถด้านส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตรสู่สากล” โดยมีพันธกิจที่สำคัญ คือ ศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี และประยุกต์เทคโนโลยีการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตร รวมทั้งกำหนดแนวทางและจัดทำแผนส่งเสริมการผลิตและจัดการสินค้าเกษตร และให้คำปรึกษาแนะนำ และถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตร ตลอดจนเป็นศูนย์กลางการประสานงานด้านการส่งเสริมการผลิต และการจัดการผลผลิตทางการเกษตร

การปฏิบัติงานในพื้นที่ซึ่งจากกรอบทิศทางที่กล่าวมาข้างต้น สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตรได้ดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการดำเนินงานในปี 2567 ของกรมส่งเสริมการเกษตร ที่มีเป้าหมาย คือ เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีรายได้เพิ่มขึ้น การผลิตสินค้าเกษตรมีประสิทธิภาพ และมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง โดยมีกลยุทธ์ 1) การสร้างความมั่นคงในอาชีพแก่เกษตรกร 2) การส่งเสริมการผลิตและจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต 3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และชุมชนเกษตร 4) การส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ 5) การพัฒนาศักยภาพองค์กรและการบริหารจัดการ ซึ่งทิศทางและกรอบการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกับนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ยึดหลัก “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” ที่ให้ความสำคัญกับตลาดนำการผลิตโดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร รวมทั้งการขับเคลื่อนโครงการ “1 ไร่ 1 คอก 1 สินค้าเกษตรมูลค่าสูง” ให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น 3 เท่า ภายใน 4 ปี โดยมี 3 กลุ่มสินค้า คือ 1) กลุ่มสินค้าเกษตรมูลค่าสูงเพื่อส่งออก พัฒนาสินค้าที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการส่งออก ขยายตลาดและขยายฐานการผลิตเพื่อการส่งออก 2) กลุ่มสินค้าเกษตรมูลค่าสูง พัฒนาระบบการผลิตและการแปรรูป โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับห่วงโซ่มูลค่าให้สูงขึ้น ส่งเสริมการผลิตอาหาร Future Food และ Function Food รวมทั้งส่งเสริมการตลาดภายในประเทศทั้ง Online และ Offline และ 3) กลุ่มสินค้าเกษตรและบริการเชิงสร้างสรรค์ ที่ส่งเสริมการผลิต การตลาดสินค้า GI พืชสมุนไพร อาหารท้องถิ่น รวมทั้งยกระดับเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรของชุมชน ให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy Tourism) และท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรและชุมชน

ดังนั้น การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตรแต่ละชนิดที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปี ตามปัจจัยทั้งภายนอกและภายในประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจการค้า การเมือง สังคมและวัฒนธรรม เป็นบทบาทและภารกิจหนึ่งที่สำคัญของนักวิชาการเกษตร สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร รายงานสถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตร ปี 2567 ประกอบด้วย สินค้าเกษตร 7 กลุ่ม ได้แก่ พืชไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น พืชผัก สมุนไพรและเครื่องเทศ ไม้ดอกไม้ประดับ และแมลงเศรษฐกิจ รวม 50 ชนิดสินค้า และการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) เกษตรอินทรีย์ และตลาดเกษตรกร เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลหลักในปฏิบัติงานการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพความสำเร็จต่อไป

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก	
ปี 2566/67	
ผลผลิต (ล้านตันข้าวสาร)	
จีน	144.60
อินเดีย	134.00

ปริมาณการบริโภคภายในประเทศ			
ปี 2564/65 2565/66 2566/67*			
ปริมาณ	12.500	12.500	12.500
(ล้านตันข้าวเปลือก)			

ปริมาณการนำเข้าของไทย	
ปี 2566	
ปริมาณ (ตัน)	15,749.930
มูลค่า (ล้านบาท)	443.870

ปริมาณการส่งออกของไทย			
ปี 64 ปี 65 ปี 66			
ปริมาณ	6.297	7.710	8.763
(ล้านตันข้าวสาร)			
มูลค่า	109,771	138,698	178,136
(ล้านบาท)			

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก ปี 2566/67	
ผลผลิต (ล้านตันข้าวสาร)	
ฟิลิปปินส์	4.10
อินโดนีเซีย	3.50

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก ปี 2566/67	
ผลผลิต (ล้านตันข้าวสาร)	
อินเดีย	16.50
ไทย	8.00

ข้าว

ชื่อไทย : ข้าว
 ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : RICE
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Oryza sativa*
 โดย : กลุ่มส่งเสริมระบบการผลิตข้าว
 เบอร์โทรศัพท์ : 02 940 6100

ต้นทุนรวมต่อไร่ (บาทต่อไร่)			
ข้าวนาปี		ข้าวนาปรัง	
ปี 2565	ปี 2566	ปี 2565	ปี 2566
4,487.33	4,294.71	5,432.05	5,603.18

สถิติการผลิต								
รายการ	ข้าวนาปี				ข้าวนาปรัง			
	ปี 63/64	ปี 64/65	ปี 65/66	ปี 66/67*	ปี 63/64	ปี 64/65	ปี 65/66	ปี 66/67*
ครัวเรือน** (ล้านคร.)	4.691	4.676	4.655	4.608	0.440	0.439	0.397	0.326
พื้นที่ปลูก (ล้านไร่)	62.438	63.013	62.838	61.928	8.343	9.547	11.099	9.877
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	423	425	425	413	5.310	646	649	643
ผลผลิตรวม (ล้านตัน)	26.424	26.807	26.712	25.569	637	6.171	7.199	6.351

แหล่งผลิตรายภาค ปี 2566	
ข้าวนาปี	- ภาคเหนือ 23.84 % - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 61.48 % - ภาคกลาง 13.73 % - ภาคใต้ 0.95 %
ข้าวนาปรัง	- ภาคเหนือ 39.04 % - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 16.99 % - ภาคกลาง 43.38 % - ภาคใต้ 0.59 %

ราคาขาย (บาท/ตัน)													
ปี	ชนิด	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
2565	เปลือกเจ้า	7,934	7,851	8,192	8,491	8,741	9,094	9,069	9,058	9,220	9,180	9,218	9,129
	หอมมะลิ	11,045	11,451	11,658	11,771	12,832	13,934	13,737	13,633	13,629	14,141	13,469	12,898
2566	เปลือกเจ้า	9,660	9,749	9,760	9,899	9,914	9,959	10,483	11,844	13,179	12,958	10,737	10,285
	หอมมะลิ	13,306	13,347	13,426	13,364	13,532	13,835	13,995	14,685	15,034	14,706	13,293	13,580
2567	เปลือกเจ้า	11,324	11,772	11,293									
	หอมมะลิ	14,044	14,212	14,226									

ปริมาณผลผลิตและร้อยละ ข้าวนาปี - ข้าวนาปรัง จากการเก็บเกี่ยวรายเดือน ปี 2566/67																										
ชนิดสินค้า	ปี 2566												ปี 2567												ผลผลิต (ล้านตันข้าวเปลือก)	
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.		
นาปี						0.074	2.091	2.154	2.064	16.555	2.088	0.324	0.105	0.045	0.054*	0.015*								25.569		
นาปรัง						0.29	8.18	8.42	8.07	64.75	8.17	1.27	0.41	0.17	0.21	0.06	0.495	2.037	2.223*	0.988*	0.373*	0.199*	0.015*	0.016*	0.005*	6.351
													7.80	32.08	35.00	15.55	5.87	3.13	0.24	0.25	0.08				100.00	

ข้าว

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ประเทศไทยมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกข้าว และมีพันธุ์ข้าวที่เพาะปลูกหลากหลายมีความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่</p> <p>2. สามารถปลูกข้าวได้เกือบตลอดทั้งปี ทั้งข้าวนาปีและนาปรัง จึงมีผลผลิตออกสู่ตลาดอย่างต่อเนื่อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาระบบชลประทานยังมีข้อจำกัดด้านกายภาพ - มีการระบาดของโรคและแมลงที่สำคัญ เช่น โรคไหม้คอรวง และเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล - ประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกรต่ำ ใช้เทคโนโลยีในการผลิตไม่เหมาะสม และการนำผลการวิจัยไปสู่การปฏิบัติมีน้อย ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง - คู่แข่ง เช่น เวียดนาม ได้พัฒนาข้าวพื้นนุ่มซึ่งเป็นที่นิยมในประเทศจีน ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ กาน่า ไ오วอรีโคสต์ เป็นต้น ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกข้าว และผลผลิตต่อไร่สูงกว่าไทย เนื่องจากมีระบบชลประทานและใช้พันธุ์ข้าวที่ให้ผลผลิตสูง - ขาดแคลนพันธุ์ข้าวพื้นนุ่มที่มีคุณภาพและผลผลิตต่อไร่ที่สามารถแข่งขันได้ - เกษตรกรในประเทศเก็บเมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิหลังจากการเก็บเกี่ยวไว้ทำพันธุ์ในหลายรอบการผลิต ทำให้คุณภาพของเมล็ดพันธุ์ข้าวลดลง ส่งผลให้คุณภาพของผลผลิตข้าวหอมมะลิลดลงไปด้วย - การแข่งขันในตลาดส่งออกข้าวมีการแข่งขันด้านราคาอย่างรุนแรง เนื่องจากราคาข้าวของอินเดียโดยเฉพาะในกลุ่มของข้าวขาวและข้าวหนึ่ง ยังคงอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าไทยประมาณ 20-40 เหรียญสหรัฐต่อตัน ทำให้ไทยสูญเสียส่วนแบ่งตลาดส่งออกข้าวขาวและข้าวหนึ่ง - เรื่องโลติสจิกส์ ตู้คอนเทนเนอร์ และค่าระวางเรือที่มีราคาสูงขึ้น จึงส่งผลต่อการส่งออกข้าวหอมมะลิไทยและข้าวหอมไทยที่ส่งออกไปอเมริกา ยุโรป และแคนาดา - สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง เช่น ฝนตกไม่ตรงตามฤดูกาล ทำให้ต้นข้าวเหี่ยวเฉาก่อนระยะเวลาเก็บเกี่ยว ส่งผลให้เมล็ดข้าวไม่สมบูรณ์เกิดผลกระทบทำให้ปริมาณผลผลิตลดลง และส่งผลให้เกิดการระบาดของศัตรูข้าวที่รุนแรงเพิ่มมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มระบบชลประทาน / วิจัยและพัฒนาพันธุ์ที่ต้านทานเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล - กำหนดพื้นที่ปลูกข้าวที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถดำเนินการตามนโยบายและมาตรการได้ ตามเป้าหมาย - ส่งเจ้าหน้าที่ไปศึกษาข้อมูลประสิทธิภาพการผลิตและการตลาดของประเทศจีน ญี่ปุ่น อินเดีย สหรัฐอเมริกา เวียดนาม - กรมการข้าวได้สร้างการกระจายเมล็ดพันธุ์ ผลิตเมล็ดพันธุ์ดีจากศูนย์ข้าวชุมชน โดยได้เพิ่มศูนย์เมล็ดดีอีก 4 แห่ง โดยไม่ได้เพิ่มบุคลากร (4 แห่งคือ 1. ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวชัยภูมิ 2. ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวสุพรรณบุรี 3. ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวเชียงราย 4. ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวเพชรบูรณ์) - ปรับโครงสร้างการผลิตในประเทศ เพื่อรองรับการปรับตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน - ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการผลิตข้าว GAP อย่างเป็นระบบ ทั้งข้าวเปลือกและข้าวสารที่มีสัญลักษณ์ Q เช่น ข้าวหอมมะลิ ข้าวอินทรีย์ - ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เทคโนโลยีในการผลิตอย่างเหมาะสม - รมรณรงค์ให้มีการบริโภคและแปรรูปภายในประเทศเพิ่มขึ้น - ปรับปรุงและพัฒนาระบบการพยากรณ์ผลผลิตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการตลาดได้ - วิจัยและพัฒนา สายพันธุ์ข้าวพื้นนุ่ม เพื่อให้สามารถแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้ - สร้างการรับรู้เพื่อรองรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ (Climate Change)

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ชื่อไทย : ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Corn, Maize

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Zea mays* L.

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชไร่อุตสาหกรรม

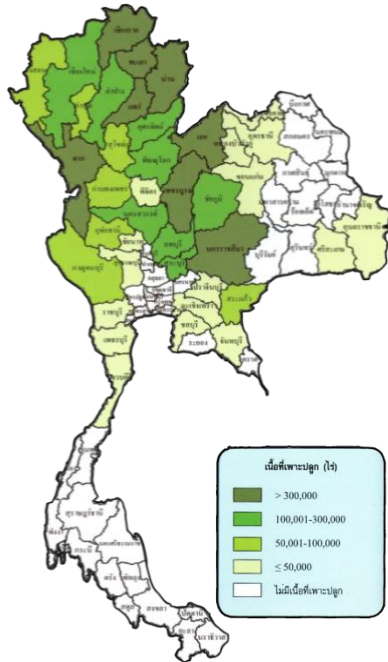
เบอร์โทรศัพท์ : 02 940 6124

สถิติการผลิต			
	2564/65	2565/66	2566/67
จำนวน ครัวเรือน	448,232	444,253	455,222
พื้นที่ปลูก (ล้านไร่)	6.825	6.474	6.844
ผลผลิต (ล้านตัน)	4.848	4.757	4.892
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	728	737	723
ต้นทุน การผลิต (บาท/ตัน)	6,810	7,340	7,410
เกษตรกรขาย ได้ ณ ไร่นา ที่ความชื้น 14.5 % (บาท/กก.)	8.57	10.11	9.21

ปริมาณผลผลิต และร้อยละผลผลิตที่ออกสู่ตลาด													
ปี	ปี 2566							ปี 2567					
	เดือน	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.
ร้อยละ	0.004	0.64	2.08	10.71	20.10	35.25	17.46	2.21	0.61	4.88	5.20	0.86	100.00

ราคาข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ความชื้น 14.5 % ที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นา (บาท/กก.)													
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
2564	8.15	8.15	8.06	7.93	7.69	8.07	8.29	7.72	8.23	8.40	8.76	8.97	8.57
2565	8.85	8.94	9.10	9.69	10.30	10.52	10.37	9.76	9.33	9.54	10.46	10.89	10.11
2566	11.18	11.60	11.08	10.70	10.69	10.79	9.99	9.56	9.61	9.22	8.74	8.98	9.21

แหล่งผลิตที่สำคัญ	
เพชรบูรณ์	12.16%
นครราชสีมา	9.90%
น่าน	8.26%
ตาก	7.87%
ลพบุรี	6.12%

ส่งออก		ข้อได้เปรียบ-เสียเปรียบของไทย		นำเข้า				
ปี	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ข้อได้เปรียบ - เป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่สำคัญมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง - สามารถนำไปแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มได้หลากหลาย - ปลอดภัยการตัดแต่งพันธุกรรม (GMOs Free)	ข้อเสียเปรียบ - ผลผลิตต่อไร่ต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง - บางพื้นที่เพาะปลูกในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม และส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝน	ปี	ปริมาณ (ล้านตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	นำเข้าจากเมียนมาร์ กัมพูชา และลาว
64	26,479	256.79			64	1.83	12,722.79	
65	977	11.17			65	1.47	15,022.42	
66	141	2.41			66	1.33	15,187.93	
ประเทศคู่ค้าของไทย เมียนมา ลาว กัมพูชา			ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก สหรัฐอเมริกา จีน บราซิล อาร์เจนตินา สหภาพยุโรป (ไทยอยู่ลำดับที่ 21 ของโลก)			ประเทศคู่แข่งของไทย สหรัฐอเมริกา บราซิล อาร์เจนตินา		

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
<p>1. ผลผลิตออกกระจุกตัวในเดือนตุลาคม - เดือนธันวาคม ทำให้อุปทานมากกว่าอุปสงค์ ประกอบกับผลผลิตในช่วงดังกล่าวมีคุณภาพต่ำ ความชื้นสูง ทำให้ราคาที่เกษตรกรขายได้มีแนวโน้มปรับตัวลดลง</p> <p>2. ต้นทุนการผลิตของไทยอยู่ในเกณฑ์สูงเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>3. ผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จากพื้นที่บุกรุกป่าถูกใช้เป็นข้อจำกัดทางการค้า เนื่องจากประเทศผู้นำเข้าปลายทางให้ความสำคัญกับการรักษาสິงแวดล้อมมากขึ้น</p> <p>4. หนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุดดื้อยา ทำให้เกษตรกรต้องใช้ยาในปริมาณเพิ่มขึ้น หลากหลายชนิดมากขึ้นในการควบคุม</p> <p>5. ผลกระทบจากภาวะแล้ง ทำให้ต้นข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ขาดน้ำในช่วงระยะสำคัญ ทำให้ต้นตายหรือผลผลิตไม่สมบูรณ์ ไม่มีคุณภาพ ส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ</p>	<p>1. ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนช่วงการเพาะปลูกใหม่ เพื่อให้ผลผลิตออกสู่ตลาดกระจายตัว</p> <p>2. สนับสนุนให้ไทยรักษาสถานภาพในการเป็นแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์คุณภาพ (Seed) และส่งเสริมให้ประเทศเพื่อนบ้านเป็นแหล่งผลิตข้าวโพดเพื่อตอบสนองอุปทาน (Grain)</p> <p>3. ส่งเสริมการใช้พันธุ์ข้าวโพดทนแล้ง เช่น นครสวรรค์ 3 นครสวรรค์ 5</p> <p>4. สนับสนุนให้เพิ่มจำนวนหมู่บ้านเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด เพื่อให้เกษตรกรผลิตเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้เอง</p> <p>5. ส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิตโดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เช่น การใช้เครื่องจักรกลทดแทนแรงงาน การใช้ปุ๋ยที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ</p> <p>6. สนับสนุนให้เกษตรกรปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ตามมาตรฐาน GAP</p> <p>7. กรมวิชาการเกษตรขึ้นทะเบียนสารกำจัดหนอนชนิดใหม่ ชื่อ คลอแรนทรานิลิโพรล (Chlorantraniliprole) ซึ่งมีประสิทธิภาพในการกำจัดหนอนได้ดีกว่าสารเคมีที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน จึงควรเร่งแนะนำให้เกษตรกรใช้ในการแก้ปัญหาการระบาดของหนอนกระทู้ลายจุด</p> <p>8. ควรปรับลดการเพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์รุ่น 1 ในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ และส่งเสริมการปลูกข้าวโพดหลังนา หรือการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์รุ่น 2 เพิ่มขึ้น</p>

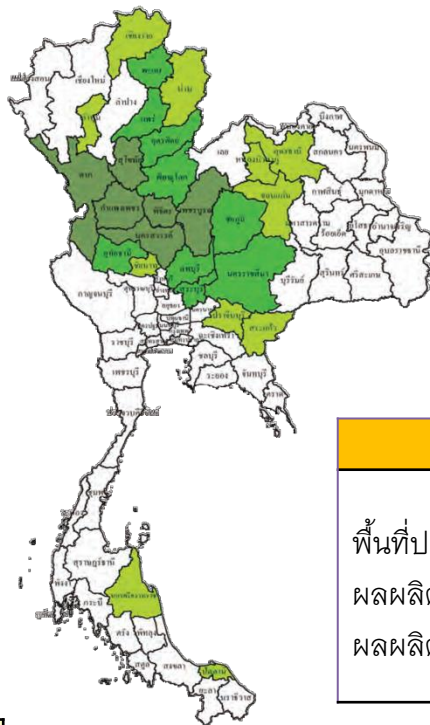
ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{4/}
เมียนมาร์ จีน อุซเบกิสถาน

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของ โลก ปี 66 ^{4/}
อินโดนีเซีย ไต้หวัน เวียดนาม จีน อินเดีย ศรีลังกา

ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{3/}
ปี 66
ปริมาณ (ตัน) 55,227.20
มูลค่า (ล้านบาท) 1,686.37

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{3/}
ปี 66
ปริมาณ (ตัน) 48,654.18
มูลค่า (ล้านบาท) 1,620.19

ที่มา :
1/, 2/,3/ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
4/ กรมการค้าต่างประเทศ

ถั่วเขียว

ชื่อไทย : ถั่วเขียว

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Mung Bean

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Vigna radiata* (L.) Wilczek.

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชน้ำมันและพืชตระกูลถั่ว

เบอร์โทรศัพท์ : 0 2561 0453

สถิติการผลิต ^{2/}			
	ปี 65	ปี 66	ปี 67
พื้นที่ปลูก (ไร่)	701,931	663,500	609,756
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	151	153	155
ผลผลิตรวม (ตัน)	105,689	101,825	94,236

ถั่วเขียวผิวมันเมล็ดใหญ่คณะที่เกษตรกรขายได้ที่ไร่นา ^{2/}													
													หน่วย : บาท/กิโลกรัม
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
65	23.74	23.37	21.86	22.16	24.35	25.24	19.63	21.20	23.51	29.60	32.90	31.81	24.95
66	33.80	32.22	27.80	28.85	28.50	27.28	26.50	24.42	25.00	24.75	25.95	23.43	27.38
67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ) ^{2/}													
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
66	9.10	55.39	401.08	154.19	20.96	0.39	29.74	30.51	19.93	58.74	186.39	101.39	88.98
67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่) ^{1/}	
ต้นทุน ปี 66	
- ต้นทุนผันแปร (บาท/ไร่)	2,007.24
- ต้นทุนคงที่ (บาท/ไร่)	610.73
- ต้นทุนรวม (บาท/ไร่)	2,617.97
- ต้นทุนรวม (บาท/กก.)	17.11
ผลตอบแทน ปี 66	
- ผลตอบแทนรวม (บาท/ไร่)	4,189.14
- ผลตอบแทนสุทธิ (บาท/ไร่)	1,225.39
- ผลตอบแทน (บาท/กก.)	8.01

ปริมาณการบริโภคภายในประเทศ ^{3/}		
	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	111,124	109,640

ถั่วเขียว

คาดว่าเนื้อที่เพาะปลูกถั่วเขียวทั่วประเทศลดลง เนื่องจากเกษตรกรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชเศรษฐกิจอื่นๆ ที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เช่น ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง เป็นต้น ประกอบประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนแรงงานในการเก็บเกี่ยว และมีแมลงรบกวน สำหรับผลผลิตต่อไร่คาดว่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย หากสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูก ไม่ประสบปัญหาภัยแล้ง และมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการเพาะปลูก ส่วนผลผลิตรวมทั้งประเทศลดลงตามเนื้อที่เพาะปลูก

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<ol style="list-style-type: none"> 1. ถั่วเขียวนำไปบริโภคโดยตรง เช่น ทำถั่วเขียวต้มน้ำตาล ถั่วกวน เต้าสวน ขนมเม็ดขนุน 2. เพาะถั่วงอก 3. ทำวุ้นเส้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้นทุนการผลิตสูงทั้งด้านปัจจัยการผลิต ราคาเมล็ดพันธุ์ปุ๋ยเคมี 2. การขาดแคลนแรงงาน 3. ให้ผลตอบแทนน้อยกว่าพืชแข่งขัน อ้อย มันสำปะหลัง 4. ขาดแคลนแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ดีที่ได้มาตรฐาน เมล็ดพันธุ์ดีหายาก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมให้เกษตรกรจัดตั้งศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ ถั่วเขียวชุมชนเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์คุณภาพดีใช้ในชุมชน/ชุมชนข้างเคียง 2. พัฒนาเครื่องจักรกลเพื่อใช้ในการเก็บเกี่ยวแทนการใช้แรงงาน 3. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตถั่วเขียวที่ถูกต้องและเหมาะสมแก่เกษตรกรเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้นซึ่งจะเป็นการลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลง 4. ส่งเสริมการปลูกถั่วเขียวในระบบพืชไร่เป็นหลัก หรือข้าวเป็นหลัก โดยปลูกในพื้นที่และฤดูปลูกที่เหมาะสมเพื่อให้ได้คุณภาพผลผลิตสอดคล้องกับลักษณะการใช้ประโยชน์ (เช่น การปลูกในปลายฝน หรือฤดูแล้ง เป็นการปลูกถั่วเขียวคุณภาพชั้นเลิศ เพื่อการเพาะถั่วงอกหรือในเขตที่ดิน ฟ้า อากาศเหมาะสมต่อการปลูกต้นฝน ก็นำไปใช้ในอุตสาหกรรม วุ้นเส้น หรือทำแป้ง 5. ส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายและความร่วมมือ ระหว่างเกษตรกร ผู้ประกอบการที่เป็นธรรม และพ่อค้าเพื่อประโยชน์ในด้านข้อมูลข่าวสาร การตลาด การพัฒนาคุณภาพผลผลิตและการตลาด

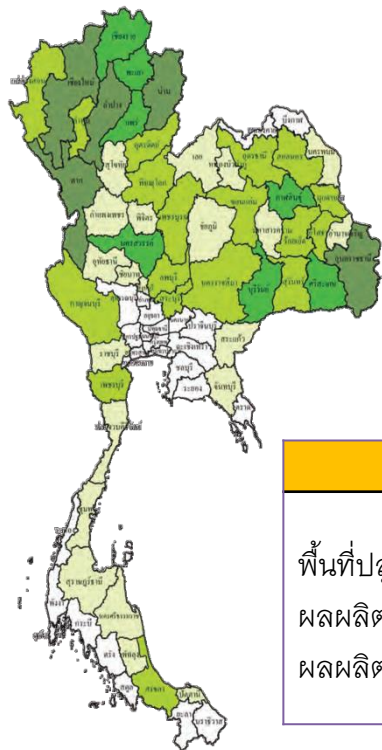
ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{4/}
สาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย ไนจีเรีย สหรัฐอเมริกา ชูดาน พม่า

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{4/}
สาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย อินโดนีเซีย ลาว

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{4/}
สาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย

ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{3/}
ปี 66
ปริมาณ (ตัน) 58,985.12
มูลค่า (ล้านบาท) 1,871.34

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{3/}
ปี 66
ปริมาณ (ตัน) 605.65
มูลค่า (ล้านบาท) 25.98

ถั่วลิสง

ชื่อไทย : ถั่วลิสง

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Groundnut, Peanut

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Arachis hypogaea* L.

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชน้ำมันและพืชตระกูลถั่ว

เบอร์โทรศัพท์ : 0 2561 0453

	สถิติการผลิต ^{2/}		
	ปี 65	ปี 66	ปี 67
พื้นที่ปลูก (ไร่)	73,863	71,876	68,074
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	360	362	368
ผลผลิตรวม (ตัน)	26,597	26,019	25,033

ปี	ราคาถั่วลิสงเปลือกแห้งคละ ^{2/}												
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
65	49.46	45.34	40.99	42.22	40.64	40.35	40.49	47.76	53.29	45.09	35.83	38.25	43.31
66	39.00	36.01	41.66	40.66	47.60	41.71	39.19	46.04	41.91	45.37	48.69	42.91	42.56
67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ปี	ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ) ^{2/}												
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
66	1.85	10.93	59.98	91.56	8.39	2.68	9.54	92.39	80.47	46.68	37.32	32.42	39.52
67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่) ^{1/}
ต้นทุน ปี 66
- ต้นทุนผันแปร (บาท/ไร่) 5,802.75
- ต้นทุนคงที่ (บาท/ไร่) 556.05
- ต้นทุนรวม (บาท/ไร่) 6,358.80
- ต้นทุนรวม (บาท/กก.) 17.57
ผลตอบแทน ปี 66
- ผลตอบแทนรวม(บาท/ไร่) 15,406.72
- ผลตอบแทนสุทธิ (บาท/ไร่) 9,485.94
- ผลตอบแทน (บาท/กก.) 26.20

ปริมาณการบริโภคภายในประเทศ ^{3/}	
ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน) 112,974	122,767

ถั่วลิสง

เนื้อที่มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากเกษตรกรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชประเภทอื่นที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เช่น ข้าว มันสำปะหลัง เป็นต้น ถึงแม้ว่าราคาถั่วลิสงที่เกษตรกรขายได้ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากยังคงมีความต้องการอย่างต่อเนื่อง แต่ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ไม่จูงใจให้เกษตรกรขยายการเพาะปลูก ผลผลิตต่อไร่ของถั่วลิสงคาดว่าจะเพิ่มขึ้น หากอากาศเอื้ออำนวยและไม่มีโรค แมลงระบาด ประกอบกับพื้นที่เพาะปลูกถั่วลิสงส่วนใหญ่มีขนาดพื้นที่ไม่ใหญ่มากนัก เกษตรกรสามารถดูแลรักษาได้ทั่วถึง

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<ol style="list-style-type: none"> 1. ปลูกเป็นรายได้เสริม 2. เพิ่มความสมบูรณ์ในดิน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภค 2. การค้าส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ส่งออกในรูปแบบถั่วปรั่งรส 	<ol style="list-style-type: none"> 1. รักษาระดับพื้นที่ปลูก 2. ต้องนำเข้าทำให้มีราคาสูง 3. เพิ่มผลิตภัณท์และการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าการส่งออก

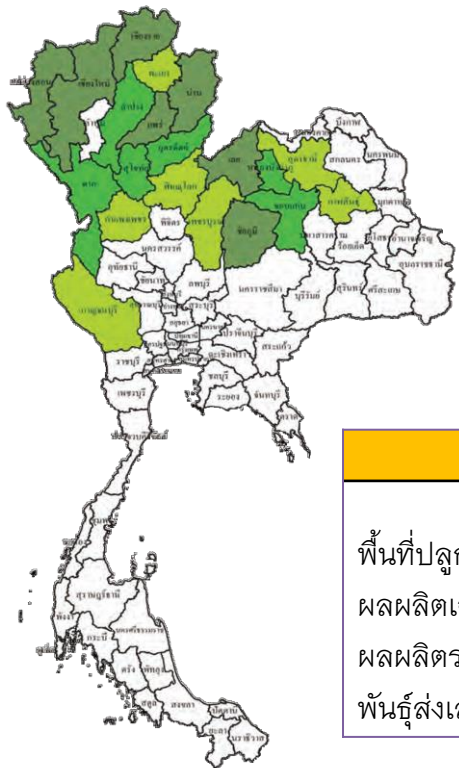
ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{4/}
บราซิล สหรัฐอเมริกา อาร์เจนตินา

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{4/}
จีน ไต้หวัน เกาหลี

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{4/}
บราซิล สหรัฐอเมริกา แคนาดา

ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{3/}
ปี 66
ปริมาณ (พันตัน) 3,125,191.91
มูลค่า (ล้านบาท) 66,629.02

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{3/}
ปี 66
ปริมาณ (พันตัน) 270.41
มูลค่า (ล้านบาท) 9.65

ถั่วเหลือง

ชื่อไทย : ถั่วเหลือง

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Soy Bean

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Glycine max* (L.)

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชไร่และพืชตระกูลถั่ว

เบอร์โทรศัพท์ : 0 2561 0453

สถิติการผลิต ^{2/}			
	ปี 65	ปี 66	ปี 67
พื้นที่ปลูก (ไร่)	89,604	86,413	84,294
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	266	267	270
ผลผลิตรวม (ตัน)	23,829	23,112	22,737
พันธุ์ส่งเสริม	พันธุ์เชียงใหม่ 60		

ราคาถั่วเหลืองคละเกรด (บาท/กก.) ^{2/}													
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
65	15.50	15.50	19.85	17.61	20.50	20.50	20.50	20.50	20.50	18.33	19.00	20.75	19.09
66	24.06	26.12	26.45	22.12	21.53	21.50	21.50	23.94	23.38	22.19	16.37	16.75	22.16
67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ) ^{2/}													
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
66	0.19	4.12	29.17	57.92	0.67	0.00	0.20	1.24	2.80	22.59	8.87	2.76	10.88
67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่) ^{1/}
ต้นทุน ปี 66
- ต้นทุนผันแปร (บาท/ไร่) 3,818.36
- ต้นทุนคงที่ (บาท/ไร่) 823.23
- ต้นทุนรวม (บาท/ไร่) 4,641.59
- ต้นทุนรวม (บาท/กก.) 17.38
ผลตอบแทน ปี 66
- ผลตอบแทนรวม (บาท/ไร่) 5,916.72
- ผลตอบแทนสุทธิ (บาท/ไร่) 1,651.60
- ผลตอบแทน (บาท/กก.) 6.19

ปริมาณการบริโภคภายในประเทศ ^{3/}	
ปี 66	ปี 67
ปริมาณ (ล้านตัน) 3.52	3.57

ถั่วเหลือง

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<ol style="list-style-type: none"> 1. ถั่วเหลืองไทยเป็น Non-GMOs 2. อาหารเพื่อสุขภาพ 3. ถั่วเหลืองเป็นพืชบำรุงดิน 4. ผลิตน้ำมันเพื่อการบริโภค 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไทยผลิตถั่วเหลืองได้ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ในประเทศ 2. ต้นทุนการผลิตในประเทศสูง 3. พื้นที่ปลูกถั่วเหลืองในประเทศลดลง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมการลดต้นทุน เพิ่มผลผลิตต่อไร่ 2. ส่งเสริมการปลูกถั่วเหลืองฤดูแล้งมากกว่าฤดูฝน 3. เป็นผู้นำการผลิตถั่วเหลืองสายพันธุ์ธรรมชาติ (Non-GMOs) และอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร 4. ส่งเสริมการผลิตถั่วเหลืองเกรดแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าการผลิต

มันสำปะหลัง

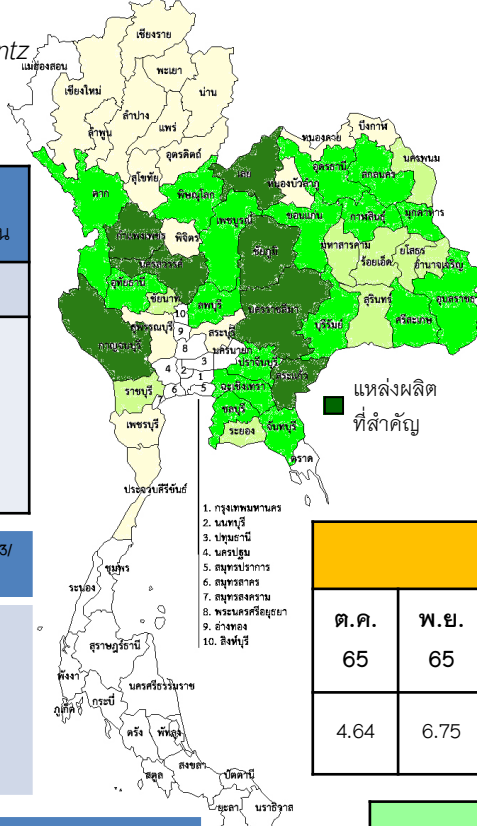
ชื่อไทย : มันสำปะหลัง

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Cassava หรือ Tapioca

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Manihot esculenta (L.) Crantz*

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชเส้นใยและพืชหัว

เบอร์โทรศัพท์ : 02 561 4765

1. กรุงเทพมหานคร
2. นครศรี
3. ภูเก็ต
4. นครปฐม
5. สุพรรณบุรี
6. สมุทรสาคร
7. สมุทรสงคราม
8. พระนครศรีอยุธยา
9. อ่างทอง
10. สิงห์บุรี

สถิติการผลิตมันประเทศผู้ผลิตมันสำปะหลังของไทย			
หน่วย : ล้านตัน ^{1/}			
ข้อมูลการผลิต	ปี 2564/65	ปี 2565/66	ปี 2566/67
เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ล้านไร่)	9.921	9.268	8.682
ผลผลิต (ล้านตัน)	34.068	30.617	26.877
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	3,434	3,303	3,096
จำนวนครุฑเรือ (คร.)	738,153	719,654	643,351
มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	78,697	86,645	76,062

ต้นทุนการผลิต ^{1/}		
หน่วย : บาท/ไร่		
รายการ	ปี 2565	ปี 2566
ต้นทุนผันแปร	5,413.62	5,465.86
ต้นทุนคงที่	1,030.51	1,043.14
ต้นทุนไร่	6,444.13	6,509.00
ต้นทุน/ก.ก.	1.88	1.97

ประเทศผู้ผลิตมันสำปะหลังที่สำคัญของโลก ^{1/}			
หน่วย : ล้านตัน			
ประเทศ	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565
1. ไนจีเรีย	55.57	58.23	60.83
2. คองโก	42.77	45.67	48.77
3. ไทย	28.99	35.10	34.07
4. กานา	24.37	24.99	25.60
5. กัมพูชา	13.76	17.05	17.70

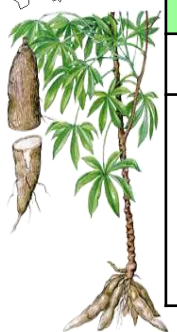
ราคาขายหัวมันสด ณ ไร่นา (บาท/กิโลกรัม) ^{1/}													
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ปี 2565	2.29	2.28	2.31	2.40	2.51	2.57	2.71	2.71	2.68	2.60	2.58	2.60	2.39
ปี 2566	2.70	2.86	3.05	3.15	3.09	2.79	2.74	2.78	2.95	2.82	2.94	3.00	2.90
ปี 2567	3.01	3.08	3.03	2.65									

การส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของโลก ปี 2565 ^{3/}			
ไทย	43.29 %	(4,195 ล้านดอลลาร์)	
เวียดนาม	16.11 %	(1,562 ล้านดอลลาร์)	
เนเธอร์แลนด์	5.47 %	(530 ล้านดอลลาร์)	
USA	5.11 %	(495 ล้านดอลลาร์)	
สปป.ลาว	4.99 %	(484 ล้านดอลลาร์)	

ร้อยละปริมาณผลผลิตรายเดือน ปี 2565/66 ^{1/}											
ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
65	65	65	66	66	66	66	66	66	66	66	66
4.64	6.75	12.25	18.33	21.02	17.02	7.36	3.88	2.30	1.73	2.14	2.58

มูลค่าการนำเข้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (หัวมันสด มันเส้น มันอัดเม็ด แป้งมันสำปะหลัง) ^{1/} หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ				
ประเทศ	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	อัตราเพิ่ม (%)
จีน	1,672.85	1,913.54	3,209.23	7.05
ไทย	267.55	421.68	422.21	6.92
USA	175.51	168.36	200.00	8.01
เกาหลีใต้	47.85	54.66	68.73	7.18
เวียดนาม	220.39	188.25	92.56	-24.93
อื่น ๆ	738.70	585.97	645.55	-5.16

มูลค่าการส่งออก ปีเพาะปลูก 2566/67 (ต.ค.66-ก.พ.67) ^{2/}								
ที่	แป้งมัน (%)	แป้งตัดแปรร (%)	มันเส้น (%)	มันอัดเม็ด (%)				
1	จีน	60.64	ญี่ปุ่น	25.89	จีน	100.00	เนเธอร์แลนด์	49.05
2	ไต้หวัน	7.79	จีน	21.63	อื่นๆ	0.00	USA	21.20
3	อินโดนีเซีย	7.22	อินโดนีเซีย	9.24			สหราชอาณาจักร	15.697
4	มาเลเซีย	5.71	เกาหลีใต้	8.93			นิวซีแลนด์	.91
5	ฟิลิปปินส์	3.65	USA	5.08			เยอรมัน	3.25

ที่มา : ^{1/} สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ^{2/} กรมศุลกากร ^{3/} Trade Map

^e ข้อมูลประมาณการมูลค่าผลผลิต ปี 2565 คำนวณจากราคาเฉลี่ยที่เกษตรกรขายได้ในปีที่แล้ว

สับปะรดโรงงาน

ชื่อไทย : สับปะรด

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Pineapple

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Ananas comosus*

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชไร้อุตสาหกรรม

เบอร์โทรศัพท์ : 02 940 6124

สถิติการผลิต

	ปี 65	ปี 66	ปี 67
จำนวนผู้ปลูก (ครัวเรือน)	29,874	27,121	31,574
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	446,959	341,163	370,812
ผลผลิตเฉลี่ย(กก./ไร่)	3,835	3,687	3,722
ผลผลิตรวม (ล้านตัน)	1.71	1.25	1.38
- บริโภคในประเทศ	0.51	0.38	0.41
- อุตสาหกรรมแปรรูป	1.20	0.87	0.97

การรับรองแปลง GAP

- GAP (แปลง)	3,099	2,071
- GAP (ราย)	2,735	1,906
- GAP (ไร่)	34,083	23,879

พันธุ์ดีที่ใช้ปลูก

สำหรับบรรจุกระป๋อง : ปัตตาเรีย , เพชรบุรี 2

สำหรับบริโภคผลสด : ปัตตาเรีย ตราดสีทอง ทองระยง
ภูเก็ต ภูแล สวี MD2

จังหวัดที่มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวสับปะรดมาก 5 อันดับแรก

ประจวบคีรีขันธ์	33.71 %	(125,000 ไร่)
ราชบุรี	7.89 %	(29,257 ไร่)
เพชรบุรี	6.52 %	(24,176 ไร่)
พิษณุโลก	6.38 %	(23,657 ไร่)
ระยอง	5.50 %	(20,394 ไร่)

เปรียบเทียบสัดส่วนมูลค่าการตลาด

สับปะรดและผลิตภัณฑ์จากสับปะรด

สับปะรดแช่แข็ง	22.23 %
สับปะรดแห้ง	17.89 %
สับปะรดสด	17.06 %
น้ำสับปะรด	15.11 %
สับปะรดกระป๋อง	14.93 %
สับปะรดแปรรูปด้วยน้ำตาล	12.75 %

ที่มา : กรมศุลกากร รวบรวมโดย สศก. ณ เดือน มี.ค. 2567

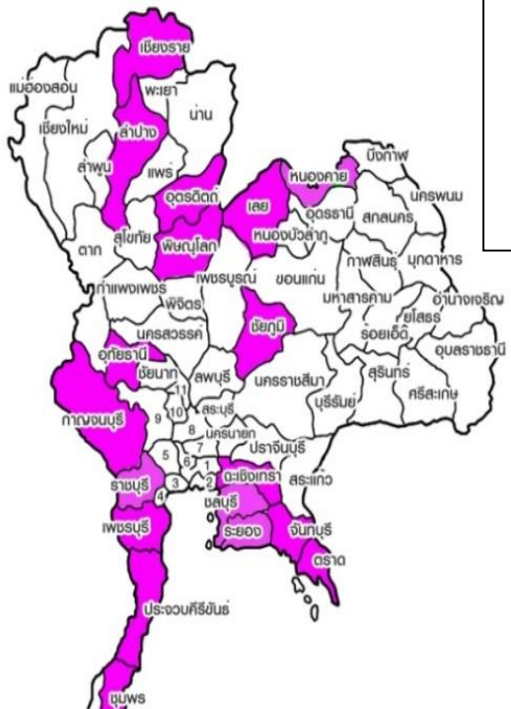
รายการ	การกระจายผลผลิตออกสู่ตลาด											รวม	
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.		ธ.ค.
ปี 2567													
ร้อยละ	7.74	7.40	7.66	8.48	12.23	13.05	7.65	3.63	3.90	8.90	10.85	8.53	100.00
ล้านตัน	0.106	0.102	0.105	0.117	0.168	0.180	0.105	0.050	0.053	0.122	0.149	0.117	1.38
สอหมายเหตุ : แถบสีที่แสดงหมายถึงช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดมาก (peak) มี 2 ช่วง (จัดทำข้อมูล ณ มีนาคม 2567)													

มูลค่าการส่งออกของไทย	ประเทศผู้นำเข้าผลผลิตและผลิตภัณฑ์สับปะรดไทย	ประเทศคู่แข่งของไทย
สับปะรดกระป๋อง ปริมาณ (ตัน) 281,300 มูลค่า (ล้านบาท) 10,758 น้ำสับปะรด ปริมาณ (ตัน) 37,847 มูลค่า (ล้านบาท) 2,650 สับปะรดแปรรูปด้วยน้ำตาล ปริมาณ (ตัน) 17,713 มูลค่า (ล้านบาท) 1,867 สับปะรดสด ปริมาณ (ตัน) 37,140 มูลค่า (ล้านบาท) 913 สับปะรดแห้ง (ไม่ใช่น้ำตาล) ปริมาณ (ตัน) 711 มูลค่า (ล้านบาท) 141 สับปะรดแช่แข็ง ปริมาณ (ตัน) 827 มูลค่า (ล้านบาท) 169 ที่มา : กรมศุลกากร รวบรวมโดย สศก. ณ เดือน มี.ค.2567	สับปะรดกระป๋อง : สหรัฐอเมริกา สหรัฐอาหรับเอมิเรต อิหร่าน น้ำสับปะรด : เนเธอร์แลนด์ สเปน อิหร่าน สับปะรดแปรรูปด้วยน้ำตาล : สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ สับปะรดสด : จีน ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรต สับปะรดแห้ง (ไม่ใช่น้ำตาล) : สหรัฐอเมริกา อินเดีย ลีทัวเนีย สับปะรดแช่แข็ง : ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน ที่มา : กรมศุลกากร รวบรวมโดย สศก. ณ เดือน มี.ค. 2567	ประเทศผู้ส่งออกสับปะรดกระป๋อง 5 อันดับแรกของโลก (มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ) ไทย 463.80 (35.94%) อินโดนีเซีย 275.47 (21.34%) ฟิลิปปินส์ 250.83 (19.43%) เนเธอร์แลนด์ 42.99 (3.33%) เกาหลี 42.36 (3.28%) ที่มา : International trade Centre (สศก. รวบรวม ณ ธ.ค.2566)

ต้นทุนการผลิต ณ ไร่ (เฉลี่ยทั้งประเทศ)

1. ต้นทุนผันแปร (บาท/ไร่)	16,762.95
2. ต้นทุนคงที่ (บาท/ไร่)	1,110.06
3. ต้นทุนรวมต่อไร่ (บาท/ไร่)	17,873.01
4. ต้นทุนรวม (บาท/กิโลกรัม)	4.85

ที่มา : สศก. ข้อมูล ณ เดือน มี.ค. 2567

สับปะรดโรงงาน

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>- สามารถปลูกได้ในหลายพื้นที่ตลอดทั้งปี ในพื้นที่มีน้ำสม่ำเสมอ</p>	<p>ด้านการผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> ขาดการวางแผนการผลิตและการตลาดอย่างเป็นระบบ ผลผลิตกระจุกตัวในบางช่วงเวลาของปี องค์กรเกษตรกรไม่เข้มแข็ง การรวมกลุ่มขาดเอกภาพ ปัญหาการระบาดของโรคร้ายที่สำคัญได้แก่ โรคเหี่ยว ผลผลิตต่อไร่ต่ำ เพราะเกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม ขาดการวางแผนร่วมกันระหว่างโรงงานแปรรูปกับเกษตรกร ในการบริหารจัดการผลผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ คุณภาพผลผลิตไม่ได้มาตรฐานของโรงงาน เช่น ผลใหญ่มาก หรือมีการตกค้างของสารไนเตรทในผลปริมาณสูง <p>ด้านการแปรรูป</p> <ul style="list-style-type: none"> จังหวัดแหล่งปลูกบางจังหวัดอยู่ไกลโรงงานทำให้มีต้นทุนในการขนส่งสูง ประสิทธิภาพการผลิตต่ำทำให้ต้นทุนการแปรรูปสูงกว่าประเทศคู่แข่ง การแปรรูปสับปะรดยังมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย <p>การตลาด</p> <ul style="list-style-type: none"> โรงงานแปรรูปไม่มีเครื่องหมายการค้าในการส่งออกเป็นของตัวเอง จึงมีข้อจำกัดในขยายกำลังการผลิต ถูกกีดกันทางการค้าด้วยข้ออ้างที่ไม่ใช่ภาษี มีความเสี่ยงในกับการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงิน 	<p>ด้านการผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> วิจัยและพัฒนาพันธุ์ที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูง ทนทานต่อโรคและแมลง และคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดโดยแยกเป็นพันธุ์ เพื่อการบริโภคสด และเพื่อการแปรรูป กำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมทางเศรษฐกิจสำหรับการปลูกสับปะรด (Zoning) โดยคำนึงถึงแหล่งรับซื้อโรงงานและชนิดพันธุ์ปลูกในแต่ละเขตให้เหมาะสม เกษตรกรและโรงงานต้องร่วมมือกันในการวางแผนการผลิตและการรับซื้อให้สอดคล้องกับความต้องการในลักษณะของการทำสัญญาข้อตกลง (Contract Farming) อย่างจริงจัง เกษตรกรต้องรวมตัวกันอย่างเข้มแข็ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ภาครัฐสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีตามขบวนการ GAP รวมทั้งตรวจสอบและให้การรับรองจัดหาปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็น เช่น แหล่ง/ระบบน้ำ <p>ด้านการแปรรูป</p> <ul style="list-style-type: none"> โรงงานแปรรูปสับปะรดต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพและทันสมัยเพื่อรักษาคุณภาพ และลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลง สนับสนุนการนำสับปะรดไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม <p>ด้านการตลาด</p> <ul style="list-style-type: none"> ควรสร้าง Brand เป็นของประเทศไทยเอง สนับสนุนระบบ logistic ที่มีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการซื้อขายผลิตภัณฑ์สับปะรดในตลาดซื้อขายล่วงหน้า (Future Market) เพื่อลดความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน

ประเทศคู่แข่งที่สำคัญของไทย
ปี 66 ^{1/}

บราซิล อินเดีย และออสเตรเลีย

ประเทศส่งออกที่สำคัญของไทย
ปี 66 ^{1/}

อินโดนีเซีย สาธารณรัฐเกาหลี
มาเลเซีย กัมพูชา ฟิลิปปินส์ ลาว

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก
ปี 66 ^{1/}

บราซิล อินเดีย จีน ไทย

ปริมาณการนำเข้าน้ำตาลของไทย ^{1/}

ปี 65 ปี 66

ปริมาณ (ตัน) 112,961 268,727

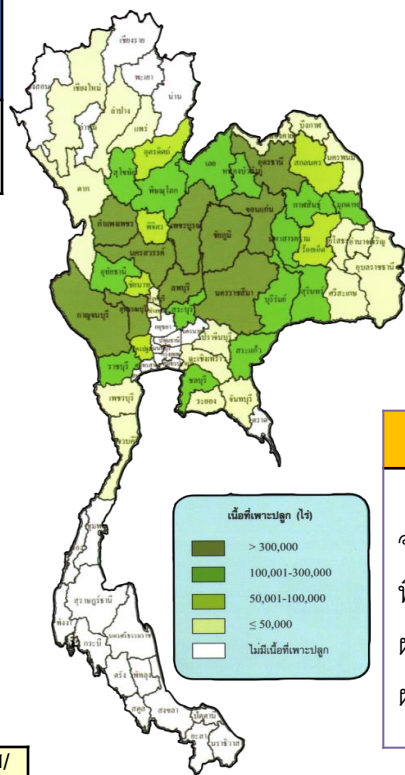
มูลค่า (ล้านบาท) 1,908 6,180

ปริมาณการส่งออกน้ำตาลของไทย ^{1/}

ปี 65 ปี 66

ปริมาณ (ล้านตัน) 6.315 6.362

มูลค่า (ล้านบาท) 104,783 113,798

อ้อยโรงงาน

ชื่อไทย : อ้อยโรงงาน

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Sugar Cane

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Saccharum Officinarum* L.

โดย : กลุ่มส่งเสริมการผลิตพืชไร้อุตสาหกรรม

เบอร์โทรศัพท์ : 02 940 6124

สถิติการผลิต ^{1/}

	64/65	65/66	66/67
จำนวนเกษตรกร (ราย)	420,087	425,374	426,244
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ล้านไร่)	8.92	10.24	9.32
ผลผลิตเฉลี่ย (ตัน/ไร่)	10.33	9.17	8.84
ผลผลิตรวม (ล้านตัน)	92.07	93.88	82.40

ต้นทุน / ผลตอบแทน ^{2/}

ต้นทุนการผลิต (ปี 65/66 : บาท/ไร่)

1. ต้นทุนผันแปร	9,427.32
1.1 ค่าแรงงาน	4,638.16
- เตรียมดิน	519.30
- ค่าปลูก	415.31
- ดูแลรักษา	1,139.01
- เก็บเกี่ยว	2,564.53
1.2 ค่าวัสดุ	4,340.25
- ค่าพันธุ์	785.14
- ค่าปุ๋ย	2,344.53
- ค่าสารกำจัดวัชพืชและศัตรูพืช	929.96
- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น	280.61
1.3 ค่าดอกเบี้ยเงินลงทุน	448.92
2. ค่าจัดการ (7% ของต้นทุนผันแปร)	659.91
3. ต้นทุนคงที่	2,053.23
4. ต้นทุนรวมต่อไร่	12,140.47
5. ต้นทุนรวมต่อตัน (บาท/ตัน)	1,323.93
6. ผลผลิตต่อไร่ (ตัน)	9.17

(ราคาขาย (บาท/ตัน) ^{1/}

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
65	1,034	1,062	1,073	-	-	-	-	-	-	-	-	1,086
66	1,102	1,137	1,162	-	-	-	-	-	-	-	-	1,327
67	1,405	1,442	1,494									

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ) ^{1/}

ปี	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
64/65	-	17.15	31.53	25.53	16.52	1.33	0.02	-	-	-	-	-
65/66	-	18.80	35.12	32.31	13.74	0.03	-	-	-	-	-	-

อ้อยโรงงาน

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นพืชอาหารและพืชพลังงาน 2. มีระบบแบ่งปันในการคิดราคาผลผลิตที่ชัดเจน 3. ตลาดรับซื้อแน่นอนและภาคอุตสาหกรรมต้องการวัตถุดิบมาก 4. การขยายตัวในการส่งออกค่อนข้างดี 	<p>การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดการจัดการด้านเขตกรรม เช่น การปรับปรุงบำรุงดิน การบริหารจัดการน้ำในไร่อ้อย การใช้ปุ๋ยและสารกำจัดศัตรูพืช 2. ราคาปุ๋ย น้ำมันเชื้อเพลิง และพันธุ์อ้อยสูงขึ้น 3. ขาดแคลนแรงงานเก็บเกี่ยว และมีการเผาใบอ้อยก่อนการเก็บเกี่ยว 4. การนำเทคโนโลยีการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ และการลดต้นทุน มาใช้ยังไม่แพร่หลาย 5. มีการระบาดของโรคใบขาว ซึ่งทำให้ผลผลิตลดลง ความหวานลดลง และลดความสามารถในการไว้ตอของอ้อย 6. มีการระบาดของแมลงจักจั่น และตั๊กแตนข้าว ในพื้นที่ภาคกลาง ซึ่งมีผลกระทบต่อผลผลิตอ้อยโรงงาน <p>การตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ราคาอ้อยไม่มีเสถียรภาพ เนื่องจากแปรผันตามราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลก 	<p>การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มผลผลิตโดยพัฒนาระบบการให้น้ำที่มีประสิทธิภาพในภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ และให้สินเชื่อเกษตรกรเพื่อพัฒนาระบบน้ำจำนวน 2 ล้านไร่ 2. ลดต้นทุนของปัจจัยการผลิต 3. ลดต้นทุนการผลิต โดยพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในการเก็บเกี่ยวและการขนส่ง 4. ให้ทุกโรงงานจัดการเก็บเกี่ยวและการหีบอ้อยด้วยระบบคอมพิวเตอร์และระบบ GIS รวมทั้งมีระบบบริหาร การจัดการด้าน IT ปัจจุบัน ร้อยละ 70 ของจำนวนโรงงาน นำतालทั้งหมดใช้ระบบ GIS ในการประเมินผลผลิตอ้อย 5. ควรมีมาตรการเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรซื้อรถเก็บเกี่ยวเพื่อลดปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงาน และการเผาใบอ้อย 6. ส่งเสริมสนับสนุนการใช้อ้อยภายในประเทศ ในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง 7. จัดหาแหล่งศูนย์ถ่ายทอดความรู้ให้กับชาวไร่อ้อย และรณรงค์ให้เกษตรกรใช้ท่อนพันธุ์อ้อยสะอาด 8. เพิ่มงานวิจัยและพัฒนาพันธุ์อ้อยที่สามารถต้านทานโรค และพันธุ์อ้อยสะอาด 9. สนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนาการแปรรูปจากอ้อยหรือวัสดุเหลือใช้จากอ้อยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น การสกัดไซจากอ้อยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ 7. ควรมีการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์เพิ่มขึ้น เพื่อป้องกันกำจัดหรือประกาศเป็นเขตภัยพิบัติ

ปริมาณการนำเข้า			
ปี	สินค้า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
64	เมล็ดกาแฟดิบ	60,650	4,170.40
	กาแฟสำเร็จรูป	24,674	2,743.70
65	เมล็ดกาแฟดิบ	64,322	6,308
	กาแฟสำเร็จรูป	24,467	3,230
66	เมล็ดกาแฟดิบ	64,477	7,488
	กาแฟสำเร็จรูป	24,739	3,355

ปริมาณการส่งออก			
ปี	สินค้า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
64	เมล็ดกาแฟดิบ	606	115.58
	กาแฟสำเร็จรูป	7,450	733.41
65	เมล็ดกาแฟดิบ	656	126
	กาแฟสำเร็จรูป	6,015	641
66	เมล็ดกาแฟดิบ	596	171
	กาแฟสำเร็จรูป	6,358	739

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ
สหรัฐอเมริกา และกลุ่มสหภาพยุโรป

ที่มา : สารสนเทศเศรษฐกิจการเกษตร
รายสินค้า ปี 2566,
สำนักเศรษฐกิจการเกษตร

ปริมาณการบริโภคภายในประเทศ		
	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	96,027	93,550

กาแฟ

ชื่อไทย : กาแฟ
ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Coffee
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Coffea spp.*
โดย : กลุ่มส่งเสริมไม้ยืนต้น
เบอร์โทรศัพท์ : 02 940 6079

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ
กัมพูชา ญี่ปุ่น สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา

ประเทศคู่แข่งที่สำคัญ
เวียดนาม อินโดนีเซีย

	สถิติการผลิต		
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	30,833	31,430	27,858
เนื้อที่ปลูก (ไร่)	268,211	273,349	236,377
เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	228,555	198,569	204,211
โรบัสตา	129,021	112,248	99,529
อะราบิกา	99,534	86,320	104,682
ผลผลิต (ตัน)	21,773	18,054	16,575
โรบัสตา	12,682	10,516	8,584
อะราบิกา	9,090	7,538	7,991
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	95	89	81
โรบัสตา	98	91	86
อะราบิกา	91	86	76

ต้นทุน/ ผลตอบแทน (บาท/ไร่)	
ต้นทุน (บาท/กก.)	
โรบัสตา	84.55
อะราบิกา	98.37
ราคาเกษตรกรขายได้ (บาท/กก.)	
สารกาแฟคละ โรบัสตา	71.74
สารกาแฟคละ อะราบิกา	208.0
ผลตอบแทนสุทธิ (บาท/ตัน)	
โรบัสตา	-12,806
อะราบิกา	109,630

ปีเพาะปลูก 2565/2566											
ปี 2565				ปี 2566							
ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
2.55	15.10	22.76	40.57	12.27	5.87	0.77	0.07	0.02	0.01	0.01	

* ช่วงเดือน **ธ.ค.** และ **ม.ค.**
เป็นช่วงเดือนที่เก็บเกี่ยว
ผลผลิตมาก

กาแฟ

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ความต้องการใช้เมล็ดกาแฟในประเทศ มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นประมาณ ร้อยละ 5 – 7 ต่อปี</p> <p>2. มีแหล่งรับซื้อผลผลิตกระจายอยู่ทั่วประเทศ พื้นที่ที่มีการปลูกกาแฟ</p> <p>3. กาแฟไทยได้รับการยอมรับในด้านคุณภาพ และเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ</p> <p>4. สามารถเก็บรักษาผลผลิตเพื่อรอตลาดได้</p> <p>5. ประเทศไทยมีสภาพแวดล้อมเหมาะสม สำหรับการปลูกกาแฟทั้งกาแฟโรบัสตา และกาแฟอะราบิกา</p> <p>6. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุน และมีการจัดทำยุทธศาสตร์กาแฟลักษณะบูรณาการ</p> <p>7. มีหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนให้ความช่วยเหลือด้านการพัฒนาให้แก่เกษตรกรชาวสวนกาแฟ</p> <p>8. มีคณะทำงานพืชกาแฟและคณะอนุกรรมการพืชสวนควบคุมดูแลการบริหารจัดการสินค้ากาแฟทั้งระบบ</p>	<p>กาแฟอะราบิกา พื้นที่เหมาะสมอยู่ทางภาคเหนือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การปลูกต้องอาศัยร่มเงาไม้ใหญ่เพื่อการเจริญเติบโต โดยที่เกษตรกรขยายพื้นที่ในเขตป่าสงวน ซึ่งต้องมีการจัดสรรพื้นที่ที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้ไม่สามารถขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มได้ 2. เกษตรกรขาดความเข้าใจในการรวมกลุ่มกันสร้างจุดขายให้แก่ผลผลิตกาแฟภายในท้องถิ่น 3. มีการลักลอบนำเข้าเมล็ดกาแฟจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาขายปนกันกับผลผลิตของในประเทศทำให้ไม่สามารถรักษาคุณภาพและมาตรฐาน <p>กาแฟโรบัสตา พื้นที่เหมาะสมส่วนใหญ่อยู่ทางภาคใต้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พื้นที่ปลูกกาแฟโรบัสตาลดลงทุกปี ทำให้ผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมภายในประเทศ 2. พันธุ์ที่เกษตรกรใช้ส่วนใหญ่ไม่ได้ผ่านการคัดเลือกพันธุ์ ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่สม่ำเสมอ 3. ต้นกาแฟส่วนใหญ่อายุมาก ผลผลิตต่ำ เกษตรกรไม่ให้ความสำคัญในการตัดแต่ง (ทำสาว) 4. ขาดแคลนแรงงานในการเก็บเมล็ดกาแฟทำให้เกษตรกรบางรายปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่น 5. เกษตรกรส่วนใหญ่ที่ปลูกกาแฟไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน ทำให้การสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนเข้าไปช่วยเหลือได้ไม่เต็มที่ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สนับสนุนให้เกษตรกรรวมกลุ่มและแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า โดยภาครัฐ เข้ามาสนับสนุนในด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ 2. ถ่ายทอดเทคโนโลยีในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้แก่เกษตรกร ส่งเสริมให้ใช้พันธุ์ที่มีคุณภาพจากกรมวิชาการเกษตร 3. สนับสนุนให้เกษตรกรนำความรู้ไปปฏิบัติ เพื่อลดต้นทุนการผลิต ให้มีรายได้เพิ่มขึ้น 4. กาแฟโรบัสตามีศักยภาพในการผลิต แต่หลายปีที่ผ่านมาพืชอื่นราคาดีกว่าทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกลง แต่ปัจจุบันเกษตรกรสนใจปลูกพืชอื่นๆ เพิ่มขึ้น ดังนั้น จำเป็นต้องมีมาตรการที่มารองรับเพื่อการปลูกกาแฟเพื่อที่ยั่งยืนต่อไป 5. เร่งรัดและขยายโครงการความร่วมมือภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกร ให้เข้ามามี ส่วนร่วมในการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มผลผลิตของกาแฟ ซึ่งขณะนี้ ได้ดำเนินการในบางพื้นที่แล้ว ที่ภาคใต้ และเห็นควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องในพื้นที่อื่น ๆ

การผลิต	การตลาด	มาตรการ
<p>กาแฟ ปี 2566 เมื่อที่ยืนต้นลดลงปีที่แล้ว โดยเฉพาะแหล่งผลิตใหญ่ที่ภาคใต้ ต้นทุเรียนและปาล์มน้ำมันที่เกษตรกรปลูกแซมในสวนกาแฟโตขึ้นและให้ผลผลิตแล้ว ประกอบกับราคาทุเรียนและปาล์มน้ำมันมีราคาสูง จึงใจให้เกษตรกรปลูกเพิ่มจึงได้โค่นต้นกาแฟทิ้ง สำหรับเนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้นจากกาแฟที่ปลูกในปี 2562 เริ่มให้ผลผลิตในปีนี้</p> <p>สำหรับผลผลิตต่อไร่ลดลง เนื่องจากปีนี้กาแฟ มีการพักต้นจากปีที่แล้ว ประกอบกับสภาพอากาศแล้งในช่วงกาแฟติดดอก ทำให้ดอกแห้ง การติดผลไม่ดีเท่าที่ควร และช่วงใกล้เก็บผลผลิตมีฝนตกชุกเมล็ดกาแฟร่วงเสียหายบางส่วน ส่งผลให้ผลผลิตรวมทั้งประเทศลดลง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลผลิตกาแฟส่วนใหญ่แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์กาแฟเพื่อบริโภคภายในประเทศและการส่งออก 2. ราคาเมล็ดกาแฟอะราบิกาดตลาดโลกลดลง เนื่องจากปริมาณผลผลิตกาแฟอะราบิกาของโลกปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่ปลูกหลักในประเทศบราซิล ในขณะที่ราคาเมล็ดกาแฟโรบัสตาดตลาดโลกเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลผลิตกาแฟโรบัสตาของโลกปรับตัวลดลง 	<p>กรมวิชาการเกษตรในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการพืชสวน ได้ทบทวนยุทธศาสตร์กาแฟ ปี 2560 –2564 เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 โดยได้จัดทำร่างแผนพัฒนากาแฟแห่งชาติ ปี 2566 –2575 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและยกระดับในผลิตการบริหารจัดการ และเพิ่มขีดความสามารถในแข่งขันด้านการตลาด ซึ่งจะทำให้การผลิตกาแฟของประเทศไทยมีความมั่นคงและมีคุณภาพในระดับสากล ขณะนี้ร่างฯ ดังกล่าวอยู่ระหว่างการเสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย และแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ก่อนที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป</p>

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ ของโลก ปี 66	
ผลผลิตน้ำมันปาล์ม (ล้านตัน)	
อินโดนีเซีย	46.50
มาเลเซีย	18.39
ไทย	3.31

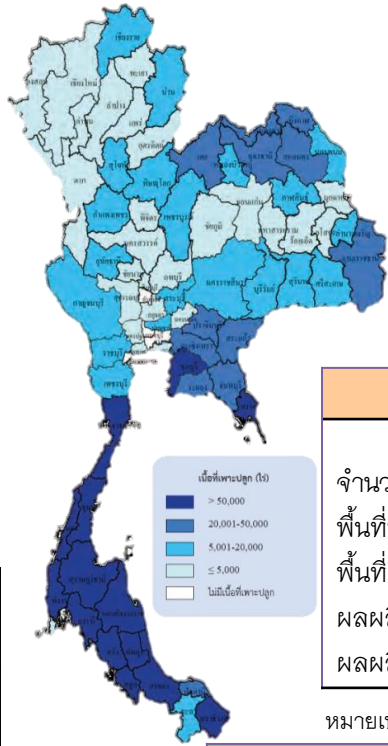
ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ของโลก ปี 66	
ผลผลิตน้ำมันปาล์ม (ล้านตัน)	
อินเดีย	9.95
จีน	6.19
สหภาพยุโรป	5.05

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญ ของโลก ปี 66	
ผลผลิตน้ำมันปาล์ม (ล้านตัน)	
อินโดนีเซีย	28.08
มาเลเซีย	15.36

ปริมาณการนำเข้าของไทย			
น้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ล้านตัน)	0.059	0.061	0.055
มูลค่า (ล้านบาท)	2,461	4,360	3,350

ปริมาณการส่งออกของไทย			
น้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์	ปี 65	ปี 66	ปี 67
	(ม.ค.-ก.พ.)		
ปริมาณ (ล้านตัน)	1.100	2.068	0.023
มูลค่า (ล้านบาท)	51,358	66,948	918.80

แผนที่พื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันที่สำคัญของไทย

ปาล์มน้ำมัน

ชื่อไทย : ปาล์มน้ำมัน

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Oil Palm

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Elaeis guineensis* Jacq.

โดย : กลุ่มส่งเสริมยางพาราและปาล์มน้ำมัน

เบอร์โทรศัพท์ : 0 2940 6123

สถิติการผลิต			
	ปี 65	ปี 66	ปี 67 *
จำนวนเกษตรกร (ล้านครัวเรือน)	na	na	na
พื้นที่ปลูก (ล้านไร่)	6.42	na	na
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ล้านไร่)	6.13	6.24	6.38
ผลผลิตเฉลี่ย (ตัน/ไร่)	3.03	2.92	2.84
ผลผลิตรวม (ล้านตัน)	18.59	18.27	18.12

หมายเหตุ : na ยังไม่มีข้อมูล * ข้อมูลประมาณการ

ต้นทุน / ผลตอบแทน			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ต้นทุนการผลิตต่อกิโลกรัม	3.07	3.19	3.16
ราคาที่เกษตรกรขายได้ (บาท/ตัน)			
- ปาล์มน้ำมันทั้งทะลาย	6,500	7,890	5,290
นน.>15 กก.ขึ้นไป			
- ผลตอบแทนสุทธิ (บาท/ตัน)	3,430	4,700	2,130

ความต้องการใช้ภายในประเทศ (ล้านตัน)			
	ปี 65	ปี 66	ปี 67 *
อุปโภค-บริโภค	1.25	1.45	1.38
ไบโอดีเซล	0.92	1.04	1.00
สต็อก	0.35	0.29	0.32

ราคาผลปาล์มสด (บาท/กิโลกรัม)													
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
65	10.29	8.54	9.67	10.02	10.10	9.22	6.89	6.27	5.12	5.22	5.76	4.66	7.89
66	4.36	4.82	5.54	5.78	5.28	5.17	5.47	5.34	5.06	5.43	5.98	5.05	5.29
67	5.92	5.61	5.45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5.66

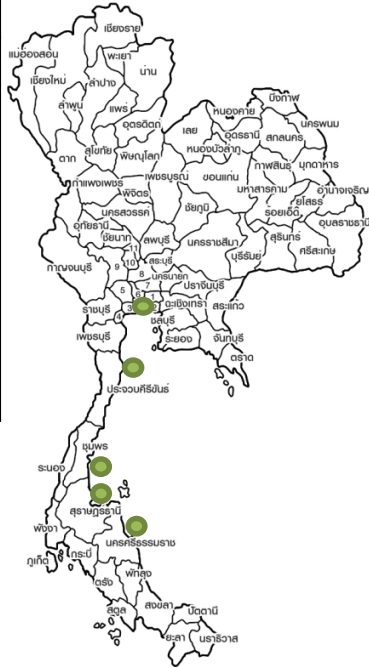
ปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันรายเดือน (ล้านตัน)													
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
65	0.96	1.19	1.65	1.68	1.65	1.57	1.53	1.66	1.79	1.81	1.58	1.52	18.59
66	1.81	1.80	1.77	1.50	1.47	1.34	1.31	1.59	1.60	1.51	1.40	1.17	18.27
67	1.13	1.41	1.72	1.78	1.69	1.65	8.74					18.12	

ปาล์มน้ำมัน

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>ปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่มีศักยภาพในการให้น้ำมันสูงสุด เมื่อเปรียบเทียบกับพืชน้ำมันชนิดอื่น โดยปาล์มน้ำมันจะให้น้ำมัน ประมาณ 772.38 กิโลกรัมต่อไร่</p> <p>ศักยภาพของไทย</p> <p>ด้านการผลิต ประเทศไทยมีพื้นที่ที่เหมาะสมกับการปลูกปาล์มน้ำมันและสามารถขยายพื้นที่การปลูกได้</p> <p>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ท่าเลที่ตั้งของไทยมีความได้เปรียบด้านโลจิสติกส์ (Logistics) ในการค้ากับอินโดจีน เมื่อเทียบกับมาเลเซียที่จะต้องผ่านไทย เพื่อไปสู่ตลาดอินโดจีน</p> <p>ด้านการตลาด ได้เปรียบทางด้านตลาดส่งออกเนื่องจากปลูกโดยไม่ต้องบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม</p> <p>ด้านเทคโนโลยีการผลิต มีการผสมผสานเทคโนโลยีในการผลิตที่ใช้ประโยชน์จากส่วนเหลือของอุตสาหกรรมได้คุ้มค่า</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เกษตรกรรายย่อยมีต้นทุนสูงกว่ารายใหญ่มาก โดยเฉพาะต้นทุนด้านปัจจัยการผลิตที่สูงขึ้น 2. ถ้าปาล์มน้ำมันมีไม่เพียงพอความต้องการ ทำให้มีกล้าปาล์มน้ำมันปลอมในท้องตลาด (ไม่ใช่พันธุ์ลูกผสม) 3. ราคาผลปาล์มสดไม่แน่นอน ประกอบกับเกษตรกรตัดปาล์มทะเลายังไม่สุกเต็มที่ ส่งผลให้ทะเลายปาล์มไม่มีคุณภาพ อัตราสกัดน้ำมันไม่ได้มาตรฐาน 4. ผู้ประกอบการจูดรับซื้อปาล์มน้ำมัน (ลานเท) ไม่ได้มาตรฐาน หลายพื้นที่มีการแยกผลปาล์มน้ำมันออกจากทะเลาย (แยกลูกร่วง) เพื่อส่งจำหน่ายโรงงานสกัดน้ำมันแบบหีบน้ำมันรวม ทำให้ทะเลายปาล์มที่ส่งจำหน่ายโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มแบบหีบน้ำมันแยกไม่มีคุณภาพ 5. ขาดการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่สร้างมูลค่าเพิ่ม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมให้เกษตรกรใส่ปุ๋ยตามความต้องการของปาล์มน้ำมัน จดบันทึกต้นทุน จำนวนผลผลิต เพื่อการวางแผนอย่างเหมาะสม 2. ควบคุมแปลงเพาะกล้าให้ได้มาตรฐานพร้อมมีการขึ้นทะเบียนและรับรองมาตรฐานโดยหน่วยงานภาครัฐให้ครอบคลุมทุกแปลง 3. รักษาระดับราคาผลผลิตให้ยุติธรรมตามกระบวนการหรือสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรตัดผลปาล์มสุกเต็มที่เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ และเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูงอย่างต่อเนื่อง 4. ส่งเสริมพัฒนาลานเทให้ได้มาตรฐานและปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยสินค้าและบริการ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2567 เรื่อง การกำหนดมาตรฐานการเกี่ยวกับการรับซื้อผลปาล์มน้ำมันอย่างเคร่งครัด 5. ส่งเสริมมาตรการขับเคลื่อนการเพิ่มมูลค่าปาล์มน้ำมัน และน้ำมันปาล์มเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> (1) ผลิตภัณฑ์สารหล่อลื่นพื้นฐาน (Base oil) (2) น้ำมันหม้อแปลงไฟฟ้าชีวภาพ (Bio –Transformer oil) (3) สารซักล้างที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (สารตั้งต้น MES) (4) น้ำมันหล่อลื่นและจาระบีชีวภาพ (Bio Lubricants and Greases) เป็นต้น

ปริมาณการนำเข้าของไทย			
ปี	สินค้า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
64	มะพร้าวผลแห้ง	196,306	2,254
	กะทิสำเร็จรูป	65,071	2,951
65	มะพร้าวผลแห้ง	127,182	1,322
	กะทิสำเร็จรูป	34,756	1,776
66	มะพร้าวผลแห้ง	129,749	1,157
	กะทิสำเร็จรูป	38,817	1,720

ปริมาณการส่งออกของไทย			
ปี	สินค้า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
64	มะพร้าวผลแห้ง	10,124	343
	มะพร้าวฝอย	01	30
	กะทิสำเร็จรูป	236,309	12,800
65	มะพร้าวผลแห้ง	9,422	353
	มะพร้าวฝอย	549	29
	กะทิสำเร็จรูป	144,027	7,947
66	มะพร้าวผลแห้ง	11,577	424
	มะพร้าวฝอย	754	21
	กะทิสำเร็จรูป	204,204	11,277

มะพร้าว

ชื่อไทย : มะพร้าว
ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Coconut
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Cocos nucifera*.
โดย : กลุ่มส่งเสริมไม้ยืนต้น
เบอร์โทรศัพท์ : 02 940 6079

ประเทศคู่แข่งที่สำคัญ
อินโดนีเซีย เวียดนาม

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ	
มะพร้าวผลแห้ง	อินโดนีเซีย เวียดนาม
มะพร้าวฝอย	สหรัฐอเมริกา ปากีสถาน
กะทิสำเร็จรูป	สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย

	สถิติการผลิต		
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	169,915	167,161	166,733
เนื้อที่ปลูก (ไร่)	866,738	862,718	861,156
เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	787,314	815,137	834,471
ผลผลิตเฉลี่ย(ผล/ไร่)	818	830	808
ผลผลิตผลรวม (พันผล)	643,755	676,325	673,845

ต้นทุน/ผลตอบแทน (บาท/ไร่)	
ต้นทุน (ปี 66)	7.56 บาท/ผล
ราคาที่เกษตรกรขายได้	10.08 บาท/ผล
ผลตอบแทนสุทธิ	2.52 บาท/ผล
ผลตอบแทนสุทธิ (บาท/ไร่/ปี)	6,125.4 บาท

แหล่งผลิตสำคัญ 5 อันดับแรก

ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช
สมุทรสงคราม

ปริมาณการบริโภคภายในประเทศ

ปริมาณการความต้องการมะพร้าว 1.146 ล้านตัน แบ่งเป็น
ใช้ในประเทศ 38% และการส่งออก 62%

ปี	ช่วงเวลาที่มีผลผลิตออก (ร้อยละ)											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
2566	6.67	7.30	7.56	8.57	10.25	11.31	10.62	9.21	7.77	6.67	6.61	7.46

* ช่วงเดือน พ.ค. มิ.ย. และ ก.ค. เป็นช่วงเดือนที่เก็บเกี่ยวผลผลิตมาก

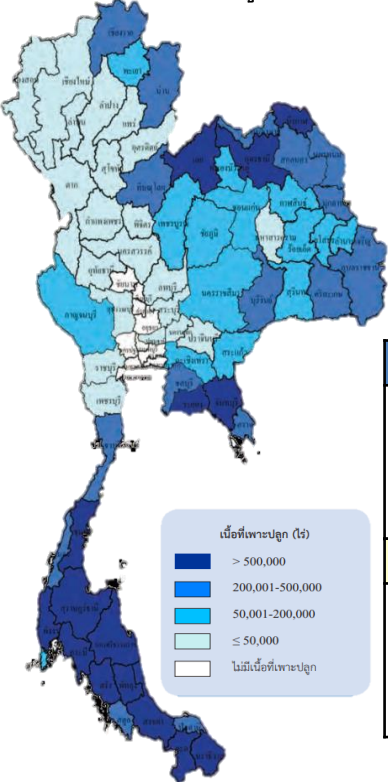
ที่มา : สารสนเทศ เศรษฐกิจการเกษตรรายสินค้า ปี 2566
สำนักเศรษฐกิจการเกษตร

มะพร้าว

ศักยภาพ/จุดเด่นฯ	ปัญหา/ข้อจำกัด	แนวทางพัฒนา/แก้ไข
<p>1. เกษิไทยคุณภาพดีตลาดต่างประเทศยอมรับและมีความต้องการสูง</p> <p>2. มะพร้าวไทยสามารถให้ผลผลิตได้ตลอดปี</p>	<p>1. มะพร้าวส่วนใหญ่มีอายุมาก ขาดการดูแลรักษาทำให้ต้นโทรม ให้ผลผลิตน้อย</p> <p>2. ขาดแคลนต้นพันธุ์มะพร้าวพันธุ์ดี ให้ผลผลิตตกและต้นเตี้ย</p> <p>3. ความไม่แน่นอนของปริมาณวัตถุดิบในประเทศ และการขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิต</p> <p>4. ขาดแคลนแรงงานในการเก็บเกี่ยวผลผลิต</p> <p>5. การระบาดของแมลงศัตรูพืช แมลงค้ำหนาม และหนอนหัวดำ</p> <p>6. ภัยแล้ง</p> <p>7. ค่าระวางเรือที่สูงขึ้นทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น ส่งผลให้ลูกค้าปลายทางไม่ยอมรับสินค้าการส่งออกจึงชะงักตัว</p> <p>8. ความต้องการใช้มะพร้าวในตลาดหัวชุดชะงักตัว จากการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ระลอกใหม่</p>	<p>1. ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าว</p> <p>2. พัฒนาการบริหารจัดการมะพร้าวครบวงจร</p> <p>3. ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพการปลูกมะพร้าวพันธุ์ดีทดแทนสวนเก่า</p> <p>4. ส่งเสริมการปลูกพืชแซม พืชร่วม ให้เป็นสวนมะพร้าวผสมผสานเพื่อเพิ่มรายได้</p> <p>5. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ สร้างแบรนด์ เพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรสามารถแข่งขันในตลาดสากลได้</p>

การผลิต	การตลาด	มาตรการ
<p>มะพร้าวผลแก่ ปี 2566 เนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว เนื่องจากเกษตรกรได้ขยายเนื้อที่ปลูกแทนมะพร้าวเดิมที่มีอายุมากแล้วให้ผลผลิตน้อย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และพื้นที่เคยปล่อยว่าง อีกทั้งมะพร้าวที่ปลูกเมื่อปี 2561 เริ่มให้ผลผลิตได้ในปีนี้</p> <p>สำหรับผลผลิตต่อไร่ลดลง เนื่องจากในปี 2566 ตั้งแต่ช่วงต้นปีจนถึงช่วงต้นฤดูฝน หลายพื้นที่โดยเฉพาะในแหล่งผลิตสำคัญสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย เกิดภาวะฝนแล้งต่อเนื่อง ปริมาณน้ำฝนไม่เพียงพออีกทั้งเกษตรกรบางรายปลูกมะพร้าวแบบปล่อยธรรมชาติ ขาดการดูแล รักษาต้นมะพร้าวส่งผลให้ต้นมะพร้าวไม่สมบูรณ์ ผลมีขนาดเล็ก และมีการสัลดผลอ่อนทิ้ง สำหรับผลผลิตรวมทั้งประเทศลดลงตามการลดลงของเนื้อที่ให้ผล</p>	<p>ปี 2566 มีความต้องการใช้มะพร้าวประมาณ 1.141 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 1.083 ล้านตัน ในปี 2565 ร้อยละ 5 แบ่งเป็นความต้องการใช้ในประเทศ ร้อยละ 38 ได้แก่ กะทิสด (ตลาดหัวชุด) ร้อยละ 25 กะทิสสำเร็จรูป ร้อยละ 10 และอื่น ๆ ร้อยละ 3 และการส่งออกร้อยละ 62 ซึ่งการส่งออกส่วนใหญ่อยู่ในรูปของกะทิสสำเร็จรูป โดยมี 2566 มีปริมาณการส่งออกกะทิสสำเร็จรูป รวม 0.204 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 0.144 ล้านตัน ในปี 2565 ร้อยละ 42 เนื่องจากมีความต้องการจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น</p>	<p>1. มาตรการป้องกันการลักลอบและนำเข้ามะพร้าวผิดกฎหมาย</p> <p>1.1 การนำเข้าได้เพียง 2 ท่าเรือ คือ ท่าเรือกรุงเทพ และท่าเรือแหลมฉบัง</p> <p>1.2 ควบคุมการขนย้ายมะพร้าวผลแก่ ครั้งละตั้งแต่ 7,000 กิโลกรัมขึ้นไป เนื้อมะพร้าวขาว ครั้งละตั้งแต่ 2,500 กิโลกรัมขึ้นไป และเนื้อมะพร้าวแห้ง ครั้งละตั้งแต่ 1,500 กิโลกรัมขึ้นไป ต้องขออนุญาตขนย้ายเข้ามาหรือออกจากท้องที่ที่กำหนด ตามประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยสินค้าและบริการ (กกร.) ฉบับที่ 53 พ.ศ.2561</p> <p>2. การบริหารการนำเข้ามะพร้าวผลพิกัดฯ 0801.12.00 พิกัดฯ 0801.19.10 และพิกัดฯ 0801.19.90 ภายใต้กรอบ AFTA ปี 2565 เป็นไปตามมติการประชุมคณะกรรมการพืชน้ำมันและน้ำมันพืช</p>

แผนที่พื้นที่เพาะปลูกยางพาราที่สำคัญของไทย

ยางพารา

ชื่อไทย : ยางพารา
 ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Pararubber
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Hevea brasiliensis*
 โดย : กลุ่มส่งเสริมยางพาราและปาล์มน้ำมัน
 เบอร์โทรศัพท์ : 0 2940 6123

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก ปี 66	
ผลผลิต (ล้านตัน)	
ไทย	4.71
อินโดนีเซีย	3.19
ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก ปี 66	
ผลผลิต (ล้านตัน)	
ไทย	4.28
อินโดนีเซีย	2.15

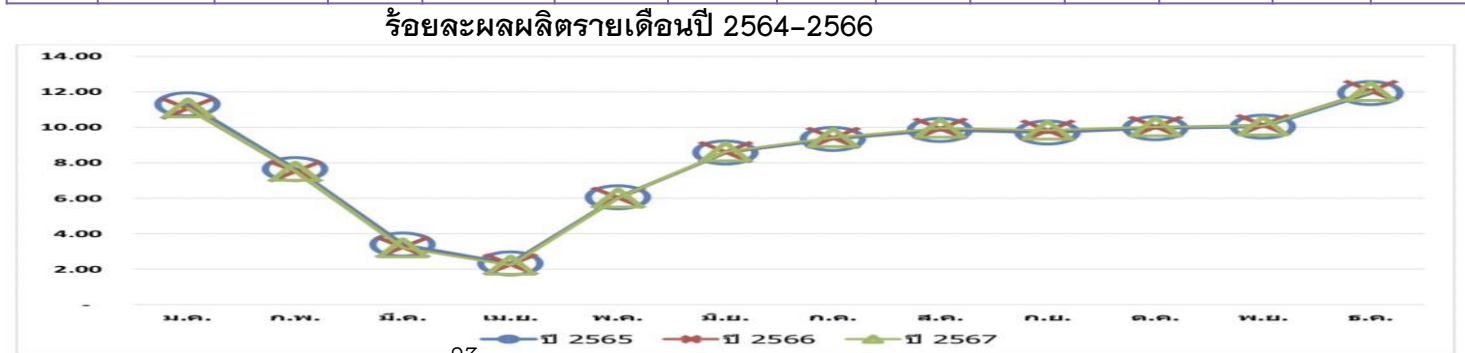
ประเทศที่ต้องการใช้ยางพาราที่สำคัญของโลก ปี 66	
ผลผลิต (ล้านตัน)	
จีน	6.71
สหภาพยุโรป	1.15

	สถิติการผลิต		
	ปี 65	ปี 66	ปี 67
จำนวนเกษตรกร (ล้านครัวเรือน)	1.67	1.65	n.a
พื้นที่ปลูก (ล้านไร่)	24.23	n.a	n.a
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ล้านไร่)	22.03	22.08	22.06
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	217	213	212
ผลผลิตเนื้อยางดิบ (ล้านตัน)	4.79	4.71	4.67
ผลผลิตเนื้อยางแห้ง (ล้านตัน)	4.71	4.63	4.59
หมายเหตุ หมายถึง ยังไม่มีข้อมูล			

	ต้นทุน / ผลตอบแทน	
	ปี 65	ปี 66
ต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบ (บาท/ไร่)	13,755.19	13,782.27
(บาท/กก.)	62.52	64.71
ราคาที่ได้เกษตรกรขายได้		
- น่ายางสด (บาท/กก.)	46.96	42.47
- ยางแผ่นดิบคละ (บาท/กก.)	51.67	45.77

ปริมาณการส่งออกของไทย			
	ปี 65	ปี 66	ปี 67
	(ม.ค.-ก.พ.)		
ยางแผ่นรมควัน			
น่ายางชั้น ยางแห้ง			
และอื่นๆ			
ปริมาณ (ล้านตัน)	2.88	2.45	0.46
มูลค่า (ล้านบาท)	177,899	125,837	26,133
ยางคอมปาวด์			
และยางผสม			
ปริมาณ (ล้านตัน)	1.49	1.49	0.19
มูลค่า (ล้านบาท)	103,143	86,760	12,436

ราคาขายยางแผ่นดิบชั้น 3 (บาท/กิโลกรัม)													
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
65	58.14	64.15	68.41	70.95	68.79	66.47	59.35	51.83	47.98	51.11	47.05	47.55	58.48
66	49.09	50.14	50.56	50.09	50.18	49.23	46.74	46.39	51.02	55.44	54.94	55.15	50.75
67	63.15	73.56	86.31	84.45									76.87

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
 การยางแห่งประเทศไทย
 กรมส่งเสริมการเกษตร

ยางพารา

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ไทยเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกเป็นอันดับหนึ่งของโลก</p> <p>2. มีสภาพพื้นที่และภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการปลูกยางพารา</p> <p>3. เกษตรกรและผู้ประกอบการยางพาราไทยมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูง</p> <p>4. มีนโยบายส่งเสริมการผลิตและกำหนดเขตการผลิต</p> <p>5. มีผลผลิตที่หลากหลายทั้งยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และน้ำยางข้น</p>	<p>1. ปริมาณยางออกสู่ตลาดลดลง เนื่องจากในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยมีฝนตกหนาแน่นเกือบตลอดเดือน</p> <p>2. ปัญหาเงินเพื่อ ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ปัญหาค่าระวางเรือยังคงสูงอยู่</p> <p>3. สถานการณ์สงครามยูเครน-รัสเซียยังคงยืดเยื้อส่งผลเสียต่อเศรษฐกิจโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสหรัฐและยุโรป</p> <p>4. สถานการณ์โควิดทั่วโลกคลี่คลายลงทำให้ความต้องการน้ำยางในการผลิตถุงมือยางชะลอตัวลง</p> <p>5. การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า (EUDR)</p> <p>6. ปัญหาผู้มีนำกรดซัลฟริกมือสองจากโรงงานฟอกหนังมาใช้ในการจับตัวยางก้อนถ้วย จะส่งผลเสียต่อคุณภาพยางพาราอย่างมาก</p> <p>7. ปัญหาสารเคมี สารปลอมปนที่เติมในน้ำยาง ยางก้อนถ้วย หรือวัตถุดิบยางธรรมชาติ ส่งผลเสียต่อคุณภาพยางอย่างมาก</p>	<p>1. ผู้ประกอบการควรมีความรู้เรื่องมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษี เช่น Carbon Footprint, Deforestation รวมทั้งมาตรฐานการรับรองป่าไม้ตามแนวทางของ FSC (Forest Stewardship Council)</p> <p>2. ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและการถ่ายทอดเทคโนโลยีทุกระดับ</p> <p>3. สนับสนุนการลงทุนผู้ประกอบการไทยในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง</p> <p>4. ศึกษาวิจัยความต้องการสินค้าและตลาดของประเทศผู้ใช้ที่สำคัญ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการส่งออกแก่ประเทศผู้ใช้เหล่านี้</p> <p>5. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา : R&D เรื่องพันธุ์ การจัดการหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป</p> <p>6. สนับสนุนหน่วยงานราชการใช้ผลิตภัณฑ์ยางมากขึ้น</p> <p>7. สนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมยางมากขึ้น</p> <p>8. สนับสนุนการสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราชั้นปลายน้ำ</p> <p>9. ส่งเสริมและพัฒนาตลาดกลางไม้ยางพาราสู่ภาคเกษตรกรรมมากขึ้น</p> <p>10. สนับสนุนให้เพิ่มการใช้ยางในประเทศเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยางให้ใช้ภายในประเทศ 35% ของผลผลิตยางทั้งประเทศโดยเสนอให้ส่งเสริมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางในพื้นที่ใหม่โดยต้องมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน แรงงาน และต้องเปิดให้เข้าพื้นที่อย่างน้อย 30 – 50 ปี เพื่อแก้ไขปัญหาราคายางพาราตกต่ำ</p>

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ ^{1,2}
สาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย บังกลาเทศ เกาหลีใต้

ประเทศที่ไทยนำเข้า ^{1,2}
สาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย

ประเทศที่ไทยส่งออก ^{1,2}
มาเลเซีย กัมพูชา ใต้หวัน อินเดีย

การบริโภคภายในประเทศ*			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ปริมาณ (ตัน)	139,487	109,090	134,646

* คำนวณจาก ผลผลิต + ปริมาณนำเข้า - ปริมาณส่งออก

การส่งออกของไทย ^{1,2}			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ปริมาณ (ตัน)	3,099	2,170	2,500
มูลค่า (ล้านบาท)	115.69	88.19	116.37

การนำเข้าของไทย ^{1,2}			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ปริมาณ (ตัน)	67,144	48,695	77,820
มูลค่า (ล้านบาท)	1,033.26	860.34	1,338.01

แหล่งผลิต ¹
เชียงราย พะเยา ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ หนองคาย นครพนม ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ ชัยภูมิ นครราชสีมา

แหล่งผลิตมาก (5 อันดับแรก) ¹		
จังหวัด	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
เชียงใหม่	20,689	24,879
แม่ฮ่องสอน	16,458	19,386
ลำปาง	4,829	4,476
พะเยา	3,787	2,930
ตาก	2,573	1,780

ราคาผลผลิต (กระเทียมแห้งคละ) รายเดือนที่เกษตรกรขายได้ที่ไร่นา (บาท/กก.) ¹													
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ปี 2564	-	56.76	33.86	28.96	29.91	31.76	-	-	-	-	-	-	41.94
ปี 2565	-	47.20	30.48	35.39	40.88	41.83	-	-	-	-	-	-	36.91
ปี 2566	80.30	76.22	63.01	65.17	-	-	-	-	-	-	-	-	68.54

การกระจายผลผลิตออกสู่ตลาด (ร้อยละ) ¹													
ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม	
13.78	48.33	37.10	0.69	-	-	-	-	-	-	-	0.10	100.00	

กระเทียม

ชื่อไทย : กระเทียม

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Garlic

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Allium sativum* L.

สถิติการผลิต ¹			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)	19,627	18,368	15,741
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	69,140	61,799	54,583
ผลผลิต (กระเทียมแห้ง) (ตัน)	75,444	62,565	59,326
ผลผลิตเฉลี่ย (กระเทียมแห้ง) (กก./ไร่)	1,091	1,012	1,087
ราคาที่เกษตรกรขายได้ (บาท/กก.)	41.94	36.91	68.54
ต้นทุนการผลิต (กระเทียมแห้ง) (บาท/กก.)	28.98	31.47	30.96
ผลตอบแทน (บาท/ไร่)	45,756	37,352	74,503

ข้อมูล : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร¹ กรมศุลกากร²

กระเทียม

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - กระเทียมเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศ - สามารถปลูกได้หลายพื้นที่ของประเทศ โดยเฉพาะที่ที่มีอากาศหนาวเย็น - กระเทียมไทยมีกลิ่นหอม รสจัด เข้มข้น และเนื้อแห้ง - สามารถแปรรูปเป็น กระเทียมดอง กระเทียมเจียว กระเทียมดำ กระเทียมผง 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้นทุนการผลิตของไทยสูงกว่าของต่างประเทศ - มีการลักลอบนำเข้ากระเทียม ทำให้ราคาผลผลิตในประเทศตกต่ำ - หากผลผลิตล้นตลาด และราคาตกต่ำ เกษตรกรมักออกมาเรียกร้องให้รัฐบาลช่วยเหลือแก้ไขปัญหา 	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อลดต้นทุนการผลิต - ส่งเสริมผลิตกระเทียม GAP /อินทรีย์ - ส่งเสริมการแปรรูปกระเทียมเป็นผลิตภัณฑ์อาหาร และเวชสำอาง - กำกับดูแลการลักลอบการนำเข้ากระเทียมจากต่างประเทศอย่างเข้มงวด - ควบคุมไม่ให้มีการนำเข้าเพื่อกักตุนและเก็งกำไร - เร่งกระจายผลผลิตออกนอกแหล่งผลิต

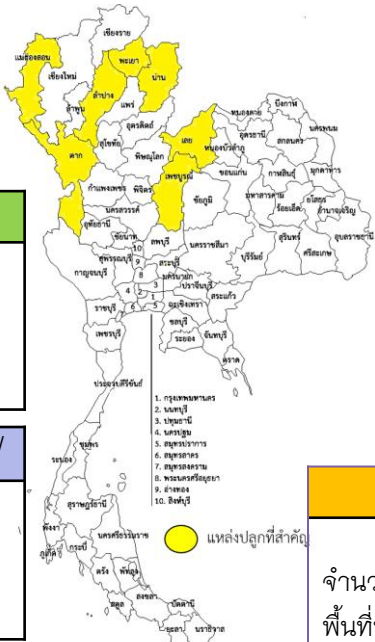
ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก ปี 2565 ^{4/}		
	ปริมาณผลผลิต (ตัน)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)
1. ประเทศอินเดีย	2,219,000	1,206,250
2. ประเทศไนจีเรีย	743,527	600,750
3. ประเทศจีน	655,452	390,363

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก ปี 2565 ^{4/}		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
1. ประเทศสหรัฐอเมริกา	107,909	5,687.1
2. ประเทศเนเธอร์แลนด์	87,762	4,579.6
3. ประเทศญี่ปุ่น	62,114	4,022.0

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก ปี 2565 ^{4/}		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
1. ประเทศจีน	417,072	12,592.1
2. ประเทศเนเธอร์แลนด์	64,343	4,407.7
3. ประเทศอินเดีย	79,117	2,429.4

ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{5/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ผลสด			
ปริมาณ (ตัน)	9,689.0	17,011.4	12,638.8
มูลค่า (ล้านบาท)	293.3	602.1	341.7
แปรรูป			
ปริมาณ (ตัน)	112.3	93.7	69.1
มูลค่า (ล้านบาท)	11.9	14.0	8.8

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{5/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ผลสด			
ปริมาณ (ตัน)	60,617.6	98,593.2	89,346.6
มูลค่า (ล้านบาท)	1,634.0	1,944.4	2,638.7
แปรรูป			
ปริมาณ (ตัน)	82.2	213.2	65.0
มูลค่า (ล้านบาท)	19.4	36.1	14.7

ขิง
 ชื่อไทย : ขิง
 ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Ginger
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Zingiber officinale*
 โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชผักและเห็ด
 เบอร์โทรศัพท์ : 0 2940 6106

	สถิติการผลิต ^{2/}		
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	760	1,751	9,228
พื้นที่ปลูก (ไร่)	2,468	8,057	10,807
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	1,063	4,203	8,530
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	2,809	3,108	3,031
ผลผลิตรวม (ตัน)	2,985	13,065	25,853

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม) ^{3/}												
ขิงอ่อน	ปี											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ปี 64	66.82	86.15	140.63	113.45	90.00	40.00	32.71	26.88	21.92	21.43	20.38	22.96
ปี 65	35.00	37.00	103.00	74.00	37.00	20.00	20.00	19.00	20.00	21.00	21.00	20.00
ปี 66	41.00	60.00	60.00	111.00	76.00	60.00	60.00	47.00	35.00	32.00	33.00	37.00
ขิงแก่	ปี											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ปี 64	49.52	45.93	43.33	42.97	42.00	53.00	76.29	91.88	69.04	53.57	50.00	50.15
ปี 65	36.00	21.00	21.00	20.00	20.00	20.00	17.00	22.00	27.00	24.00	26.00	30.00
ปี 66	37.00	35.00	40.00	58.00	61.00	64.00	69.00	80.00	80.00	111.00	113.00	130.00

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาท/ไร่) ^{1/}	
ต้นทุนการผลิต (1)	45,700 บาท
1. ค่าเมล็ดพันธุ์ 800 กก./ไร่ (10 บาท/กก.)	8,000 บาท
2. ค่าเตรียมดิน	8,300 บาท
3. ค่าปุ๋ยเคมี/ปุ๋ยคอก	10,500 บาท
4. ค่าป้องกันศัตรูพืช	2,600 บาท
5. ค่าจ้างแรงงาน	13,800 บาท
6. อื่นๆ เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง ซ่อมบำรุง ค่าเช่าที่	2,500 บาท
ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (2)	6,000 กิโลกรัม
ราคาจำหน่ายผลผลิตของเกษตรกร (3)	10 บาท/กิโลกรัม
ผลตอบแทน (4) = (2) x (3)	60,000 บาท
กำไร (5) = (4) - (1)	14,300 บาท

หมายเหตุ : - ค่าจ้างแรงงาน ขึ้นกับพื้นที่ผลิต และความชำนาญ
 - ราคาขาย ขึ้นกับพื้นที่ผลิต และฤดูกาล

ฤดูกาลผลิต	
ปลูก	เก็บผลผลิต
1. ขิงนอกฤดู	ก.พ. - มี.ค. ก.ค. - ส.ค.
2. ขิงในฤดู (ขิงปี)	
- ขิงอ่อน (อายุเก็บเกี่ยวน้อยกว่า 8 เดือน)	เม.ย. - พ.ค. ส.ค. - ก.ย.
- ขิงแก่ (อายุเก็บเกี่ยวมากกว่า 8 เดือน)	เม.ย. - พ.ค. ม.ค. - ก.พ.

ชิง

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ชิง สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ 2 ระยะ คือ ชิงอ่อน และ ชิงแก่</p> <p>2. ชิงสามารถเพิ่มมูลค่าได้จากการแปรรูป เช่น ชิงอ่อน นำมาแปรรูปเป็นชิงดอง และชิงแก่นำมาแปรรูปเป็นชิงผง ชิงหยอง และตลาดทั้งในและต่างประเทศ</p>	<p>1. มีการสะสมของโรคในท่อนพันธุ์ ทำให้เกิดการแพร่ระบาดของแปลงปลูก</p> <p>2. เจริญเติบโตได้ดีในดินที่ระบายน้ำดี ไม่ชอบสภาพน้ำท่วมขัง จะทำให้เกิดโรคเน่าในดิน ทำให้ผลผลิตเสียหาย ไม่สามารถเก็บเกี่ยวได้</p> <p>3. ไม่สามารถปลูกชิงในพื้นที่ซ้ำเดิมได้ เนื่องจากมีการสะสมของโรคและแมลง ต้องเปลี่ยนพื้นที่ปลูก</p> <p>4. มีความต้องการแรงงานจำนวนมากในการเก็บเกี่ยวผลผลิต แต่ค่าจ้างแรงงานสูง ไม่สามารถใช้เครื่องจักรกลในการเก็บเกี่ยวผลผลิตได้</p>	<p>1. จัดหาพันธุ์ชิงปลอดโรคแก่เกษตรกร</p> <p>2. ให้ความรู้กับเกษตรกรในการเตรียมท่อนพันธุ์ และการจัดการดิน เพื่อป้องกันการเกิดโรคสะสม รวมทั้งการผลิตและดูแลที่เหมาะสมต่อการปลูกชิงที่ปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภค</p> <p>3. บูรณาการร่วมกับสถาบันการศึกษา เพื่อศึกษา วิจัย ให้ชิงสามารถปลูกซ้ำในที่เดิมได้ เพื่อควบคุมการบริหารจัดการการผลิตและตลาดชิง</p>

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ	
ดิป/สุกแช่แข็ง	ไต้หวัน ญี่ปุ่น สิงคโปร์
ปรุงแต่ง	สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย

ประเทศคู่แข่งที่สำคัญ	
ดิป/สุกแช่แข็ง	จีน
ปรุงแต่ง	จีน

ปริมาณและมูลค่าส่งออก ข้าวโพดฝักอ่อน ปี 2566		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ลบ)
ดิป/สุกแช่แข็ง	6,964	445
1. ไต้หวัน	5,038	218
2. ญี่ปุ่น	638	103
3. สิงคโปร์	325	2
4. อื่น ๆ	963	122
ปรุงแต่ง	12,872	595
1. สหรัฐอเมริกา	4,574	173
2. ญี่ปุ่น	1,478	106
3. ออสเตรเลีย	1,269	56
4. อื่น ๆ	5,551	260
คิดเป็นข้าวโพด อ่อนฝักสด	14,687	1,040

พื้นที่เพาะปลูกที่สำคัญของไทย

ปริมาณการบริโภค ภายในประเทศ ปี 2565	
ปริมาณ	13,547 ตัน
มูลค่า	527 ล้านบาท

ข้าวโพดฝักอ่อน

ชื่อไทย : ข้าวโพดฝักอ่อน
 ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Baby corn
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : Zea mays L.
 โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชผักและเห็ด
 เบอร์โทรศัพท์ : 02 940 6106

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่)	
ต้นทุน (บาท/ไร่)	
- ต้นทุนผันแปร	6,492
- ต้นทุนคงที่	858
- ต้นทุนรวม/ไร่	7,350
- ต้นทุนรวม/กิโลกรัม	5.49
ผลตอบแทน (บาท/ไร่)	8,100

สถิติการผลิตข้าวโพดฝักอ่อน			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)	-	50,094	51,883
พื้นที่ปลูก (ไร่)	151,198	146,807	148,267
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	150,114	145,417	147,396
ผลผลิต (ตัน)	209,805	196,615	200,164
ผลผลิตต่อไร่/เนื้อที่เพาะปลูก (ก.ก.)	1,388	1,339	1,350
ผลผลิตต่อไร่/เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ก.ก.)	1,398	1,352	1,358
มูลค่าผลผลิตทั้งเปลือก (ล้านบาท)	1,020	1,274	1,277

ราคาข้าวโพดฝักอ่อนทั้งเปลือกที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นา (บาท/ก.ก.)				
ไตรมาส/ปี	เดือน 1	เดือน 2	เดือน 3	ราคาเฉลี่ย
4/66 (ต.ค.-ธ.ค.)	5.60	5.85	6.47	5.97
3/66 (ก.ค.-ก.ย.)	6.85	6.64	5.34	6.28
4/65 (ต.ค.-ธ.ค.)	7.72	7.87	8.15	7.91

ข้าวโพดฝักอ่อน

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ประเทศไทยมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการผลิตข้าวโพดฝักอ่อน</p> <p>2. ข้าวโพดฝักอ่อนของประเทศไทยมีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดต่างประเทศ และมีการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานราชการ</p>	<p>1. ปัญหาภัยแล้งในปี 2567 ประกอบกับปัญหาเมล็ดพันธุ์ที่ไม่มีคุณภาพ ทำให้ผลผลิตลดลง</p> <p>2. ปัจจัยการผลิตที่สำคัญสูงขึ้น เช่น ราคาปุ๋ย ราคาสารกำจัดศัตรูพืช ค่าแรงงาน และค่าขนส่ง ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น</p> <p>3. ประสบปัญหาโรคพืช และแมลงศัตรูพืช รบกวน เช่น หนอนกระทู้ระบาด ทำให้ผลผลิตลดลง</p> <p>4. ขาดแคลนแรงงานในการดูแลรักษา เก็บเกี่ยว และแปรรูป</p> <p>5. ไม่มีการวางแผนการปลูกที่ชัดเจน ทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดพร้อมกัน</p> <p>6. ปัญหาความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและปัญหาสงคราม ตลอดจนทั้งความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ส่งผลต่อการส่งออกผลผลิตไปต่างประเทศ</p>	<p>1. วางแผนการผลิตที่เหมาะสมกับแรงงานรวมถึงการใช้เทคโนโลยีมาสนับสนุนหรือประยุกต์ใช้</p> <p>2. เกษตรกรควรรวมตัวเป็นกลุ่มและวางแผนการผลิตร่วมกัน ซึ่งจะทำให้สามารถต่อรองราคากับผู้ซื้อได้</p> <p>3. พัฒนาพันธุ์ให้ได้สายพันธุ์ที่ดีและต้านทานโรคได้ดีขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจในการปลูกให้กับเกษตรกร รวมทั้งถ่ายทอดเทคนิค การป้องกันโรค และการเพิ่มผลผลิตของข้าวโพดฝักอ่อน</p> <p>4. สนับสนุนให้มีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพิ่มขึ้นและลดการใช้ปุ๋ยเคมีลง โดยทำการปรับใช้ในปริมาณที่เหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงดินให้เหมาะสมต่อการปลูกข้าวโพดฝักอ่อน</p> <p>5. สนับสนุนให้มีการทำ Contract Farming ระหว่างเกษตรกรกับบริษัทเอกชนให้มากขึ้น</p> <p>6. สนับสนุนให้เกษตรกรปลูกข้าวโพดฝักอ่อนตามมาตรฐาน GAP และได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยพืช เช่น มีการสร้าง Packinghouse สำหรับการตัดแต่งผลผลิตก่อนจำหน่าย</p>

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ	
ดิป/สุกแช่แข็ง	ญี่ปุ่น อิหร่าน ไต้หวัน
ปรุงแต่ง	เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ไต้หวัน

ประเทศคู่แข่งที่สำคัญ	
ดิป/สุกแช่แข็ง	จีน อิตาลี เนเธอร์แลนด์
ปรุงแต่ง	ฮังการี ฝรั่งเศส จีน

**ปริมาณและมูลค่าส่งออก
ข้าวโพดหวาน ปี 2566**

	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ลบ)
ดิป/สุกแช่แข็ง	26,203	1,140
1. ญี่ปุ่น	12,129	627
2. อิหร่าน	4,014	143
3. ไต้หวัน	3,021	121
4. อื่น ๆ	7,039	249
ปรุงแต่ง	223,265	8,732
1. เกาหลีใต้	46,473	1,469
2. ญี่ปุ่น	40,568	1,872
3. ไต้หวัน	21,997	950
4. อื่น ๆ	113,957	4,441
คิดเป็นข้าวโพด		
ฝักสดทั้งเปลือก 517,692	9,872	

พื้นที่เพาะปลูกที่สำคัญของไทย

ปริมาณการบริโภค ภายในประเทศ ปี 2565		
ปริมาณ	4,433	ตัน
มูลค่า	24.20	ล้านบาท

ข้าวโพดหวาน

ชื่อไทย : ข้าวโพดหวาน
 ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Sweet corn
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : Zea mays L.
 โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชผักและเห็ด
 เบอร์โทรศัพท์ : 02 940 6106

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่)	
ต้นทุน (บาท/ไร่)	
- ต้นทุนผันแปร	6,761
- ต้นทุนคงที่	867
- ต้นทุนรวม/ไร่	7,628
- ต้นทุนรวม/กิโลกรัม	3.62
ผลตอบแทน (บาท/ไร่)	14,000

สถิติการผลิตข้าวโพดหวาน

	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)	-	57,164	53,740
พื้นที่ปลูก (ไร่)	231,132	213,565	212,331
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	228,406	206,896	209,208
ผลผลิต (ตัน)	494,108	450,358	447,287
ผลผลิตต่อไร่/เนื้อที่เพาะปลูก (ก.ก.)	2,138	2,109	2,107
ผลผลิตต่อไร่/เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ก.ก.)	2,163	2,177	2,138
มูลค่าผลผลิตทั้งเปลือก (ล้านบาท)	2,693	2,459	2,679

ราคาข้าวโพดหวานพันธุ์สุกผสมฝักคละที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นา ผลผลิตทั้งเปลือก (บาท/ก.ก.)

ไตรมาส/ปี	เดือน 1	เดือน 2	เดือน 3	ราคาเฉลี่ย
4/66 (ต.ค.-ธ.ค.)	6.40	6.55	6.77	6.57
3/66 (ก.ค.-ก.ย.)	5.91	5.84	5.63	5.79
4/65 (ต.ค.-ธ.ค.)	5.78	6.29	5.87	5.98

ข้าวโพดหวาน

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ประเทศไทยมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการผลิตข้าวโพดหวาน</p> <p>2. ข้าวโพดหวานของประเทศไทยมีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดต่างประเทศ และมีการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานราชการ</p>	<p>1. ปัญหาภัยแล้งในปี 2567 ประกอบกับปัญหาเมล็ดพันธุ์ที่ไม่มีคุณภาพ โรคพืช และแมลงศัตรูพืชรบกวน ทำให้ผลผลิตลดลงส่งผลกระทบต่อ การแปรรูปสินค้า</p> <p>2. ปัญหาความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและปัญหาสงคราม ตลอดจนความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกผลผลิตไปต่างประเทศ</p> <p>3. ปัจจัยการผลิตที่สำคัญสูงขึ้น เช่น ราคาปุ๋ย ราคาสารกำจัดศัตรูพืช ค่าแรงงาน และค่าขนส่ง ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น</p> <p>4. มาตรการของตลาดส่งออกที่มีความเข้มข้นมากขึ้น เช่น สหภาพยุโรปมีการปรับลด ค่าปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่สามารถมีได้ (MRLs : Maximum Residue Limits) หรือการส่งออกไปประเทศญี่ปุ่น และเกาหลี จำเป็นต้องใช้ใบรับรองว่าปลอด GMOs เป็นอุปสรรคต่อการส่งออกข้าวโพดหวานของไทยไปต่างประเทศ</p> <p>5. ปัญหาโรคใบลาย หนอนกระทุ้ระบาด และภัยแล้งในแหล่งผลิต ทำให้ต้นทุนในการผลิตเพิ่มขึ้น</p>	<p>1. พัฒนาพันธุ์ให้ได้สายพันธุ์ที่ดีและต้านทานโรคได้ดีขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจในการปลูกให้กับเกษตรกร รวมทั้งถ่ายทอดเทคนิค การป้องกันโรค และการเพิ่มผลผลิตของข้าวโพดหวาน</p> <p>2. สนับสนุนให้มีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพิ่มขึ้น และลดการใช้ปุ๋ยเคมีลง โดยทำการปรับใช้ในปริมาณที่เหมาะสม รวมทั้ง ปรับปรุงดินให้เหมาะสมต่อการปลูกข้าวโพดหวาน</p> <p>3. เกษตรกรควรรวมตัวกันเป็นกลุ่ม มีการวางแผนการผลิตร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้สามารถลดต้นทุนการผลิต และต่อรองราคากับผู้ซื้อได้</p> <p>4. ส่งเสริมการวางแผนการเพาะปลูก เพื่อให้สอดคล้องกับอุตสาหกรรมการแปรรูปข้าวโพดหวาน</p> <p>5. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในแปลงปลูกเพื่อลดต้นทุนในการจ้างแรงงาน</p>

พริก

ชื่อไทย : พริก

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Chili, Paprika, Pepper, Sweet pepper,
Hot pepper, Bird pepper, Capsicum

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Capsicum spp.*

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชผักและเห็ด

เบอร์โทรศัพท์ : 02 9406106

สถิติการผลิต ^{1/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
พริกชี้หนูเม็ดเล็ก			
พื้นที่ปลูก (ไร่)	44,011	35,327	36,625
ผลผลิตรวม (ตัน)	85,967	41,457	36,035
พริกชี้หนูเม็ดใหญ่			
พื้นที่ปลูก (ไร่)	74,431	75,952	92,481
ผลผลิตรวม (ตัน)	77,939	79,258	129,979
พริกใหญ่			
พื้นที่ปลูก (ไร่)	12,701	8,846	10,919
ผลผลิตรวม (ตัน)	24,212	16,666	28,998
พริกหยวก			
พื้นที่ปลูก (ไร่)	2,258	1,744	1,391
ผลผลิตรวม (ตัน)	2,720	2,688	3,801
พริกยักษ์			
พื้นที่ปลูก (ไร่)	77.75	84	29.75
ผลผลิตรวม (ตัน)	63	60	1.87
พริกเพื่อผลิตเม็ดสีพันธุ์			
พื้นที่ปลูก (ไร่)	369	363	386
ผลผลิตรวม (ตัน)	51	8.4	16
รวมพื้นที่ปลูกทั้งหมด (ไร่)	133,847.75	133,847.75	141,831
ผลผลิตรวมทั้งหมด (ตัน)	190,992	190,992	199,900

ต้นทุน/ผลตอบแทน (บาท/ไร่) ^{2/}	
ต้นทุนการผลิต (1)	33,000 บาท
1. ค่าต้นพันธุ์พริก	3,200 บาท
2. ค่าเตรียมดิน	1,500 บาท
3. ค่าปุ๋ยเคมี / ปุ๋ยคอก	3,300 บาท
4. ค่าระบบน้ำ	3,000 บาท
5. ค่าบำรุงรักษา(ฮอร์โมนบำรุงพืช / สารเคมี ป้องกันและกำจัดวัชพืช)	4,500 บาท
6. ค่าจ้างแรงงาน - ค่าแรงงานเก็บเกี่ยวผลผลิต 7 บาท/กิโลกรัม (2,500 X 7 = 17,500 บาท/ไร่)	17,500 บาท
ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (2)	2,500 กิโลกรัม
ราคาจำหน่ายผลผลิตของเกษตรกร (3)	37 บาท/กิโลกรัม^{1/}
ผลตอบแทน (4) = (2) X (3)	92,500 บาท
กำไร (5) = (4) - (1)	59,500 บาท

หมายเหตุ 1) ข้อมูลต้นทุนการผลิตพริกชี้หนูเม็ดใหญ่

2) ข้อมูลต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนการผลิตพริกขึ้นอยู่กับพื้นที่และช่วงเวลาการปลูก
ของเกษตรกร

แหล่งผลิตที่สำคัญ ^{1/}	
พริกชี้หนูเม็ดเล็ก	จังหวัดเชียงใหม่ ตาก นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี กาญจนบุรี และตราด
พริกชี้หนูเม็ดใหญ่	จังหวัดตาก อุบลราชธานี ชัยภูมิ นครศรีธรรมราช ศรีสะเกษ กาญจนบุรี และหนองคาย
พริกใหญ่	จังหวัดเชียงใหม่ หนองคาย สุโขทัย แพร่ และน่าน

พริก

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. สามารถปลูกได้ตลอดทั้งปี</p> <p>2. ตลาดทั้งในและต่างประเทศมีความต้องการ</p> <p>3. มีความหลากหลายทางสายพันธุ์</p> <p>4. พริกของประเทศไทยมีความเผ็ด รสชาติ และกลิ่นที่เป็นเอกลักษณ์</p> <p>5. สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลากหลายทั้งอาหาร ยารักษาโรค เวชสำอาง และอาหารเสริม</p>	<p>1. มีโรคและแมลงศัตรูพืชรบกวนจำนวนมาก เช่น โรคแอนแทรคโนส แมลงวันทองพริก</p> <p>2. ใช้แรงงานในการเก็บเกี่ยวผลผลิตจำนวนมาก และค่าจ้างแรงงานมีราคาสูง ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตพริกสูง</p> <p>3. ราคาพริกผันผวนตามกลไกตลาด</p> <p>4. สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้ต่อการติดดอกออกผลของพริก</p>	<p>1. ส่งเสริมการผลิตพริกให้มีมาตรฐานเพื่อการส่งออก</p> <p>2. ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าผลผลิตโดยการแปรรูป</p> <p>3. สร้างการเชื่อมโยงการตลาด ให้กลุ่มเกษตรกร มีการวางแผนการตลาดและมีการตกลงการซื้อขายล่วงหน้ากับตลาด/ผู้ประกอบการ/ผู้ส่งออก</p> <p>4. พัฒนาคุณภาพพริกเพื่อเข้าสู่ตลาดอุตสาหกรรม</p>

ที่มา : ^{1/} ระบบสารสนเทศการผลิตพืชทางการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร (<http://production.doae.go.th>)

^{2/} กลุ่มส่งเสริมพืชผักและเห็ด กรมส่งเสริมการเกษตร

^{3/} สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

^{4/} <http://www.fao.org>

^{5/} ฝ่ายบริหารข้อมูล ตลาดสี่มุมเมือง

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก ปี 2565 ^{4/}			
ปริมาณผลผลิต (ตัน) พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)			
1. ประเทศจีน	68,241,811	7,108,850	
2. ประเทศอินเดีย	20,694,000	5,268,750	
3. ประเทศตุรกี	13,000,000	991,994	

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก ปี 2565 ^{4/}			
ปริมาณ (ตัน) มูลค่า (ล้านบาท)			
1. ประเทศสหรัฐอเมริกา	1,982,138	107,949.4	
2. ประเทศเยอรมัน	647,793	55,577.9	
3. ประเทศฝรั่งเศส	569,877	34,016.0	

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก ปี 2565 ^{4/}			
ปริมาณ (ตัน) มูลค่า (ล้านบาท)			
1. ประเทศเม็กซิโก	1,956,214	96,229.7	
2. ประเทศเนเธอร์แลนด์	915,019	65,509.0	
3. ประเทศสเปน	630,424	41,769.6	

ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{5/}				
	ปี 64	ปี 65	ปี 66	
ผลสด				
ปริมาณ (ตัน)	291.9	345.9	1,501.8	
มูลค่า (ล้านบาท)	4.6	4.6	24.1	
แปรรูป				
ปริมาณ (ตัน)	23,972.8	28,488.3	32,276.2	
มูลค่า (ล้านบาท)	726.7	1,090.6	1,566.3	

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{5/}				
	ปี 64	ปี 65	ปี 66	
ผลสด				
ปริมาณ (ตัน)	2,615.3	1,791.3	1,513.1	
มูลค่า (ล้านบาท)	29.6	28.4	32.3	
แปรรูป				
ปริมาณ (ตัน)	7,053.1	8,196.3	8,197.3	
มูลค่า (ล้านบาท)	322.1	408.5	416.4	

มะเขือเทศ

ชื่อไทย : มะเขือเทศ

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Tomato

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Lycopersicon esculentum* Mill.

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชผักและเห็ด

เบอร์โทรศัพท์ : 0 2940 6106

มะเขือเทศพันธุ์ปริโภคสด ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาท/ไร่) ^{1/}	
ต้นทุนการผลิต (1)	20,880 บาท
1. ค่าเมล็ดพันธุ์	3,500 บาท
2. ค่าเตรียมดิน	1,500 บาท
3. ค่าปุ๋ยเคมี/ปุ๋ยคอก	10,000 บาท
4. ค่าป้องกันศัตรูพืช	1,000 บาท
5. ค่าดูแลรักษา	2,080 บาท
6. ค่าจ้างแรงงาน	1,800 บาท
7. อื่นๆ เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง ซ่อมบำรุง	1,000 บาท
ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (2)	4,000 กิโลกรัม
ราคาจำหน่ายผลผลิตของเกษตรกร (3)	10 บาท/กิโลกรัม
ผลตอบแทน (4) = (2) x (3)	40,000 บาท
กำไร (5) = (4) - (1)	19,120 บาท

หมายเหตุ : - ค่าจ้างแรงงาน ขึ้นกับพื้นที่ผลิต และความชำนาญ - ราคาขาย ขึ้นกับพื้นที่ผลิต และฤดูกาล

	ปี 2563			ปี 2564			ปี 2565		
	บริโภคสด	โรงงาน	รวม	บริโภคสด	โรงงาน	รวม	บริโภคสด	โรงงาน	รวม
จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)	5,484	5,736	11,220	5,211	5,986	11,197	4,945	6,290	11,235
พื้นที่ปลูก (ไร่)	16,981	22,574	39,555	16,119	22,931	39,050	15,737	23,668	39,405
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	15,895	21,525	37,420	15,383	22,080	37,463	15,053	22,856	37,909
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	2,891	4,028	3,545	2,845	4,091	3,579	2,798	4,166	3,622
ผลผลิตรวม (ตัน)	45,958	86,692	132,650	43,760	90,324	134,084	42,114	95,211	137,325

ราคาขาย ปี 2566 (บาท/กิโลกรัม) ^{3/}												
ชนิดมะเขือเทศ	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
1. มะเขือเทศราชินี	98.00	110.00	110.00	52.00	57.00	67.00	100.00	109.00	86.00	83.00	112.00	159.00
2. มะเขือเทศสีดา	79.00	88.00	37.00	24.00	23.00	34.00	28.00	38.00	30.00	29.00	41.00	37.00
3. มะเขือเทศเชอร์รี่	75.00	-	-	48.00	57.00	69.00	100.00	109.00	86.00	83.00	112.00	159.00

มะเขือเทศ

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. มะเขือเทศมีความหลากหลายของสายพันธุ์ สามารถเลือกพันธุ์ที่เหมาะสมต่อสภาพแวดล้อม</p> <p>2. มะเขือเทศสามารถเพิ่มมูลค่าได้จากการแปรรูป และสามารถแปรรูปได้หลากหลาย</p> <p>3. มะเขือเทศพันธุ์วีโรโรคสดมีความต้องการเพิ่มสูงขึ้น</p>	<p>1. เป็นพืชที่มีโรคและแมลงเข้าทำลายมาก และเข้าทำลายได้ตลอดอายุการปลูก</p> <p>2. เกษตรกรยังคงใช้สารเคมีในการจัดโรคพืช และแมลงศัตรูพืชในปริมาณมาก</p> <p>3. ต้นทุนการผลิตสูง</p>	<p>1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรป้องกันกำจัดศัตรูพืชด้วยวิธีผสมผสาน เช่น การใช้สารชีวภัณฑ์ ควบคู่ไปกับการใช้สารเคมี</p> <p>2. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสม ด้านการจัดการระบบการผลิตเพื่อความปลอดภัย และการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร (GAP) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะเขือเทศ</p> <p>3. สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตมะเขือเทศเพื่อเพิ่มมูลค่า</p> <p>4. สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศ เช่น จัดตั้งเป็นกลุ่มแปลงใหญ่ หรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เป็นต้น</p>

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ^{1,2}
จีน อินเดีย รัสเซีย ยูเครน

ประเทศที่ไทยนำเข้า^{1,2}
เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี จีน

ประเทศที่ไทยส่งออก^{1,2}
กัมพูชา สิงคโปร์ ลาว มาเลเซีย

การบริโภคภายในประเทศ*			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ปริมาณ (ตัน)	276,494	294,526	283,776
* คำนวณจาก ผลผลิต + ปริมาณนำเข้า - ปริมาณส่งออก			

การส่งออกของไทย^{1,2}			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ปริมาณ (ตัน)	7,637	6,127	6,046
มูลค่า (ล้านบาท)	786.29	819.74	736.12

การนำเข้าของไทย*^{1,2}			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ปริมาณ (ตัน)	61,555	75,186	53,943
มูลค่า (ล้านบาท)	864.60	1,415.73	667.44
* เฉพาะมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูป พิกัด 7019010000, 7019090001, 7019090002, 7019090090			

แหล่งผลิต¹
เชียงใหม่ พะเยา ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก เพชรบูรณ์ สกลนคร นครพนม

แหล่งผลิตมาก (5 อันดับแรก)¹		
จังหวัด	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
ตาก	17,409	47,687
เชียงใหม่	7,462	20,097
เชียงใหม่	5,773	16,635
พะเยา	3,987	13,955
ลำพูน	3,456	11,584

สถิติการผลิต¹									
	ปี 2564			ปี 2565			ปี 2566		
ประเภทมันฝรั่ง	รวม	บริโภค	โรงงาน	รวม	บริโภค	โรงงาน	รวม	บริโภค	โรงงาน
จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)	6,830	650	6,180	7,190	569	6,621	7,230	817	6,413
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	39,965	1,041	38,924	40,365	914	39,451	40,912	1,142	39,551
ผลผลิต (ตัน)	119,897	3,292	116,605	110,860	2,580	108,280	120,474	3,654	116,820
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	3,000	3,162	2,996	2,746	2,823	2,745	2,945	3,200	2,937
ราคาเกษตรกรขายได้ (บาท/กก.)	-	20.46	11.42	-	20.00	11.98	-	15.00	12.13
ต้นทุนการผลิต (บาท/กก.)	-	7.84	8.34	-	9.31	10.16	-	9.18	9.53
ผลตอบแทน (บาท/ไร่)	-	64,694	34,214	-	56,460	32,885	-	48,000	35,626

การกระจายผลผลิตออกสู่ตลาด ปี 2564/65 (ร้อยละ)¹						
ก.ค. - ส.ค.	ก.ย. - ต.ค.	พ.ย. - ธ.ค.	ม.ค. - ก.พ.	มี.ค. - เม.ย.	พ.ค. - มิ.ย.	รวม
6.48	5.58	2.32	12.66	72.27	0.69	100.00

มันฝรั่ง

ชื่อไทย : มันฝรั่ง

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Potato

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Solanum tuberosum*.

มันฝรั่ง

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตมันฝรั่งทอดกรอบอันดับหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ - ความต้องการใช้มันฝรั่งเพื่อแปรรูปในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น - การผลิตมันฝรั่งในประเทศไทยส่วนใหญ่อยู่ภายใต้ระบบสัญญาข้อตกลง มีการประกันราคารับซื้อที่แน่นอน ทำให้ระบบการผลิตมีความมั่นคงทั้งในส่วนของเกษตรกรผู้ปลูกและภาคเอกชน - มีการลงทุนเพิ่มในธุรกิจมันฝรั่งแปรรูป 	<ul style="list-style-type: none"> - ผลผลิตในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการในบางช่วงเวลา จึงต้องนำเข้าจากต่างประเทศ - ต้นทุนการผลิตสูง - การผลิตหัวพันธุ์ภายในประเทศไม่เพียงพอต้องนำเข้าหัวพันธุ์จากต่างประเทศ - การปลูกในหน้าฝนมักพบโรคระบาด ทำให้ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตลดลง 	<ul style="list-style-type: none"> - ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิต - เพิ่มปริมาณการผลิตหัวพันธุ์มันฝรั่งเพื่อลดการนำเข้า - ส่งเสริมวิธีการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) เพื่อป้องกันการระบาดของศัตรูพืช และการดื้อยาของโรคและแมลง

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก		
ปี 65 ^{4/}		
	ผลผลิต (ตัน)	พท.ปลูก (ไร่)
จีน	7,683,763	9,099,138
เปรู	377,246	204,375
เม็กซิโก	304,822	222,218

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก		
ปี 65 ^{4/}		
	ผลผลิต (ตัน)	มูลค่า (ลบ)
สหรัฐอเมริกา	263,146	24,956
เยอรมนี	19,603	3,318
เนเธอร์แลนด์	14,330	2,896

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก ปี 65 ^{4/}		
	ผลผลิต (ตัน)	มูลค่า (ลบ)
เปรู	127,763	13,356
เม็กซิโก	149,656	11,690
สหรัฐอเมริกา	46,736	5,029

ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{5/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	174	246	235
มูลค่า (ลบ)	11	22	30

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{5/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	1,976	1,080	1,878
มูลค่า (ลบ)	134	149	275

พื้นที่เพาะปลูกหน่อไม้ฝรั่ง

หน่อไม้ฝรั่ง

ชื่อไทย : หน่อไม้ฝรั่ง

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Asparagus

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Asparagus officinalis* L.

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชผักและเห็ด

เบอร์โทรศัพท์ : 02 940 6106

	สถิติการผลิต ^{1/}		
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	3,255	2,806	2,644
พื้นที่ปลูก (ไร่)	9,056	8,068	6,378
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	8,550	7,204	6,203
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	1,357	1,140	1,375
ผลผลิตรวม (ตัน)	11,602	9,198	8,527

ปริมาณการบริโภคภายในประเทศ			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	9,800	8,364	6,884
*คำนวณจาก ผลผลิตรวม + ปริมาณนำเข้า - ปริมาณส่งออก			

ปี	ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม) ^{3/}											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	109	105	98	114	141	110	115	107	77	90	101	132
65	181	140	156	171	148	158	169	175	193	263	314	271
66	259	219	176	154	176	157	128	131	119	128	164	175

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่) ^{2/}	
ต้นทุน (บาท/ไร่/ปี)	
- ค่าพันธุ์ (เมล็ดพันธุ์)	7,600
- ค่าเตรียมดิน	1,750
- ค่าระบบน้ำ	10,000
- ค่าสารเคมีกำจัดศัตรูพืช	16,400
- ค่าปุ๋ยเคมี	3,600
- ค่าปุ๋ยน้ำและฮอร์โมน	4,800
- ค่าวัสดุ (เชือก, หลักไม้ไผ่)	6,000
- ค่าไฟฟ้า	7,200
	รวม 57,350
ผลตอบแทน (บาท/ไร่/ปี) 162,500	
หมายเหตุ	
- ค่าพันธุ์ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ 36,000 บาท/ไร่	
- ในปีแรกจะมีต้นทุนค่าเตรียมดิน พันธุ์ และระบบน้ำ	
- หน่อไม้ฝรั่งสามารถปลูกได้ 8 - 10 ปี หากมีการดูแลที่ดี	
- เก็บผลผลิตได้นาน 2 เดือน และพักต้น 1 เดือน ใน 1 ปี สามารถเก็บผลผลิตได้ 8 เดือน พักต้น 4 เดือน	

หน่อไม้ฝรั่ง

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหา/ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ประเทศไทยมีผลผลิตหน่อไม้ฝรั่งสำหรับการส่งออกตลอดทั้งปี เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม</p> <p>2. หน่อไม้ฝรั่งของประเทศไทยมีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดต่างประเทศ และมีการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานราชการ</p> <p>3. หากปลูกหน่อไม้ฝรั่งภายใต้เกษตรพันธสัญญา จะมีราคาและการตลาดที่แน่นอน</p>	<p>1. เกษตรกรเก็บพันธุ์เอง อาจทำให้เกิดการกลายพันธุ์ และเกิดการสะสมของเชื้อโรคที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ได้</p> <p>2. ต้นพันธุ์เนื้อเยื่อที่มีความต้านทาน มีไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร</p> <p>3. พื้นที่ปลูกลดลงมากกว่าร้อยละ 50 เนื่องจาก เกิดการระบาดของเชื้อรา 3 กลุ่ม ได้แก่ <i>Phomopsis asparagi</i>, <i>Fusarium</i> sp. และ <i>Rhizoctonia solani</i> ทำให้เกษตรกรหลายรายปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่นแทน</p> <p>4. ถ้ามีการระบาดของโรคเชื้อราในแปลงปลูกที่เยอะ สารชีวภัณฑ์จะไม่สามารถควบคุมโรคจากเชื้อราที่เกิดขึ้นได้</p> <p>5. การดำเนินงานวิจัยเกี่ยวกับหน่อไม้ฝรั่งมีน้อย เนื่องจากใช้เวลาการศึกษานาน</p> <p>6. เกษตรกรมีการใช้ปุ๋ยที่เยอะ ส่งผลให้มีต้นทุนการผลิตสูง</p> <p>7. หน่อไม้ฝรั่งเป็นพืชที่ต้องดูแลอย่างใกล้ชิด ดังนั้น เกษตรกรต้องมีความพร้อมทั้งในการดูแลรักษา และแรงงานในครัวเรือน (1 ครัวเรือน ใช้แรงงานประมาณ 2 – 3 คน สามารถปลูกได้ 2 ไร่)</p>	<p>1. ศึกษาวิจัยหาพันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย</p> <p>2. จัดทำแปลงสาธิตนำร่อง โดยใช้พันธุ์ที่ได้จากการทำเนื้อเยื่อ เพื่อให้เกษตรกรสามารถขยายพันธุ์ได้ต่อไป</p> <p>3. อบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรเรื่องแนวทางในการปฏิบัติ ตั้งแต่การเตรียมแปลงปลูก การปลูก การดูแลรักษา และการใช้สารชีวภัณฑ์ เพื่อให้เกษตรกรมีการจัดการด้านเขตกรรมที่ดี</p> <p>4. ใช้การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน และใช้สารชีวภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเข้าทำลายและลดปริมาณเชื้อโรคที่เป็นเชื้อสาเหตุของโรคระบาดได้</p> <p>5. ส่งเสริมการตรวจวิเคราะห์ดิน และการใส่ปุ๋ยตามค่าการวิเคราะห์ดิน รวมถึงการปรับโครงสร้างดินให้เหมาะสมกับการปลูกหน่อไม้ฝรั่ง</p> <p>6. เลือกใช้ระบบน้ำที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อเป็นการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และอย่างรู้คุณค่า เช่น ระบบน้ำแบบสปริงเกอร์ ระบบน้ำพุ่ง ระบบน้ำหยด เป็นต้น</p> <p>7. พัฒนาเกษตรกร และแรงงานในการปลูกหน่อไม้ฝรั่งให้มีทักษะ ความรู้ด้านการผลิตหน่อไม้ฝรั่งให้มีคุณภาพ</p> <p>8. พัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรต้นแบบ (Smart Farmer) และส่งเสริมเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในการผลิตเทคโนโลยี และการตลาดให้กับเกษตรกรที่สนใจ</p>

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ ^{1,2}
ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม

ประเทศที่ส่งออกแข่งกับไทย ^{1,2}
ฟิลิปปินส์ เวียดนาม อินโดนีเซีย

ประเทศที่ไทยส่งออก ^{1,2}
มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย จีน

การบริโภคภายในประเทศ*			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ปริมาณ (ตัน)	159,478	140,836	149,169
* คำนวณจาก ผลผลิต + ปริมาณนำเข้า - ปริมาณส่งออก			

การส่งออกของไทย ^{1,2}			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ปริมาณ (ตัน)	18,773	12,884	15,324
มูลค่า (ล้านบาท)	426.46	315.67	413.41

การนำเข้าของไทย ^{1,2}			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ปริมาณ (ตัน)	18,381	15,984	15,181
มูลค่า (ล้านบาท)	292.53	241.57	407.96

แหล่งผลิต ¹
เชียงราย พะเยา ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก สุโขทัย แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ ยโสธร อุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ ชัยภูมิ

แหล่งผลิตมาก (5 อันดับแรก) ¹		
จังหวัด	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
ศรีสะเกษ	22,332	77,312
เชียงใหม่	10,571	26,387
พะเยา	8,627	10,547
อุตรดิตถ์	3,838	10,049
เพชรบูรณ์	2,419	5,095

ราคาผลผลิต (หอมแดงมัดจุกแห้ง 7 – 15 วัน) รายเดือนที่เกษตรกรขายได้ที่ไร่นา (บาท/กก.) ¹													
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ปี 2564	42.27	25.29	23.02	23.19	24.61	26.71	-	-	-	-	-	35.01	26.92
ปี 2565	26.39	19.47	24.35	30.67	33.55	37.05	-	-	-	-	-	50.26	27.16
ปี 2566	38.64	30.47	30.02	34.55	-	-	-	-	-	-	-	52.07	35.73

การกระจายผลผลิตออกสู่ตลาด (ร้อยละ) ¹													
เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
ผลผลิต	44.84	26.66	16.42	0.97	-	-	1.01	2.61	4.83	0.46	1.09	1.11	100.00

หอมแดง

ชื่อไทย : หอมแดง

ชื่อสามัญ/ อังกฤษ : Shallot

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Allium ascalonicum*

สถิติการผลิต ¹			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)	22,499	22,422	21,400
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	59,754	57,961	55,830
ผลผลิต (ตัน)	159,869	137,736	149,312
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	2,675	2,376	2,674
ราคาที่เกษตรกรขายได้ (บาท/กก.)	26.92	27.16	35.73
ต้นทุนการผลิตหอมแดงแห้ง (บาท/กก.)	10.67	12.25	11.65
ผลตอบแทน (บาท/ไร่)	72,011	64,532	95,542

หอมแดง

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - ประเทศไทยมีสภาพภูมิอากาศเหมาะสมสำหรับปลูกหอมแดงสามารถปลูกได้ทั้งภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ - คนไทยและคนอาเซียนนิยมใช้หอมแดงในการประกอบอาหาร - เป็นพืช GI ของจังหวัดศรีสะเกษ 	<ul style="list-style-type: none"> - บางปีผลผลิตมีมากเกินความต้องการใช้ภายในประเทศ เกษตรกรมักออกมาเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ - หอมแดงเก็บรักษาได้ไม่นาน - เกษตรกรมักจำหน่ายในรูปแบบผลผลิตสดเนื่องจากได้เงินเร็ว และไม่มีโรงเรือนสำหรับแขวนผึ่งให้แห้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้ผู้ปลูกขึ้นทะเบียนเกษตรกร - ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อลดต้นทุน - เชื่อมโยงตลาดเพื่อเร่งระบายผลผลิตออกนอกพื้นที่ - พัฒนางานวิจัย ด้านพันธุ์ เทคโนโลยีการผลิต และวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว เช่น การยืดอายุการเก็บรักษา - ขยายการส่งออกไปยังตลาดใหม่ ๆ - ศึกษาเปรียบเทียบการจำหน่ายในรูปแบบผลผลิตสดกับผลผลิตแห้งว่ารูปแบบใดให้ผลตอบแทนดีกว่า

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ ^{1,2}
จีน อินเดีย สหรัฐอเมริกา

ประเทศที่ส่งออกแข่งกับไทย ^{1,2}
จีน เวียดนาม เนเธอร์แลนด์

ประเทศที่ไทยส่งออก ^{1,2}
ญี่ปุ่น ไต้หวัน กัมพูชา ลาว

การบริโภคภายในประเทศ*			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ปริมาณ (ตัน)	76,615	75,703	116,352
* คำนวณจาก ผลผลิต + ปริมาณนำเข้า - ปริมาณส่งออก			

การส่งออกของไทย ^{1,2}			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ปริมาณ (ตัน)	3,985	7,622	1,836
มูลค่า (ล้านบาท)	57.03	125.93	51.27

การนำเข้าของไทย ^{1,2}			
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ปริมาณ (ตัน)	45,802	49,818	89,923
มูลค่า (ล้านบาท)	650.13	795.26	861.59

แหล่งผลิต ¹
เชียงใหม่ เชียงราย นครสวรรค์ กาญจนบุรี แม่ฮ่องสอน

แหล่งผลิตมาก (5 อันดับแรก) ¹		
จังหวัด	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
เชียงใหม่	5,665	19,784
เชียงราย	1,748	6,240
นครสวรรค์	300	1,206
กาญจนบุรี	132	679
แม่ฮ่องสอน	110	356

ราคาผลผลิต (หอมหัวใหญ่ เบอร์ 1) รายเดือนที่เกษตรกรขายได้ที่ไร่นา (บาท/กก.) ¹													
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ปี 2564	13.00	8.25	6.75	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8.66
ปี 2565	15.21	12.02	11.03	-	-	-	-	-	-	-	-	-	12.31
ปี 2566	18.79	10.68	12.79	14.97	-	-	-	-	-	-	-	-	13.20

การกระจายผลผลิตออกสู่ตลาด (ร้อยละ) ¹													
ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม	
12.10	26.34	47.84	2.99	-	-	-	-	-	-	3.12	7.61	100.00	

หอมหัวใหญ่

ชื่อไทย : หอมหัวใหญ่

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Onion

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Allium cepa* Linn.

หอมหัวใหญ่

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> - หอมหัวใหญ่เป็นพืชผักเศรษฐกิจของประเทศ - ประเทศไทยมีการปลูกหอมหัวใหญ่มานานเกษตรกรมีความชำนาญในการผลิต - ผลผลิตสามารถส่งออกต่างประเทศได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - บางปีมีปริมาณผลผลิตมากเกินความต้องการใช้ภายในประเทศ และราคาตกต่ำ เกษตรกรจะออกมาเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขปัญห ทำให้รัฐต้องใช้งบประมาณในการรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกร - มีการลักลอบนำเข้าหอมหัวใหญ่จากต่างประเทศ ส่งผลให้ราคาหอมหัวใหญ่ในประเทศตกต่ำ - ต้นทุนการผลิตของไทยสูงกว่าประเทศคู่แข่ง 	<ul style="list-style-type: none"> - กระจายผลผลิตออกจากแหล่งผลิตอย่างรวดเร็ว เพื่อไม่ให้สินค้ากระจุกตัว - สกัดกั้นและปราบปรามการลักลอบการนำเข้าหอมหัวใหญ่สดและเมล็ดพันธุ์นอกโควตา จากต่างประเทศอย่างเคร่งครัด - เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหอมหัวใหญ่ โดยการกำหนดพื้นที่เหมาะสมในการปลูกหอมหัวใหญ่ จัดหาแหล่งน้ำหรือจัดระบบชลประทาน ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตให้กับเกษตรกร เพื่อเพิ่มผลผลิตและปรับปรุงคุณภาพผลผลิต ลดต้นทุนการผลิต สนับสนุนและหาแหล่งเงินทุนให้กับเกษตรกร ส่งเสริมการจำหน่ายโดยส่งเสริมให้เกษตรกรคัดคุณภาพ

แหล่งผลิตที่สำคัญของไทย

ปี 66

	พื้นที่ (ไร่)
1. จังหวัดศรีสะเกษ	172.50
2. จังหวัดอุตรดิตถ์	108.63
3. จังหวัดราชบุรี	70.00
4. จังหวัดสุรินทร์	60.00
5. จังหวัดกาญจนบุรี	36.00

ปริมาณการนำเข้าของไทย

ไม่มีการจัดเก็บพิกัดศุลกากร

ปริมาณการส่งออกของไทย

มีการส่งออกในรูปแบบวัตถุดิบแห้ง แต่ไม่มีการจัดเก็บ เป็นพิกัดศุลกากร

กระเจี๊ยบแดง

ชื่อไทย : กระเจี๊ยบแดง

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Roselle

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Hibiscus sabdariffa* L.

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชสมุนไพรและ

เครื่องเทศเบอร์โทรศัพท์ : 02 579 9547

สถานการณ์การผลิต ปี 66

ข้อมูลจากระบบรายงานภาวะการผลิตพืช (รต.) 18 เม.ย. 67

จำนวนเกษตรกร (ราย)	1,594
พื้นที่ปลูก (ไร่)	723.15
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	1,000
ผลผลิตรวม (ตัน)	723.15

(ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม))

ปี	ดอกสดมีเมล็ด	ดอกสดไม่มีเมล็ด	ดอกแห้ง
66	30	60	280

ช่วงเวลาที่มีผลผลิตออก (ร้อยละ)

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
66	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	20	50
67	30	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่)

ต้นทุน (ปี 66)

- ค่าเมล็ดพันธุ์	500 บาท
- ค่าเตรียมดิน	600 บาท
- ค่าปุ๋ย	1,500 บาท
- ค่าสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช	1,000 บาท
- ค่าแรงงาน	2,700 บาท
รวม	6,300 บาท

ผลตอบแทน (บาท/ไร่/ปี)

- ดอกสดมีเมล็ด	30,000 บาท
- ดอกสดไม่มีเมล็ด	42,000 บาท
- ดอกแห้ง	98,000 บาท

กระเจี๊ยบแดง

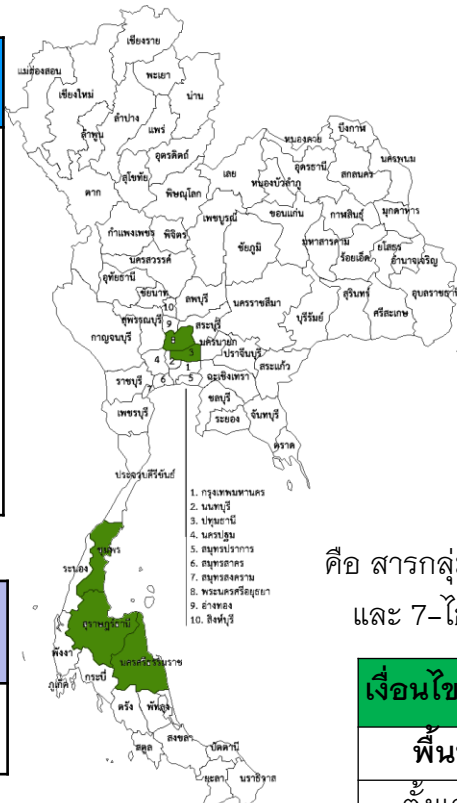
ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. เจริญเติบโตได้ดีมีความเหมาะสมกับการปลูกในประเทศไทย</p> <p>2. สามารถเจริญเติบโตได้ดีในดินทุกชนิด</p> <p>3. ทนความแห้งแล้งได้ดี เป็นพืชใช้น้ำน้อย</p> <p>4. ดูแลรักษาง่าย</p> <p>5. นิยมใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร เช่น ชา เยลลี่ แยม น้ำหวาน ไอศกรีม เป็นต้น</p> <p>6. มีคุณค่าทางอาหารสูง เช่น วิตามินซี วิตามินเอ แคลเซียม ฟอสฟอรัส เป็นต้น</p> <p>7. เป็นสมุนไพรในบัญชียาหลักแห่งชาติ และเป็นหนึ่งใน Product Champion ของกรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก</p>	<p>1. เป็นพืชไวแสง ต้องการแสง 13 ชั่วโมง ในช่วงการเจริญเติบโต 4 – 5 เดือน เพื่อป้องกันการออกดอก และออกดอกที่ช่วงแสง 11 ชั่วโมง</p> <p>2. ในขณะที่กำลังออกดอก หรือติดผล หากขาดน้ำจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผลผลิตโดยตรงมากที่สุด</p> <p>3. ไม่ชอบพื้นที่ที่มีน้ำท่วมขัง</p> <p>4. มีแมลงเข้าทำลายหลายชนิด เช่น หนอนกระทู้หอม เพลี้ยไฟ เพลี้ยจักจั่น เป็นต้น</p>	<p>1. กำหนดช่วงเวลาปลูกที่เหมาะสม เนื่องจากเป็นพืชวันสั้นหากปลูกล่าช้า ต้นกระเจี๊ยบจะออกดอกโดยยังมีการเจริญเติบโตไม่เต็มที่ ดอกเล็กไม่สมบูรณ์</p> <p>2. ระยะ 1 – 2 เดือน ควรให้น้ำสม่ำเสมอ หลังจากนั้น จะทนต่อความแห้งแล้งได้ดี</p> <p>3. ควรปลูกในพื้นที่ที่มีความลาดเทไม่เกิน 2 % เพื่อให้ระบายน้ำดี</p> <p>4. กำจัดแมลงที่เข้าทำลายโดยใช้เชื้อ BT (<i>Bacillus thuringiensis</i>) ในอัตรา 60–80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือใช้สารธรรมชาติ เช่น เมล็ดสะเดาพ่นในอัตรา 1 กิโลกรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร และอาจปล่อยแมลงศัตรูธรรมชาติของแมลงศัตรูพืช เช่น แมลงช้างปีกใส และตัวงเต่าตัวห้า</p> <p>5. ให้สารอาหารเสริมเพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิต ได้แก่ ให้น้ำปุ๋ยชีวภาพหรือจุลินทรีย์ 1 – 2 เดือนต่อครั้ง หรือการให้มูลค่างควา 1 – 2 กำมือต่อเดือน โดยละลายน้ำรดโคนต้น จะช่วยให้ดอกตกและสีเข้มขึ้น</p> <p>6. นำผลผลิตสดแปรรูปเป็นวัตถุดิบแห้งเพื่อจำหน่ายได้ตลอดทั้งปี</p>

แหล่งผลิตที่สำคัญของไทย ปี 66

	พื้นที่ (ไร่)
1. จังหวัดชุมพร	9,521.80
2. จังหวัดนครศรีธรรมราช	2,443.48
3. จังหวัดปทุมธานี	2,119.39
4. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	1,087.23
5. จังหวัดสุราษฎร์ธานี	1,044.00

**ประเทศผู้ผลิตสำคัญ
ของโลก 66**
อินโดนีเซีย, มาเลเซีย, ไทย

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก ปี 66
สหรัฐอเมริกา, ใต้หวัน, อินเดีย
จีน, ญี่ปุ่น

กระท่อม

ชื่อไทย : กระท่อม
ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Kratom
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Mitragyna speciosa* (Korth.) Havil.
โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชสมุนไพรและเครื่องเทศ
เบอร์โทรศัพท์ : 0 2579 9547

สารสำคัญที่พบในใบกระท่อม

คือ สารกลุ่มแอลคาลอยด์ ได้แก่ ไมทราจไนน์ (mitragynine) และ 7-ไฮดรอกซีไมทราจไนน์ (7-hydroxymitragynine)

เงื่อนไขการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกกระท่อม^{1/}

พื้นที่ปลูกขั้นต่ำ	จำนวนต้นขั้นต่ำ
ตั้งแต่ 1 งาน ขึ้นไป	ไม่น้อยกว่า 20 ต้น

สถิติการผลิต

	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	3,015	20,548
พื้นที่ปลูก (ไร่)	8,787.26	33,115.87

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
66	← สามารถเก็บเกี่ยวได้ตลอดทั้งปี →											

การปลูกกระท่อม

- ระยะปลูก**
 - การเว้นระยะปลูกได้ตามความเหมาะสม ตั้งแต่ 4x4 เมตร – 8x10 เมตร โดยเกษตรกรต้องจัดการทรงพุ่มให้เหมาะสม ไม่ทับซ้อนเพื่อให้ได้ใบที่มีขนาดใหญ่ และมีคุณภาพ
 - การขุดหลุมปลูก ขุดกว้าง x ยาว x ลึก ประมาณ 30 ซม. x 30 ซม. x 30 ซม. แล้วใส่ปุ๋ยอินทรีย์ หรือปุ๋ยเคมีสูตรเสมอ เช่น 15-15-15 รองก้นหลุม
- การให้น้ำ**
 - ให้น้ำอย่างเพียงพอทำให้แตกตายอด และตาใบสมบูรณ์ ช่วยเพิ่มผลผลิตใบกระท่อม
- การใส่ปุ๋ย**
 - คำนวณจากความกว้างของทรงพุ่ม / 2 หน่วยเป็นกิโลกรัม โดยแบ่งใส่หลังเก็บเกี่ยวทุก 3-4 เดือน เพื่อการเร่งให้ต้นกระท่อมแตกยอดอ่อนและใบอย่างสม่ำเสมอ
- การจัดการทรงพุ่ม**
 - การตัดยอดและแต่งกิ่ง เพื่อบังคับความสูง
 - การโน้มกิ่งและค้ำกิ่ง เพื่อให้แตกกิ่งย่อย
 - การตัดแต่งใบ เพื่อให้ทรงพุ่มโปร่งแสง ป้องกันโรค
- เก็บเกี่ยวผลผลิต**
 - เก็บเกี่ยวได้ตั้งแต่อายุ 1 ปี เป็นต้นไป
 - ระยะการเก็บเกี่ยวได้ทุก 30 วัน
 - การเก็บเกี่ยวใบคู่ที่ 3 เป็นต้นไป
- มาตรฐานแปลงปลูก**
 - กระท่อมควรผ่านการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติที่ดี (GAP) พืชสมุนไพร หรืออินทรีย์

ที่มา : 1/ กรมส่งเสริมการเกษตร 2/ กรมวิชาการเกษตร

กระท่อม

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. นโยบายพืชกระท่อม ตามเป้าหมายของ พรบ.พืชกระท่อม พ.ศ. 2565 เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถปลูกได้ เพื่อส่งเสริมการวิจัยทางการแพทย์ พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสู่อุตสาหกรรม และป้องกันการนำกระท่อมไปใช้ในทางที่ผิด</p> <p>2. กระท่อมเป็นไม้ยืนต้นที่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้เป็นระยะเวลาหลายปี มีสภาพอากาศที่เหมาะสม ในการผลิตกระท่อมให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะภาคใต้ของประเทศ</p> <p>3. ความต้องการของตลาดต่างประเทศมีจำนวนมาก เนื่องจากแหล่งผลิตกระท่อมที่สำคัญอยู่ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย</p>	<p>1. ด้านการพัฒนามาตรฐาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรฐานการปลูก เกษตรกรยังไม่ให้ความสำคัญ เนื่องจากเป็นการเพิ่มต้นทุนในขณะตลาดจำหน่ายไม่ชัดเจน และเจ้าหน้าที่ยังไม่มีความรู้หลักการประเมินมาตรฐาน GAP (พืชอาหาร/พืชสมุนไพร) - มาตรฐานวัตถุดิบ ยังไม่มีการกำหนดเกณฑ์ ปริมาณสารสำคัญที่ต้องมีในใบกระท่อมเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการรับซื้อ - มาตรฐานห้องปฏิบัติการเพื่อตรวจคุณภาพ ประเทศไทยยังไม่มีห้องปฏิบัติการตรวจสอบสารสำคัญที่ผ่านการยอมรับในระดับสากล <p>2. ด้านการจำหน่ายกระท่อม</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจำหน่ายภายในประเทศ ในรูปแบบใบสดเป็นส่วนใหญ่ การขายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Facebook shopee ยังมีการปิดกั้น ระบบเกษตรพันธะสัญญายังมีช่องว่างระหว่างเกษตรกรและผู้ประกอบการ - การส่งจำหน่ายต่างประเทศ มีปัญหาด้านการขนส่ง (logistics) <p>3. การแปรรูป ยังไม่มีความชัดเจนเรื่องปริมาณสารสำคัญที่เหมาะสมในการบริโภค/วัน (กระทรวงสาธารณสุขยังไม่รับรองความปลอดภัย) การแปรรูปเพิ่มมูลค่าต้องดำเนินการตามระเบียบ หลักเกณฑ์ ตามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด</p>	<p>1. ส่งเสริมด้านการผลิต ให้คำแนะนำในการผลิต ตั้งแต่แปลงปลูกต้องมีความปลอดภัย ผ่านการรับรองมาตรฐาน (GAP พืชสมุนไพร) เพื่อให้ได้วัตถุดิบที่มีคุณภาพเหมาะสมในการต่อยอดในการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง เช่น ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สมุนไพร ยา ฯลฯ</p> <p>2. ด้านการตลาด พัฒนาระบบการทำสัญญาในระบบเกษตรพันธะสัญญาเพื่อให้เกิดเหมาะสม เป็นธรรมต่อเกษตรกรและผู้ประกอบการ</p> <p>3. พัฒนาการศึกษาค้นคว้าวิจัย ในด้านมาตรฐานการผลิตให้มีคุณภาพ ปลอดภัย พัฒนาการตรวจสอบคุณภาพสารสำคัญ การพัฒนาห้องปฏิบัติการให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากลเพื่อการยอมรับสำหรับส่งออก พัฒนาต่อยอดแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าเป็นสินค้าและผลิตภัณฑ์ รวมถึงวิจัยการตลาด logistic กระท่อม ทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>4. การสร้างความเข้าใจและการกำกับดูแลการใช้กระท่อมอย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันการใช้ผิดวัตถุประสงค์ สร้างปัญหาต่อสังคม</p>

แหล่งผลิตที่สำคัญของไทย ปี 66

พิษณุโลก	384.00	ไร่
เลย	118.67	ไร่
น่าน	72.00	ไร่
ปราจีนบุรี	81.25	ไร่
สระบุรี	30.28	ไร่

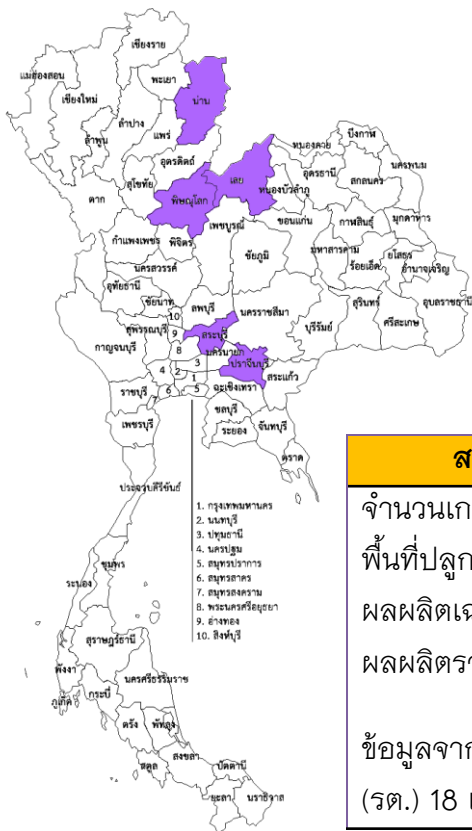

ปริมาณการนำเข้าของไทย

ไม่มีการจัดเก็บพิกัดศุลกากร

ปริมาณการส่งออกของไทย

ไม่มีการจัดเก็บพิกัดศุลกากร

กระชายดำ

ชื่อไทย : กระชายดำ

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Black Galingale

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Kaempferia parviflora* Wall. Ex Baker.

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชสมุนไพรและเครื่องเทศ

เบอร์โทรศัพท์ : 02 579 9547

สถานการณ์การผลิต ปี 66

จำนวนเกษตรกร (ราย)	2,022
พื้นที่ปลูก (ไร่)	891.80
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	1,100
ผลผลิตรวม (ตัน)	311.64

ข้อมูลจากระบบรายงานภาวะการผลิตพืช (รต.) 18 เม.ย. 67

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่)

ต้นทุน (ปี 66/67) (บาท/ไร่)	15,000 – 20,000 บาท/ไร่
ผลตอบแทน (บาท/ไร่/ปี) (ผลผลิตสด)	85,000 บาท/ไร่/ปี

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม)

ปี	หัวสด	แห้ง	ผง
66	80	350	350

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ)

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
66	90	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10

กระชายดำ

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ประเทศไทยมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสม ทำให้กระชายดำมีคุณภาพ และคุณสมบัติที่ดี</p> <p>2. กระแสความต้องการบริโภคสินค้าเพื่อสุขภาพ มีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นทั้งในประเทศ และต่างประเทศซึ่งกระชายดำสามารถพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายประเภท เช่น เครื่องดื่ม อาหารเสริม เป็นต้น</p> <p>3. ในแผนปฏิบัติการด้านสมุนไพรแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2566 – 2570 ได้มีการบรรจุกระชายดำไว้เป็นหนึ่งในสมุนไพร Champion Products ที่ต้องเร่งพัฒนา รวมทั้งผลักดันให้มีการพิสูจน์ยืนยันในเรื่องคุณภาพ ประสิทธิภาพตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อบูรณาการเข้าสู่ระบบบริการสุขภาพอย่างครบวงจร ผสมผสานกับการแพทย์ปัจจุบันให้ได้</p>	<p>1. เกิดโรคเน่าสูง หากมีการระบายน้ำไม่ดีหรือปลูกซ้ำในพื้นที่เดิมหลายๆ ครั้ง</p> <p>2. ส่วนใหญ่ปลูกเป็นพืชเสริมรายได้ ปริมาณผลผลิตไม่แน่นอน เป็นข้อจำกัดในการพัฒนาเชิงอุตสาหกรรม</p> <p>3. ขาดการวิจัยและพัฒนาตลาด ข้อมูลความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศไม่ชัดเจน</p> <p>4. การผลิตส่วนมากไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น GAP อินทรีย์ เป็นต้น</p> <p>5. ขาดการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และมาตรฐานสินค้า ทำให้การขยายตลาดทำได้ยาก</p> <p>6. ขาดการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรและผู้รับซื้อ ทำให้ไม่ข้อมูลการผลิตและการตลาดไม่สอดคล้องกัน</p> <p>7. ขาดการวิจัยอย่างต่อเนื่องในเรื่องคุณภาพ ประสิทธิภาพตามหลักวิทยาศาสตร์</p>	<p>1. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตวัตถุดิบกระชายดำโดยส่งเสริมการผลิตตามเกณฑ์มาตรฐาน GAP และการผลิตแบบอินทรีย์</p> <p>2. วิจัยและพัฒนาพันธุ์ที่มีคุณภาพและตรงตามความต้องการของตลาด</p> <p>3. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยส่งเสริมการแปรรูปวัตถุดิบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย และได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้า/ผลิตภัณฑ์</p> <p>4. ส่งเสริมการบริโภคสินค้าและผลิตภัณฑ์จากกระชายดำทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>5. สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคในการใช้ผลิตภัณฑ์จากกระชายดำ</p> <p>6. ส่งเสริมการวิจัยด้านคุณภาพและประสิทธิภาพตามหลักวิทยาศาสตร์มากขึ้น</p> <p>7. กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาการผลิตกระชายดำให้มีคุณภาพ มีสาระสำคัญสูง พัฒนากระบวนการหลังการเก็บเกี่ยวให้ได้มาตรฐาน</p>

แหล่งผลิตที่สำคัญของ ไทย ปี 66	
กาญจนบุรี	1,234.00 ไร่
ตาก	941.00 ไร่
สุราษฎร์ธานี	758.00 ไร่
สตูล	359.50 ไร่
นครศรีธรรมราช	233.25 ไร่

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ ของโลก ปี 66
อินเดีย

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ของโลก ปี 66
เนเธอร์แลนด์, สหรัฐอเมริกา

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญ ของโลก ปี 66
อินเดีย

ปริมาณการนำเข้าของไทย			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	2,007.9	1,022.60	967.78
มูลค่า(ล้านบาท)	37.67	24.08	23.03

ปริมาณการส่งออกของไทย			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	1,270.7	980.47	442.79
มูลค่า(ล้านบาท)	91.79	85.33	49.82

ขมิ้นชัน

ชื่อไทย : ขมิ้นชัน

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Turmeric

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Curcuma longa* Linn.

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชสมุนไพรและเครื่องเทศ
เบอร์โทรศัพท์ : 02 579 9547

สถานการณ์การผลิต ปี 66	
จำนวนเกษตรกร (ราย)	12,166
พื้นที่ปลูก (ไร่)	6,553.51
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	1,200
ผลผลิตรวม (ตัน)	3,262.63
ข้อมูลจากระบบรายงานภาวะการผลิตพืช (รต.) 18 เม.ย. 67	

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่)
ต้นทุน (ปี 66/67)
15,000 – 17,000 บาท/ไร่
ผลตอบแทน (บาท/ไร่/ปี) (ผลผลิตสด)
37,000 – 39,000

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม)			
ปี	หัวสด	หัวหั่นตากแห้ง	ผง
66	20	100	300

ช่วงเวลาผลผลิตออก (ร้อยละ)													
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
67	50	30	20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

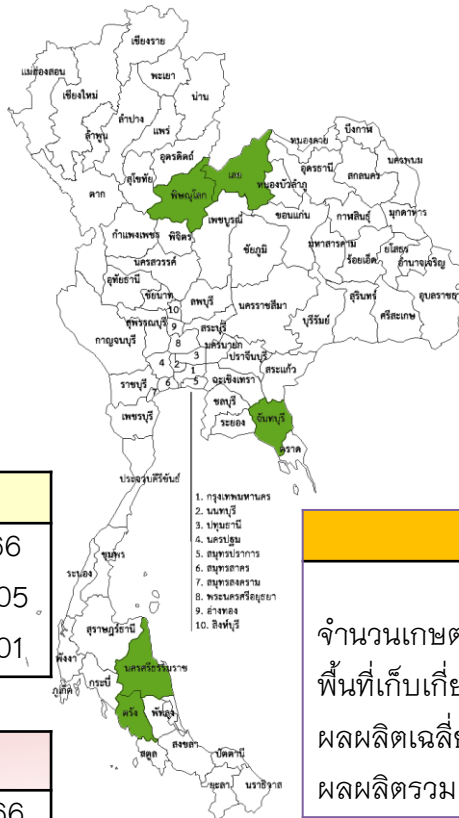
ขมื่นชั้น

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ประเทศไทยมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสม ทำให้ขมื่นชั้นของไทยมีคุณภาพ และคุณสมบัติที่ดี</p> <p>2. ขมื่นชั้นเป็นพืชที่ปลูกและดูแลรักษาง่าย</p> <p>3. กระแสความต้องการบริโภคสินค้าเพื่อสุขภาพ มีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>4. ขมื่นชั้นสามารถพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายประเภท ได้แก่ ยา เช่น ลดกรด รักษาแผล ลดอาการอักเสบ, อาหารเสริมสุขภาพ, เครื่องสำอาง เช่น ครีมบำรุงผิว สบู่, ผลิตภัณฑ์สปา Aroma Therapy และลูกประคบ, ยาทาแก้นุง, ส่วนผสมในอาหารสัตว์, ผลิตภัณฑ์สำหรับสัตว์เลี้ยง และผลิตภัณฑ์ป้องกันกำจัดศัตรูพืช เป็นต้น</p>	<p>1. เกิดโรคเน่าสูง หากมีการระบายน้ำไม่ดีหรือปลูกซ้ำในพื้นที่เดิมหลายๆ ครั้ง</p> <p>2. ส่วนใหญ่ปลูกเป็นพืชเสริมรายได้ ปริมาณผลผลิตไม่แน่นอน เป็นข้อจำกัดในการพัฒนาเชิงอุตสาหกรรม</p> <p>3. การผลิตส่วนใหญ่สำหรับบริโภคสด จึงไม่คำนึงถึงปริมาณสารสำคัญ ทำให้คุณภาพผลผลิตและปริมาณสารสำคัญยังไม่ตรงกับความต้องการของตลาด</p> <p>4. ขาดการวิจัยและพัฒนาตลาด ข้อมูลความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศไม่ชัดเจน</p> <p>5. การผลิตส่วนมากไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น GAP อินทรีย์ เป็นต้น</p> <p>6. ขาดการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และมาตรฐานสินค้า ทำให้การขยายตลาดทำได้ยาก</p> <p>7. เกษตรกรผู้ผลิตยังขาดแคลนเครื่องมือ/เครื่องจักรในการแปรรูปที่ทันสมัยและมีคุณภาพ</p> <p>8. ผู้บริโภคยังขาดความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์จากขมื่นชั้น</p> <p>9. วัตถุดิบขมื่นชั้นที่จะนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ต้องมีการตรวจสอบสารสำคัญ แต่การตรวจสอบสารสำคัญมีค่าใช้จ่ายสูงเกษตรกรไม่สามารถแบกรับต้นทุนที่เพิ่มขึ้นได้</p>	<p>1. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตวัตถุดิบขมื่นชั้น โดยส่งเสริมการผลิตตามเกณฑ์มาตรฐาน GAP และการผลิตแบบอินทรีย์</p> <p>2. วิจัยและพัฒนาพันธุ์ที่มีคุณภาพและตรงตามความต้องการของตลาด</p> <p>3. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยส่งเสริมการแปรรูปวัตถุดิบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ขมื่นชั้นให้มีความหลากหลายและได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้า/ผลิตภัณฑ์</p> <p>4. ส่งเสริมให้ผู้ผลิตตามให้ทันเทรนด์ตลาด</p> <p>5. สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคในการใช้ผลิตภัณฑ์จากขมื่นชั้น สามารถทราบแหล่งที่มาและตรวจสอบย้อนกลับได้</p> <p>6. สร้างประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้บริโภคผ่านการออกแบบบรรจุภัณฑ์</p> <p>7. ส่งเสริมการผลิตให้เพียงพอกับความต้องการของตลาดโดยสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกขมื่นชั้นในเชิงอุตสาหกรรมมากขึ้น แทนการปลูกเป็นรายได้เสริม</p> <p>8. กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาการผลิตขมื่นชั้นให้มีคุณภาพ มีสารสำคัญสูง พัฒนาระบบการหลังการเก็บเกี่ยวให้ได้มาตรฐาน</p> <p>9. สื่อสารให้ผู้บริโภคทราบและเข้าใจเรื่องการใช้ประโยชน์และบริโภคขมื่นชั้นที่ถูกต้อง และเห็นผล</p>

แหล่งผลิตที่สำคัญของไทย ปี 66

พื้นที่ (ไร่)

1. จังหวัดจันทบุรี	439.59
2. จังหวัดพิษณุโลก	163.34
3. จังหวัดตรัง	105.14
4. จังหวัดเลย	84.75
5. จังหวัดนครศรีธรรมราช	79.60

พริกไทย

ชื่อไทย : พริกไทย

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Black pepper, White pepper

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Piper nigrum* L.

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชสมุนไพรและเครื่องเทศ

เบอร์โทรศัพท์ : 02 579 9547

ปริมาณการนำเข้าของไทย

ปี 64 ปี 65 ปี 66

ปริมาณ (ตัน)	6,593	6,453	13,905
มูลค่า (ล้านบาท)	1,039	1,220	2,401

ปริมาณการส่งออกของไทย

ปี 64 ปี 65 ปี 66

ปริมาณ (ตัน)	925	974	947
มูลค่า (ล้านบาท)	186	307	275

ประเทศผู้นำเข้าผลผลิตจากประเทศไทยที่สำคัญ ปี 66

มูลค่า (ล้านบาท) ปริมาณ (ตัน)

สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	85.37	219.90
ออสเตรเลีย	68.42	234.13

สถิติการผลิต

	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	1,189	1,907	882
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	1,926.26	2,852.16	1,245.28
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	531	499.52	517
ผลผลิตรวม (ตัน)	1,023	1,425	643.81

(ราคาขาย บาท/กิโลกรัม)

ปี	พริกไทยสด	พริกไทยดำ	พริกไทยขาว
66	80	290	390

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่)

ต้นทุน (ปี 65/66)

1. ค่าแรงงาน	
- ค่าเตรียมดิน	500
- ค่าปลูก	800
- ค่าดูแลรักษา	1,200
- ค่าเก็บเกี่ยว	5,000
2. ค่าวัสดุ	
- ค่าพันธุ์	10,000
- ค่าปุ๋ยเคมี	10,000
- ค่าปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยชีวภาพ	250
- ค่าสารเคมีกำจัดวัชพืช ศัตรูพืช	500
- ค่าสารชีวภัณฑ์	500

ต้นทุนรวม 28,750

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ)

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
66	6.12	50.51	40.82	2.55	-	-	-	-	-	-	-	-

พริกไทย

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. พริกไทยเป็นเครื่องเทศสำคัญที่มีความจำเป็นและมีความต้องการใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยาสมุนไพรและใช้ประจำวันในทุกครัวเรือน แม้จะใช้ในปริมาณน้อยแต่นับเป็นสินค้าที่มีความจำเป็นไม่แพ้พืชเศรษฐกิจหลัก จึงมีความต้องการใช้ที่แน่นอนและเพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากร</p> <p>2. เป็นเครื่องเทศสำคัญที่มีความต้องการในการค้าในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>3. พริกไทยของประเทศไทยมีคุณภาพเป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการอาหาร มีข้อได้เปรียบด้านรสชาติและกลิ่นเมื่อเทียบกับพริกไทยเวียดนามที่เป็นผู้ผลิตอันดับหนึ่งของโลก หรือพริกไทยกัมพูชาที่มีการนำเข้ามาจำหน่ายในประเทศ</p> <p>4. พริกไทยจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตรังได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (พีช GI) สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และเป็นที่ยอมรับจากต่างประเทศยิ่งขึ้น</p>	<p>1. ผลผลิตพริกไทยมีไม่เพียงพอต่อปริมาณการใช้ภายในประเทศ ทำให้มีการนำเข้าพริกไทยจากต่างประเทศมากขึ้น</p> <p>2. ต้นทุนการผลิตพริกไทยสูงกว่าประเทศผู้ผลิตอื่น ทำให้ไม่ได้เปรียบในการแข่งขัน</p> <p>3. การคัดเลือกพื้นที่ปลูกพริกไทยแปลงใหม่ที่เหมาะสม ทดแทนแปลงเดิมที่ปลูกซ้ำ พื้นที่เดิมหลายปีมีจำกัด</p>	<p>1. ส่งเสริมเพิ่มการปลูกพริกไทยในพื้นที่ใหม่ที่มีศักยภาพ</p> <p>2. ส่งเสริมการผลิตพริกไทยอ่อนเพื่อการบริโภคในท้องถิ่น</p> <p>3. ลดต้นทุนการผลิตพริกไทยโดยการจัดการที่เหมาะสม ได้แก่ ส่งเสริมการผลิตที่ลดการใช้สารเคมีและปุ๋ยเคมีในการผลิต สนับสนุนการใช้ปุ๋ยอินทรีย์และการจัดการดินที่เหมาะสม ใช้ค้างมีชีวิตแทนการใช้ค้างปูน</p> <p>4. ถ่ายทอดความรู้การบริหารจัดการแปลงพริกไทยไม่ให้เกิดโรคสำคัญและสนับสนุนให้เกษตรกรได้รับการรับรอง GAP และอินทรีย์</p> <p>5. ส่งเสริมการผลิต การจัดการการผลิต การเก็บเกี่ยว และแปรรูปพริกไทยที่มีคุณภาพปลอดภัยจากเชื้อรา จุลินทรีย์ สารฟอกขาวและสารเคมีอื่น ๆ</p> <p>6. ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์พริกไทยให้มีความหลากหลาย ได้รับการรับรองมาตรฐาน ปลอดภัยต่อผู้บริโภคและส่งเสริมผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p>

แหล่งผลิตที่สำคัญของไทย
ปี 66

	พื้นที่ (ไร่)
1. จังหวัดจันทบุรี	183.25
2. จังหวัดราชบุรี	148.50
3. จังหวัดเลย	143.25
4. จังหวัดสุราษฎร์ธานี	78.00
5. จังหวัดมหาสารคาม	67.00

ไพล

ชื่อไทย : ไพล
ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Phlai
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Zingiber cassumunar* Roxb.
โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชสมุนไพรและเครื่องเทศ
เบอร์โทรศัพท์ : 02 579 9547

สถานการณ์การผลิต ปี 66

ข้อมูลจากระบบรายงานภาวะการผลิตพืช (รต.)18 เม.ย. 67	
จำนวนเกษตรกร (ราย)	3,845
พื้นที่ปลูก (ไร่)	1,417.55
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	2,500
ผลผลิตรวม (ตัน)	3,543.87

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่)

ต้นทุนไพลอายุ 2 ปี (ปี 66)	
	เป็นเงิน
- ค่าหัวพันธุ์	10,000 บาท
- ค่าวัสดุ	1,200 บาท
- ค่าแรงงาน	15,000 บาท
- อื่น ๆ	1,500 บาท
รวม	22,700 บาท
ผลตอบแทน (บาท/ไร่/ปี)	
- ไพลสด	62,500 บาท
- ไพลแห้ง	75,000 บาท
- ไพลผง	142,500 บาท
- น้ำมันหอมระเหย	180,000 บาท

ปริมาณการนำเข้าของไทย
ไม่มีการจัดเก็บเป็นพิกัดศุลกากร

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม)				
ปี	ไพลสด	ไพลแห้ง	ไพลผง	น้ำมันหอมระเหย
66	25	150	300	9,000

ปริมาณการส่งออกของไทย
มีการส่งออกในรูปแบบของน้ำมันไพล แต่ไม่มีการจัดเก็บเป็นพิกัดศุลกากร

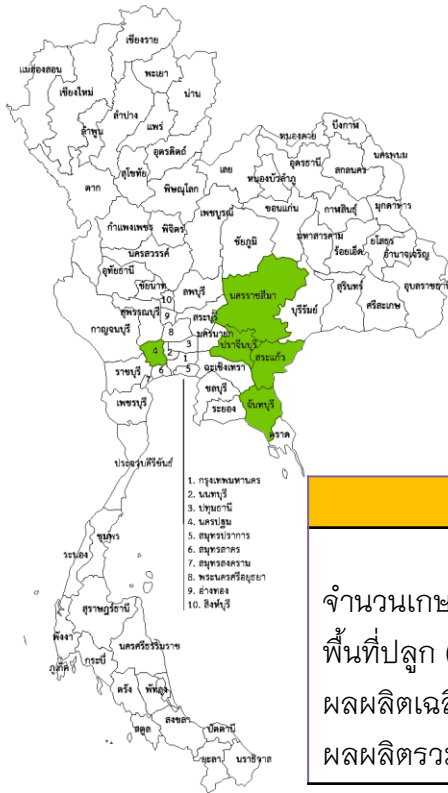
ช่วงเวลาผลผลิตออก (ร้อยละ)													
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
66	30	50	20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

ไพล

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ไพลเป็นพืชที่ปลูกและดูแลรักษา ง่าย สามารถชะลอการขาดเหง้า เพื่อรอ ตลาดได้ เหง้าอายุ 2 ปีจะให้ปริมาณ สารสำคัญสูงกว่าเหง้าอายุ 1 ปี</p> <p>2. สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ ของประเทศไทย มีความเหมาะสม ในการปลูกไพล ทำให้ได้ ผลผลิตที่มี คุณภาพดีเยี่ยม</p> <p>3. ไพลสามารถนำมาแปรรูปเป็น ผลิตภัณฑ์ได้หลากหลาย เช่น ยา เครื่องสำอาง ลูกประคบผลิตภัณฑ์ที่ใช้ ในสปา และผลิตภัณฑ์ป้องกันกำจัด ศัตรูพืช เป็นต้น</p> <p>4. การขยายตัวของธุรกิจขนาดแผน ไทย และธุรกิจสปา ทำให้ความต้องการ วัตถุดิบไพล มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>5. ผลิตภัณฑ์จากไพลได้รับการขึ้น บัญชียาหลักแห่งชาติ ได้แก่ ยาประสะ ไพล ยาขี้ผึ้งไพล ครีมน้ำมัน ไพล</p>	<p>1. ปัญหาโรคเห้ง้าและรากเน่า กรณีปลูกซ้ำพื้นที่ เดิม หลายครั้ง สภาพดินปลูกขึ้นแฉะ มีการระบายน้ำ ไม่ดี</p> <p>2. ผลผลิตไพลที่ได้รับการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ เช่น GAP, เกษตรอินทรีย์ ยังมีน้อย</p> <p>3. สายพันธุ์ของไพลยังไม่ได้รับการขึ้นทะเบียน และรับรองพันธุ์พืชจากกรมวิชาการเกษตร ซึ่งการขึ้น ทะเบียนฯ จะคุ้มครองให้เกษตรกรได้ใช้พันธุ์ดี และ ผลผลิตมีคุณภาพมาตรฐาน</p> <p>4. การแปรรูปเบื้องต้นเป็นวัตถุดิบแห้ง ยังไม่ได้ มาตรฐาน สะอาด และปลอดภัยเท่าที่ควร</p> <p>5. ปริมาณผลผลิตกับความต้องการของตลาด ยังไม่มี ความสอดคล้องกัน</p> <p>6. ราคาจะขึ้นกับปริมาณผลผลิตในปีนั้น หากมี ปริมาณผลผลิตมาก ราคาจะลดต่ำ</p> <p>7. ไพลยังไม่มีที่รู้จักอย่างกว้างขวาง เช่น ตลาด สหรัฐอเมริกา และยุโรป ซึ่งเป็นตลาดพรีเมียม (Premium) ที่ไทยสามารถส่งออกสินค้ามูลค่าสูง แต่ตลาดเหล่านี้ ยังไม่รู้จักคุ้นเคยกับสินค้าไพล</p>	<p>1. มีการวางแผนจัดการพื้นที่ปลูก (ไม่ปลูกพร้อมกันทั้งพื้นที่) และปลูกพืชชนิดอื่นสลับเพื่อปรับปรุงบำรุงดิน เช่น พืชตระกูลถั่ว รวมถึงการเลือกใช้หัวพันธุ์ที่ดี สะอาด ปลอดภัย และมาจากแหล่งที่ น่าเชื่อถือ</p> <p>2. ส่งเสริมการผลิตไพลคุณภาพให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP หรือเกษตรอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น</p> <p>3. ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงและพัฒนาสายพันธุ์ของไพลให้เหมาะ กับสภาพพื้นที่ เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพ ตลอดจนมีการขึ้น ทะเบียนและรับรองพันธุ์พืช เพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับไพลสายพันธุ์ไทย</p> <p>4. การทำไพลแห้ง ควรปฏิบัติเพื่อให้คุณภาพดี ดังนี้</p> <p>4.1 การตากผลผลิตไพล ต้องคลุมภาชนะด้วยผ้าขาวบาง เพื่อป้องกันฝุ่นละออง สัตว์เลี้ยง และกันการปลิวของชิ้นส่วนไพล และวางภาชนะบนลานตากแบบยกพื้นสูง</p> <p>4.2 การเก็บรักษาไพลแห้งในภาชนะที่สะอาด ป้องกันความชื้น ได้ โดยวางบนยกพื้นหรือชั้นวาง ในที่มีอากาศถ่ายเทสะดวก ปลอดภัย จากแมลงและสัตว์ต่าง ๆ และควรนำออกตากแดด ทุก 3 เดือน</p> <p>5. ใช้ตลาดนำการผลิต โดยต้องเชื่อมโยงตลาดก่อน จึงวางแผน การผลิตให้สอดคล้อง</p> <p>6. ส่งเสริมการผลิตไพล 2 ปี แล้วนำไปสกัดเป็นน้ำมันหอมระเหย เพราะมีราคาสูงมาก ช่วยแก้ปัญหาราคาต่ำ แต่ต้องใช้เงินลงทุนสูง</p> <p>7. กระทรวงสาธารณสุขต้องสร้างความเชื่อมั่นในการใช้ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร (ไพล)</p>

แหล่งผลิตที่สำคัญของไทยปี 66

	พื้นที่ (ไร่)
1. จังหวัดนครปฐม	49.90
2. จังหวัดสระแก้ว	22.25
3. จังหวัดจันทบุรี	5.25
4. จังหวัดนครราชสีมา	5.00
5. จังหวัดปราจีนบุรี	4.75

ฟ้าทะลายโจร

ชื่อไทย : ฟ้าทะลายโจร

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : The creat

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Andrographis paniculata (Burm.f.) Nees.

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชสมุนไพรและเครื่องเทศ

เบอร์โทรศัพท์ : 02 579 9547

สถิติการผลิต

	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	652	168	110
พื้นที่ปลูก (ไร่)	341.92	197.06	108.55
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	2,500	2,500	2,500
ผลผลิตรวม (ตัน)	854.8	492.7	271.4

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่) ^{1/}

ต้นทุน (ปี 65/66)

- ค่าแรงงาน**
 - ค่าเตรียมดิน 1,000 บาท
 - ค่าปลูก 1,000 บาท
 - ค่าดูแลรักษา 2,000 บาท
 - ค่าเก็บเกี่ยว 2,500 บาท

2. **ค่าวัสดุ**

- ค่าพันธุ์ 5,000 บาท
- ค่าปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยชีวภาพ 2,000 บาท

ต้นทุนรวม 13,500 บาท

ผลผลิตสดเฉลี่ยต่อไร่ 2,500 กก./ไร่
ผลิตแห้งเฉลี่ยต่อไร่ 625 กก./ไร่

ราคาผลผลิตสด 25 บาท/กก.
ราคาผลผลิตแห้ง 150 - 180 บาท/กก.

ผลตอบแทน (บาท/ไร่/ปี) 62,500
ผลตอบแทนสุทธิ (บาท/ไร่/ปี) 49,000

ผลผลิตเฉลี่ย

ผลผลิตสดเฉลี่ย

2,000 - 3,000 กิโลกรัม/ไร่
ผลผลิตสดต่อผลผลิตแห้ง 4 : 1

ปริมาณการนำเข้า-ส่งออกของไทย

ไม่มีข้อมูลการจัดเก็บในพิกัดศุลกากร

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร

(ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม))

ปี	ฟ้าทะลายโจรแห้ง	ฟ้าทะลายโจรผง
64	150	700
65	150	350
66	150 - 180	350

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ)

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
65	-	-	-	-	-	-	-	50	-	-	-	50
66	-	-	-	-	-	-	-	50	-	-	-	50

ฟ้าทะลายโจร

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ฟ้าทะลายโจรเป็นพืชที่ปลูกและดูแลรักษาง่าย สามารถเก็บผลผลิตได้ปีละสองครั้งหากมีน้ำพอเพียง</p> <p>2. ฟ้าทะลายโจรสามารถใช้รักษาโรคได้หลายชนิด เช่น แก้กิดเชื้อ แก้อาเจียน เจ็บคอ แก้ไข้ทั่วไป และเป็นยา ขม เจริญอาหาร เป็นต้น</p> <p>3. กระแสความต้องการบริโภคสินค้าเพื่อสุขภาพ มีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งฟ้าทะลายโจรสามารถใช้เป็นทางเลือกในการป้องกันและดูแลสุขภาพ อีกทางเลือกหนึ่ง</p> <p>4. ฟ้าทะลายโจรสามารถใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตสัตว์ เพื่อทดแทนการใช้ยาปฏิชีวนะที่ต้องนำเข้า จากต่างประเทศ โดยใช้ผสมในอาหารสัตว์</p> <p>5. กระทรวงสาธารณสุข รับรองให้ผลิตภัณฑ์ จากฟ้าทะลายโจรเป็นยาในบัญชียาหลักแห่งชาติ ด้านสมุนไพร และยกระดับเป็นสมุนไพร Product champion</p> <p>6. สรรพคุณของฟ้าทะลายโจร เป็นที่ยอมรับมากขึ้น จากสถานการณ์โควิด - 19</p>	<p>1. เมล็ดพันธุ์มีราคาแพง และค่อนข้างหายาก เกษตรกรส่วนมากเก็บเมล็ดพันธุ์เอง ซึ่งบางครั้ง เกษตรกรไม่ได้คัดเลือกเมล็ดที่มีคุณภาพดีเพียงพอที่จะนำมาขยายพันธุ์</p> <p>2. เกษตรกรเก็บเกี่ยวผลผลิตไม่ได้คุณภาพ ทำให้เกิดการปนเปื้อนจุลินทรีย์</p> <p>3. การแปรรูปขั้นต้นยังไม่ได้มาตรฐาน สะอาด และปลอดภัย</p> <p>4. ขาดการวิจัยและพัฒนาสินค้า เพื่อเพิ่มมูลค่า และสร้างความหลากหลายให้แก่สินค้า</p> <p>5. ขาดการประชาสัมพันธ์ถึงสรรพคุณของฟ้า ทะลายโจร และสร้างความตระหนักถึงคุณประโยชน์ ในการใช้เพื่อทดแทนยาแผนปัจจุบัน</p> <p>6. ผลิตภัณฑ์ฟ้าทะลายโจรในท้องตลาด ขาด มาตรฐานในการผลิตจำหน่าย ฉลากสินค้าไม่สมบูรณ์ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภค</p> <p>7. พื้นที่ปลูกฟ้าทะลายโจรมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากปริมาณความต้องการผลผลิตกลับสู่สภาวะ ปกติ หลังจากผ่านสถานการณ์โควิด - 19</p>	<p>1. จัดเวทีให้มีการสัมมนาระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกร เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการผลิต และการตลาด และวางแผนการผลิต ร่วมกัน</p> <p>2. ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มผลิตฟ้า ทะลายโจรเป็นการค้า</p> <p>3. ส่งเสริมให้เกษตรกรเก็บเกี่ยวผลผลิตในระยะ ที่เหมาะสม และปรับปรุงกระบวนการหลังการเก็บ เกี่ยวให้สะอาด ได้มาตรฐาน</p> <p>4. วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การเก็บเกี่ยว ที่เหมาะสม และการแปรรูปที่ได้ มาตรฐาน</p> <p>5. ส่งเสริมให้เกษตรกรทำแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์</p> <p>6. ประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคมีความรู้ความ เข้าใจในการใช้สมุนไพรฟ้าทะลายโจร</p> <p>7. รักษาพื้นที่ปลูกฟ้าทะลายโจรที่มีศักยภาพ และส่งเสริมให้ผลิตได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน เกษตรอินทรีย์ ซึ่งยังคงมีปริมาณความต้องการของ ตลาดสูง</p>

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก
ปี 66

จีน พม่า สิงคโปร์ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา
เวียดนาม กัมพูชา ตะวันออกกลาง
ฮ่องกง ไต้หวัน เกาหลี อังกฤษ

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก ปี 66

จีน อินเดีย แทนซาเนีย ฝรั่งเศส

ปริมาณการนำเข้าของไทย

ไม่มีการจัดเก็บเป็นพิกัดศุลกากร

ปริมาณการส่งออกของไทย

มีการส่งออกในรูปแบบเนื้อว่านหางจระเข้
แบบลูกเต๋า ว่านหางจระเข้บด
เจลว่านหางจระเข้ แต่ไม่มีการจัดเก็บ
พิกัดศุลกากร

ว่านหางจระเข้

ชื่อไทย : ว่านหางจระเข้
ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Aloe
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Aloe vera* (L.) Burm.f.
โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชสมุนไพรและเครื่องเทศ
เบอร์โทรศัพท์ 02 579 9547

สถานการณ์การผลิต ปี 66

ข้อมูลจากระบบรายงานภาวะการผลิตพืช (รต.) 18 เม.ย. 67

จำนวนเกษตรกร (ราย)	3,850
พื้นที่ปลูก (ไร่)	10,168.72
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	15,000
ผลผลิตรวม (ตัน)	93,608

(ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม))

ปี	กาบใบสด	ปอกเปลือก
66	4	40-60

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่)

ต้นทุนว่านหางจระเข้ รอบที่ 1 (ปี 66)

เป็นเงิน

- ค่าหัวพันธุ์ 25,000 บาท
- ค่าวัสดุ 5,000 บาท
- ค่าแรงงาน 7,920 บาท
- อื่น ๆ 800 บาท
- รวม 38,720 บาท**

ผลตอบแทน (บาท/ไร่/ปี)

- กาบใบสด 75,000 บาท/ไร่/ปี
- ปอกเปลือก 325,000 บาท/ไร่/ปี

แหล่งผลิตที่สำคัญของไทยปี 66

พื้นที่ (ไร่)

1. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	9,164.00
2. จังหวัดกาญจนบุรี	451.00
3. จังหวัดพะเยา	175.50
4. จังหวัดเพชรบุรี	107.25
5. จังหวัดบึงกาฬ	46.60

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ)

	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
66	← สามารถเก็บเกี่ยวได้ตลอดทั้งปี →											

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร

ว่านหางจระเข้

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ว่านหางจระเข้ เป็นพืชที่ปลูกได้ง่าย สายพันธุ์ที่เกษตรกรปลูกส่วนใหญ่เป็นพันธุ์จากประเทศสหรัฐอเมริกา มีกาบใบใหญ่ ให้น้ำหนักดี และดูแลง่าย มีอายุการให้ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 4 - 5 ปี</p> <p>2. เกษตรกรสามารถจำหน่ายเข้าโรงงาน หรือนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สร้างมูลค่าเพิ่มได้หลากหลายรูปแบบ เช่น อาหาร เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ</p> <p>3. ว่านหางจระเข้กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดโลก เพราะผู้บริโภคเริ่มให้ความสำคัญกับการบำรุงสุขภาพ หรือรักษาสุขภาพด้วยวิถีธรรมชาติมากขึ้น และหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมี</p> <p>4. รุ้นและเมือกจากใบว่านหางจระเข้ มีสารไกลโคโปรตีน (Glycoprotein) เป็นสารที่ออกฤทธิ์ลดอาการอักเสบ ช่วยสมานแผล รักษาแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก แผลเรื้อรัง แผลไหม้เกรียมจากแสงแดดและการฉายรังสี และแผลในกระเพาะอาหาร ยางสีเหลืองในส่วนของเปลือกใบมีสารจำพวกแอนทราควินอน (Anthraquinone) ซึ่งมีฤทธิ์ขับถ่าย เป็นยาระบาย นอกจากนี้ยังประกอบด้วยสารหลายชนิดที่มีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญของเนื้องอก ช่วยสมานแผล ฆ่าเชื้อโรคและเชื้อรา เป็นต้น</p>	<p>1. การสูญเสียในช่วงการเก็บเกี่ยวผลผลิต ทำให้ผลผลิตไม่ได้คุณภาพตามที่โรงงานต้องการ ส่งผลให้จำหน่ายไม่ได้ราคา</p> <p>2. โรงงานรับซื้อผลผลิตยังมีจำกัด ส่งผลให้การขยายพื้นที่การผลิตมีน้อย</p> <p>3. เกษตรกรไม่นิยมแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า เนื่องจากขายใบสดได้ราคา การจัดการไม่ยุ่งยาก และสามารถขายได้ตลอดทั้งปี</p> <p>4. การค้าขายสมุนไพรในต่างประเทศยังมีอุปสรรคอยู่มากทั้งความยุ่งยากในการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ ใบอนุญาตจัดจำหน่าย รวมถึงความรู้ความเข้าใจ ของผู้บริโภคต่างประเทศเกี่ยวกับสรรพคุณของสมุนไพรไทย เนื่องจากผู้บริโภคในต่างประเทศอาจมียาสมุนไพรท้องถิ่นของตน หรือมีข้อกำหนดอื่น ๆ เป็นการเฉพาะของแต่ละประเทศ เช่น การกำหนดให้ผู้ส่งออกของประเทศอื่น รวมถึงไทยต้องส่งออกผ่านตัวแทนโรงงานผู้ผลิตยาท้องถิ่น เป็นต้น</p> <p>5. ไทยยังอยู่ระหว่างการจัดทำมาตรฐานการผลิตพืชสมุนไพรที่ครอบคลุมตั้งแต่การปลูก การเก็บเกี่ยว จนถึงการค้าบรรจุ ดังนั้น จึงยังไม่มีมีการรับรองมาตรฐานทั้งจีเอพี (GAP) และสมุนไพรอินทรีย์ในผลผลิตสมุนไพร</p>	<p>1. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในกระบวนการผลิต ว่านหางจระเข้ตั้งแต่ต้นน้ำ จนถึงปลายน้ำ โดยบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งด้านการผลิตเพื่อบริโภคสดและการแปรรูปต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐานที่กำหนด รวมไปถึงด้านการตลาดด้วย</p> <p>2. ส่งเสริมให้ผู้ผลิตว่านหางจระเข้ตระหนักและเข้าใจถึงการผลิตที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย ลดการใช้สารเคมีที่ไม่จำเป็น</p> <p>3. ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบด้วยการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ สร้างความหลากหลายของสินค้า</p> <p>4. ส่งเสริม สนับสนุน สร้างความเชื่อมั่นการใช้สมุนไพรไทย ทั้งการบริโภคสดและผลิตภัณฑ์แปรรูปต่าง ๆ เพื่อลดการนำเข้าสมุนไพรจากต่างประเทศ รวมทั้งสร้างความน่าเชื่อถือให้มากขึ้น</p>

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{1/}	
กล้วยไม้ตัดดอก	มูลค่า (ล้านบาท)
ญี่ปุ่น	1,593
สหรัฐอเมริกา	795
จีน	457
อิตาลี	419
เยอรมนี	324

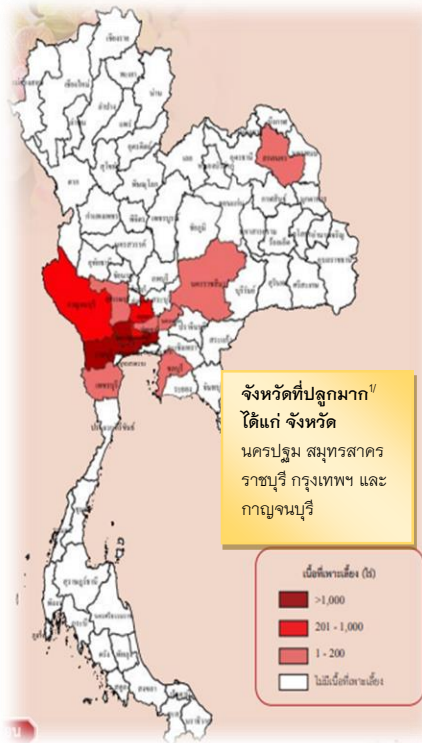
ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{1/}	
กล้วยไม้ตัดดอก	มูลค่า (ล้านบาท)
เนเธอร์แลนด์	2,106
ไทย	1,692
ไต้หวัน	1,063
มาเลเซีย	79
นิวซีแลนด์	95

ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{3/}			
กล้วยไม้ตัดดอก	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	55	39	13
มูลค่า (ล้านบาท)	10	12	13
กล้วยไม้กระถาง			
ปริมาณ (พันต้น)	3,365	1,259	944
มูลค่า (ล้านบาท)	21	27	39

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{3/}			
กล้วยไม้ตัดดอก	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	17,553	17,096	17,992
มูลค่า (ล้านบาท)	1,663	2,070	2,116
กล้วยไม้กระถาง			
ปริมาณ (พันต้น)	27,314	25,591	20,448
มูลค่า (ล้านบาท)	540	766	565

ปริมาณการบริโภคภายในประเทศ ^{1/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	16,230	14,909	14,631
มูลค่า (ล้านบาท)	-	-	-

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก ปี 65	
กล้วยไม้ตัดดอก	กล้วยไม้กระถาง
- เนเธอร์แลนด์	- ไต้หวัน
- ไทย	- ไทย
- ไต้หวัน	- เวียดนาม
- สิงคโปร์	- จีน
- เวียดนาม	- สหรัฐอเมริกา
- นิวซีแลนด์	- เยอรมนี

จังหวัดที่ปลูกมาก^{1/}
ได้แก่ จังหวัด
นครปฐม สมุทรสาคร
ราชบุรี กรุงเทพฯ และ
กาญจนบุรี

กล้วยไม้

ชื่อไทย : กล้วยไม้ตัดดอก และกล้วยไม้กระถาง
ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Orchid
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Dendrobium hybrid*
โดย : นางสาวมารศรี วงศ์อินทร์พิชัย
นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มส่งเสริมไม้ดอกและไม้ประดับ
เบอร์โทรศัพท์ : 0 2579 1501

สถิติการผลิตกล้วยไม้กระถาง ^{2/}		
	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	384	329
พื้นที่ปลูก (ไร่)	2,525	1,792
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	2,525	1,791

สถิติการผลิตกล้วยไม้ตัดดอก ^{1/}				
	ปี 63	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	1,578	1,544	1,508	1,476
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	20,674	18,996	17,981	17,183
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	1,877	1,776	1,975	2,059
ผลผลิตรวม (ตัน)	38,805	33,729	35,513	35,372
ต้นทุนการผลิต (บาท/กก.)	61.62	65.75	67.00	67.28

ราคาขายกล้วยไม้ตัดดอกส่งออก สกุลหวาย ช่อยาว 55 – 60 เซนติเมตร (บาท/ช่อ) ^{1/}

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	1.30	1.52	3.07	3.39	2.15	2.21	1.86	1.53	1.00	1.37	1.12	1.87
65	2.83	2.06	2.49	4.00	6.08	6.52	5.85	4.40	3.26	3.08	3.92	3.83
66	4.34	3.85	4.25	2.78	4.73	6.04	11.00	6.00	2.79	1.56	1.40	1.35

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ) ^{1/}

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
66	7.95	7.45	6.98	5.90	6.98	7.49	8.32	8.70	8.88	13.25	10.19	7.91

กล้วยไม้

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. เกษตรกรมีทักษะการผลิต และมีความสามารถในการพัฒนาพันธุ์</p> <p>2. หน่วยงานภาครัฐมีเครือข่ายเกษตรกร / ผู้ส่งออกที่มีความรู้ในการผลิตกล้วยไม้ที่มีคุณภาพดี</p> <p>3. มีกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตต้นพันธุ์ และปัจจัยการผลิตอย่างครบครัน</p> <p>4. มีคณะกรรมการบริหารกลุ่มสินค้ากล้วยไม้ ไม้ดอกไม้ประดับ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกรเพื่อบูรณาการและขับเคลื่อนการพัฒนา</p> <p>5. มีมาตรฐานการผลิตกล้วยไม้คุณภาพ (GAP/ ข้อต่อกล้วยไม้/ GMP) โดยกรมวิชาการเกษตร และส่งเสริมโดยกรมส่งเสริมการเกษตร</p> <p>6. ผู้ส่งออกมีคู่ค้าและประสบการณ์อย่างยาวนาน</p> <p>7. มีผู้ส่งออกมาก ส่งผลให้สามารถเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้ากล้วยไม้ในต่างประเทศได้เพิ่มขึ้น</p>	<p>การผลิต (กล้วยไม้ตัดดอกและกล้วยไม้กระถาง)</p> <ol style="list-style-type: none"> แหล่งผลิตสำคัญมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกพืชอื่นทดแทน ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร เปลี่ยนไปปลูกมะพร้าว น้ำหอม และพืชผักอื่น ๆ แทน เป็นต้น เนื่องจากมีต้นทุนต่ำกว่าและดูแลรักษาง่ายกว่ากล้วยไม้ สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ส่งผลต่อการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิต รวมทั้งการระบาดของโรคแมลงให้ผลผลิตลดลง และผลผลิตด้อยคุณภาพ ต้นทุนการผลิตสูง เนื่องจากปัจจัยการผลิตสำคัญ ได้แก่ ปุ๋ย สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช ค่าจ้างแรงงานมีราคาสูงขึ้น เกษตรกรลดการใช้ปัจจัยการผลิต ทำให้ผลผลิตลดลง และผลผลิตด้อยคุณภาพ การใช้เมทิลโบรไมด์รมกล้วยไม้ก่อนส่งออก ทำให้คุณภาพดอกด้อยลง ดอกตูมเหลืองร่วงหล่นก่อนดอกบาน ทำให้อายุการปักแจกันสั้นลง เกษตรกรมีทุนจำกัดในการพัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพตามความต้องการของตลาด แหล่งผลิตบางพื้นที่ไม่เหมาะสมในการเพาะปลูก ประสบปัญหาด้านทรัพยากร เช่น น้ำแล้ง น้ำเค็ม น้ำท่วม เป็นต้น <p>การตลาด (กล้วยไม้ตัดดอกและกล้วยไม้กระถาง)</p> <ol style="list-style-type: none"> ในช่วง 2 – 3 ปีที่ผ่านมา เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 และภาวะเงินเฟ้อ ทำให้เศรษฐกิจชะลอตัว ตลาดมีความผันผวนเป็นอย่างมาก ถึงแม้สถานการณ์เศรษฐกิจเริ่มกลับมาดีขึ้น แต่มีการนำเข้าดอกไม้จากต่างประเทศจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้บริโภคจึงมีทางเลือกในการใช้ประโยชน์ไม้ดอกไม้หลากหลายขึ้น จึงส่งผลกระทบต่อกล้วยไม้ ราคาจำหน่ายขึ้นอยู่กับตลาดต่างประเทศเป็นหลัก โดยเฉพาะตลาดจีน ส่งผลให้ราคาจำหน่ายในประเทศต่ำ ปริมาณและคุณภาพผลผลิตไม่สอดคล้องกับช่วงความต้องการของตลาด ส่งผลกระทบให้ราคากล้วยไม้ไม่มีเสถียรภาพ ขาดการศึกษาวิจัยด้านการตลาด การกระจายสินค้า การสร้างอัตลักษณ์สินค้า การประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ เพื่อทำตลาดเชิงรุก ความต้องการกล้วยไม้ในตลาดโลกมีแนวโน้มลดลง รวมทั้งประเทศผู้นำเข้ากล้วยไม้ที่สำคัญของไทย <p>การสร้างมูลค่า (กล้วยไม้ตัดดอกและกล้วยไม้กระถาง)</p> <ol style="list-style-type: none"> การสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายของสินค้า ยังมีจำกัด การแปรรูปเพื่อใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ นอกจากการประดับตกแต่ง ส่วนใหญ่ยังอยู่ในกระบวนการศึกษาวิจัย 	<p>- ส่งเสริมการขับเคลื่อนการแข่งขันสินค้ากล้วยไม้ภายใต้ (ร่าง) แผนพัฒนากล้วยไม้ ไม้ดอกไม้ประดับ พ.ศ. 2566 – 2570 ซึ่งดำเนินการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาคุณภาพสินค้ากล้วยไม้ โดยส่งเสริม <ol style="list-style-type: none"> การรวมกลุ่มและพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการส่งออกแก่สถาบันเกษตรกร และองค์กรผู้ส่งออก มาตรฐานการรับรองและตรวจสอบย้อนกลับเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัย บริหารจัดการนาอย่างเป็นระบบ การเพิ่มศักยภาพการตลาด โดยส่งเสริม <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การตลาด (ผลผลิตสดและแปรรูป) และแหล่งท่องเที่ยวในประเทศ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ส่งเสริมการใช้กล้วยไม้สดคล้องคอในทุกโอกาสและเทศกาล เพื่อประชาสัมพันธ์ไม้ดอกไม้ประดับสู่สายตาคนไทย - กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าภายใน) สนับสนุนการจัดงานกล้วยไม้สัญจร 77 จังหวัด เพื่อประชาสัมพันธ์และกระจายผลผลิตสู่ภูมิภาคต่างๆ โดยเฉพาะในช่วงผลผลิตกล้วยไม้กระถางตัว (ก.ค. – ธ.ค.) เป็นต้น 2.2 ตลาดต่างประเทศ จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงการต่างประเทศ (นิกการทูต) กระทรวงพาณิชย์ (ทูตพาณิชย์) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ทูตเกษตร)) ในการประชาสัมพันธ์และเข้าร่วมงานแสดง ไม้ดอกไม้ประดับสำคัญในต่างประเทศ รวมทั้ง อำนวยความสะดวกในการเจรจาการค้า เพื่อเพิ่มช่องทางการค้าให้มากขึ้น การส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยสินค้ากล้วยไม้ด้านการผลิต การเพิ่มมูลค่า และการตลาด โดยสนับสนุนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาของประเทศและตรงกับความต้องการของเกษตรกร/ผู้ประกอบการ รวมทั้ง เผยแพร่เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นผลสำเร็จจากงานวิจัยเพื่อการขยายผล บูรณาการความร่วมมือการบริหารจัดการสินค้า โดยการบูรณาการความร่วมมือและสนับสนุนกลไกการขับเคลื่อนการส่งเสริมและพัฒนากล้วยไม้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า และพัฒนาระบบและเชื่อมโยงฐานข้อมูลสารสนเทศกล้วยไม้ รวมทั้ง มีการเพิ่มสภาพคล่องให้แก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาการผลิตและการตลาด

กุหลาบตัดดอก

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ปลูกได้ตลอดปี มีตลาดรองรับ</p> <p>2. คุณภาพยิ่งดี รายได้ยิ่งสูง</p> <p>3. เกษตรกรรายใหญ่มีความรู้และประสบการณ์ในการปลูกเลี้ยง</p>	<p>ด้านการผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพอากาศแปรปรวน ทำให้วางแผนการผลิตไม่ตรงตามความต้องการของตลาด 2. ขาดแหล่งพันธุ์ที่ดี ไม่มีพันธุ์ใหม่ๆ เข้าสู่ตลาด 3. บางพื้นที่ขาดแหล่งน้ำ โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง 4. ต้นทุนการผลิต เช่น สารเคมี อุปกรณ์การผลิต ปุ๋ย และค่าจ้างแรงงาน มีราคาสูงขึ้นทุกปี 5. คุณภาพของดอกไม้สม่ำเสมอเท่าที่ควร 6. ปัญหาเรื่องโรคและแมลง <p>ด้านการตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คุณภาพผลผลิต การบรรจุหีบห่อยังไม่ได้มาตรฐาน เมื่อเทียบกับดอกไม้ที่ซื้อจากต่างประเทศ 2. ราคาค่อนข้างแปรปรวน เกษตรกรขาดอำนาจต่อรองในตลาด 3. ปัญหาการตัดราคากันเองระหว่างเกษตรกรในช่วงที่มีผลผลิตออกมาก 4. ปริมาณและผลผลิตที่มีคุณภาพไม่เพียงพอในการส่งออก 5. ปัจจุบันประเทศไทยมีการนำเข้าดอกกุหลาบจากต่างประเทศในปริมาณและมูลค่าที่สูง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาทดสอบพันธุ์ใหม่ๆ และนำออกส่งเสริมแก่เกษตรกรเพื่อสร้างความหลากหลายทางด้านผลผลิต 2. พัฒนาแหล่งน้ำและระบบการใช้น้ำ 3. พัฒนาเทคโนโลยีการผลิต ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการใช้มาตรฐานผลผลิต ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน 4. ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับปรุงคุณภาพผลผลิตให้เทียบเท่าผลผลิตจากต่างประเทศ 5. ส่งเสริมการป้องกันกำจัดศัตรูพืชโดยวิธีผสมผสาน 6. พัฒนากลุ่มให้เข้มแข็ง ทั้งด้านผลผลิตและตลาด 7. สร้างเครือข่ายการผลิตการตลาด โดยส่งเสริมให้เกษตรกรและผู้จำหน่าย ตลอดจนจรร้านดอกไม้ มีการพบปะแลกเปลี่ยนความรู้กัน 8. กำหนดพื้นที่ส่งเสริมและเกษตรกรเป้าหมายที่ชัดเจน โดยคัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาการผลิต

ดาวเรือง

ศักยภาพ / จุดเด่น	ปัญหา / ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา / แก้ไข
<p>1. เป็นพืชอายุสั้นสามารถวางแผนการผลิตได้ง่าย</p> <p>2. เป็นพืชใช้น้ำน้อย สามารถส่งเสริมให้ปลูกเป็นพืชหลังนาได้</p> <p>3. สามารถปลูกได้ทั่วทุกภาคของประเทศไทย</p> <p>4. มีความต้องการของตลาดสูง สามารถใช้ได้กับงานเทศกาล งานพิธีทำบุญ เช่น นำมาร้อยมาลัย พิธีบายศรี ฯลฯ</p> <p>5. สามารถเก็บผลผลิตได้นาน เก็บไว้ในอุณหภูมิ ห้องเย็นได้ถึง 7 วัน</p>	<p>1. การผลิตส่วนใหญ่เป็นรายย่อย ปริมาณการผลิตและคุณภาพผลผลิตยังไม่สม่ำเสมอ</p> <p>2. ราคาขึ้นอยู่กับกลไกการตลาด สภาพแวดล้อม และฤดูกาล</p> <p>3. ขาดการวางแผนการผลิตที่ชัดเจน ทำให้มีผลผลิตออกมากในบางช่วง ราคาตก</p> <p>4. ขาดการเชื่อมโยงผู้ผลิตและตลาดอย่างเป็นระบบ</p> <p>5. เกษตรกรรายย่อยขาดอำนาจต่อรองกับพ่อค้าคนกลาง</p> <p>6. เมล็ดพันธุ์มีราคาแพง</p> <p>7. ขาดแคลนแรงงาน / ค่าจ้างแรงงานราคาสูง</p> <p>8. พื้นที่ปลูกดาวเรือง ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เช่า หรือไม่มีเอกสารสิทธิ์</p> <p>9. การปลูกดาวเรืองซ้ำในพื้นที่เดิมจะเกิดปัญหาเรื่อง โรคและแมลง</p>	<p>1. ส่งเสริมการผลิตดาวเรืองให้มีคุณภาพ สม่ำเสมอ และวางแผนการผลิตตลอด ทั้งปี</p> <p>2. วิเคราะห์ ศึกษาข้อมูลปัญหาอุปสรรค ร่วมกัน ทั้งภาครัฐ เอกชน เกษตรกรกลุ่มผู้ผลิต กลุ่มการตลาดผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ</p> <p>3. ศึกษาความเคลื่อนไหวเส้นทางทางการตลาด ดาวเรืองเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตและการตลาดต่อไป</p> <p>4. จัดทำฐานข้อมูลแหล่งผลิต ผลผลิต ที่ถูกต้อง ชัดเจนเชื่อถือได้</p> <p>5. ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิตและผู้ค้า</p> <p>6. ส่งเสริมให้มีการศึกษาและพัฒนาการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์จากดาวเรืองให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น</p> <p>7. ส่งเสริมการป้องกันกำจัดศัตรูพืช โดยวิธีผสมผสาน</p>

เบญจมาศตัดดอก

ชื่อไทย : เบญจมาศ

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Chrysanthemum, Mum

ชื่อวิทยาศาสตร์ : Chrysanthemum hybrids

โดย : น.ส. สุจิตรา ปัญญาพิสิทธิ์

นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

กลุ่มส่งเสริมไม้ดอกและไม้ประดับ

เบอร์โทรศัพท์ : 0 2579 1501

สถิติการผลิต ^{1/2/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	163	125	238
พื้นที่ปลูก (ไร่)	558	383	1,036
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่) เฉลี่ย 2,650 – 3,562 กิโลกรัม/ไร่*			
ต้นทุนเฉลี่ย : 46,000 บาท/ไร่/ปี (แปลงเดิม)			
ผลตอบแทนเฉลี่ย : 165,500 – 227,500 บาท/ไร่/ปี			

(*ผลผลิตเฉลี่ย ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์เบญจมาศ)

จังหวัดที่ปลูกเบญจมาศ 5 อันดับ ปี 2566 (ไร่) ^{1/}		2566
เชียงใหม่		908.08
อุบลราชธานี		53.5
สระบุรี		26
นครราชสีมา		12.25
เชียงราย		12.25
รวม		1,012.08

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก ปี 65 ^{4/}		
1. สหรัฐอเมริกา	307	MUSD
2. อังกฤษ	153	MUSD
3. รัสเซีย	122	MUSD
4. ญี่ปุ่น	114	MUSD
5. เยอรมนี	67	MUSD

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก ปี 65 ^{4/}		
1. เนเธอร์แลนด์	444	MUSD
2. โคลอมเบีย	176	MUSD
3. มาเลเซีย	78	MUSD
4. เวียดนาม	55	MUSD
5. จีน	37	MUSD

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 29 เม.ย.67 จาก International Trade Center ซึ่งข้อมูลปี 2566 ยังไม่สมบูรณ์ครบถ้วน

ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{3/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	4,519.1	4,904.4	5,833.5
มูลค่า (ลบ.)	346.3	388.9	440.8

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{3/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	1.68	0.32	2.29
มูลค่า (ลบ.)	0.086	0.12	0.106

ราคาขาย เบญจมาศ แบบสเปรย์ ผลิตภายในประเทศ (บาท/กิโลกรัม)^{5/}

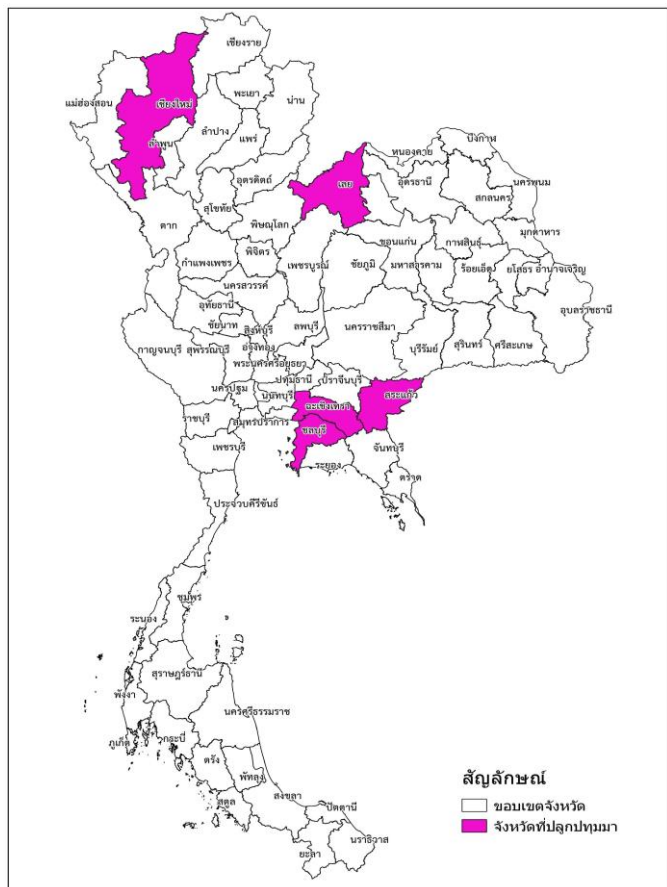
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	105.00	75.00	87.50	85.00	80.00	75.00	75.00	65.00	60.00	70.00	80.00	110.00
65	100-120	100	80-90	100-120	100-120	100-130	70-120	70-80	70-80	70-80	70-80	70-80
66	60-70	60-70	60-70	90-100	95-110	100-120	100-120	100-120	100-120	93-112	82-98	60-70

ช่วงเวลาที่มีผลผลิตออก

ช่วง	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
	ผลผลิตในฤดู				ผลผลิตนอกฤดู				ผลผลิตในฤดู			

เบญจมาศตัดดอก

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. วางแผนการผลิต/การตลาดได้</p> <p>2. มีการพัฒนาพันธุ์ที่หลากหลาย ทั้งสี รูปทรง อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกรมีตัวเลือกในการเพิ่มความหลากหลายของผลผลิต</p> <p>3. ขยายพันธุ์ได้ง่าย</p> <p>4. ปลูกนอกฤดูได้ รายได้ดี มีตลาดรองรับ</p> <p>5. ให้ผลตอบแทนเร็ว</p> <p>6. เป็นดอกไม้ที่ทนต่อการขนส่ง มีอายุการปักแจกันนาน</p> <p>7. เป็นดอกไม้ที่คนไทยนิยม นำมาใช้ประโยชน์หลายโอกาส และมีความต้องการตลอดทั้งปี</p>	<p>ด้านการผลิต</p> <p>1. เกษตรกร ส่วนใหญ่นิยมขยายพันธุ์จากต้นพ่อแม่พันธุ์เดิมทำให้คุณภาพผลผลิตลดลง อ่อนแอ และมีโรคสะสม</p> <p>2. ขาดแหล่งผลิตและจำหน่ายกล้าพันธุ์ที่ดีและมีคุณภาพ (กรณีใช้พันธุ์เดิม)</p> <p>3. เกษตรกรนิยมปลูกพันธุ์เดิม ไม่ทดสอบพันธุ์ชนิดใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลผลิต</p> <p>4. ขาดพันธุ์ที่เหมาะสมต่อการปลูกนอกฤดูในประเทศไทย</p> <p>5. คุณภาพของดอกไม้ดีเท่าที่ควร และไม่สม่ำเสมอโดยเฉพาะนอกฤดู</p> <p>6. การปลูกนอกโรงเรือนในช่วงฤดูฝน หน้าดอกมักได้รับความเสียหาย ไม่มีคุณภาพ รวมทั้งก่อให้เกิดการระบาดของโรค เช่น โรคที่มีเชื้อราเป็นเชื้อสาเหตุ</p> <p>7. ขาดแหล่งน้ำ โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง ปลูกได้บางพื้นที่</p> <p>8. ต้นทุนการผลิต เช่น สารเคมี อุปกรณ์การผลิต ปุ๋ย และค่าจ้างแรงงาน มีราคาสูงขึ้นทุกปี</p> <p>ด้านการตลาด</p> <p>1. ปริมาณผลผลิตไม่เพียงพอ และคุณภาพผลผลิตไม่ตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า ทำให้มีการนำเข้าจากต่างประเทศ และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น</p> <p>2. การจัดการผลผลิต การบรรจุหีบห่อยังไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้ผลผลิตเสียหายเมื่อถึงปลายทาง อายุการวางจำหน่ายสั้น</p> <p>3. ปัญหาการตัดราคากันเองระหว่างเกษตรกรในช่วงที่มีผลผลิตออกมาก (ฤดูหนาว)</p> <p>4. ราคาอ่อนซึ้งแปรปรวน เกษตรกรขาดอำนาจต่อรอง</p>	<p>1. ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์เบญจมาศพันธุ์ดี และสร้างแหล่งพันธุ์ดีในท้องถิ่นขึ้น</p> <p>2. ศึกษาทดสอบพันธุ์ที่เหมาะสมกับแต่ละฤดูกาลโดยเฉพาะในช่วงนอกฤดู</p> <p>3. การส่งเสริมเกษตรกรใช้ต้นพันธุ์ที่มีคุณภาพ ไม่ขยายพันธุ์จากต้นแม่เดิมในจำนวนหลายรุ่นเกินไป</p> <p>4. พัฒนาเทคโนโลยีการผลิต ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการใช้มาตรฐานผลผลิตที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน</p> <p>5. ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับปรุงคุณภาพผลผลิต</p> <p>6. สร้างเครือข่ายการผลิตการตลาด โดยการส่งเสริมให้เกษตรกร ผู้จำหน่าย ตลอดจนร้านค้าดอกไม้ หรือผู้ใช้มีเวทีพบปะ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กัน</p> <p>7. ส่งเสริมการป้องกันกำจัดศัตรูพืช โดยวิธีผสมผสานพัฒนากลุ่มให้เข้มแข็งทั้งด้านผลผลิตและตลาด</p> <p>8. พัฒนาแหล่งน้ำและระบบการใช้น้ำ</p>

ปทุมมา

ชื่อไทย : ปทุมมา , กระเจียว , บัวสวรรค์

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Siam Tulip, Summer Tulip

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Curcuma alismatifolia*

โดย : น.ส. สุจิตรา ปัญญาพิสิทธิ์

นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

กลุ่มส่งเสริมไม้ดอกและไม้ประดับ

เบอร์โทรศัพท์ : 0 2579 1501

สถิติการผลิต ^{1/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	48	44	54
พื้นที่ปลูก (ไร่)	168.91	116.85	158
ผลผลิตเฉลี่ย (หน่วย/ไร่)	จำนวนดอกเฉลี่ย	29,000 ดอก/ไร่	
	จำนวนหัว เฉลี่ย	30,500 หัว/ไร่	

(* ปริมาณผลผลิตขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ปทุมมาแต่ละสายพันธุ์)

ปริมาณการส่งออกปทุมมาตัดดอกของไทย ^{2/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	2.010	11.597	2.489
มูลค่า (ลบ.)	0.222	1.319	0.865
หมายเหตุ	ไม่มีปริมาณการนำเข้าปทุมมาตัดดอกกว่า 5 ปี		
	* ข้อมูลจากกรมศุลกากร		

ปริมาณการส่งออก			
หัวปทุมมา (ระยะพักตัว) ของไทย ^{2/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	1.003	0.763	0.335
มูลค่า (ลบ.)	21.14	15.7	4.896

ปริมาณการนำเข้า			
หัวปทุมมา (ระยะพักตัว) ของไทย ^{2/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	0.026	0.200	-
มูลค่า (ลบ.)	0.0093	0.0073	-

-70- ที่มา : 1/ ทะเบียนเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร และข้อมูลจากเกษตรกร ในพื้นที่ปลูก จ. เชียงใหม่ 2/ กรมศุลกากร ขี อมุล ณ วันที่ 29 เม.ย.6

ปทุมมา

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. เกษตรกรรายใหญ่มีความรู้และประสบการณ์ในการผลิตปทุมมา/ มีใจรัก</p> <p>2. มีการศึกษาพัฒนาสายพันธุ์ให้มีหลากหลาย</p> <p>3. มีจุดเด่นและได้รับการประชาสัมพันธ์ให้เป็นทิวลิปประเทศไทย (Siam Tulip)</p> <p>4. สามารถผลิตนอกฤดูกาลได้ เพื่อให้ตรงตามความต้องการของตลาด</p> <p>5. ผู้บริโภคยังไม่รู้จักการใช้ประโยชน์ในวงกว้าง ซึ่งสามารถขยายการผลิตการตลาดได้</p>	<p>ด้านการผลิต</p> <p>1. เกษตรกรผู้ปลูกมีจำนวนลดลงอย่างมาก</p> <p>2. ต้นทุนการผลิต เช่น สารเคมี อุปกรณ์การผลิตปุ๋ย และค่าจ้างแรงงาน มีราคาสูงขึ้นทุกปี</p> <p>3. ปัญหาเรื่องโรคและแมลงอื่น ๆ เช่น โรคหัวเน่าที่มีเชื้อสาเหตุจากแบคทีเรียและเชื้อรา โรคใบจุด ฯลฯ ทำให้ผลผลิตลดลง</p> <p>ด้านการตลาด</p> <p>1. ผลผลิตมีปริมาณมากเกินไปในช่วงฤดูกาลทำให้ราคาตกต่ำ</p> <p>2. มีการกีดกันในการส่งออกกระหว่างประเทศ</p> <p>3. ส่วนมากผลผลิตมีวางจำหน่ายในท้องตลาดเฉพาะในช่วงฤดูกาล ทำให้ผู้บริโภคหันมาใช้ดอกไม้ชนิดอื่นทดแทน และการนำไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ ยังไม่มีความหลากหลาย</p>	<p>1. กำหนดพื้นที่ส่งเสริมและเกษตรกรเป้าหมายที่ชัดเจน โดยคัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาการผลิต</p> <p>2. พัฒนากลุ่มให้เข้มแข็ง ทั้งด้านผลผลิตและตลาด</p> <p>3. ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ</p> <p>4. ส่งเสริมการป้องกันกำจัดศัตรูพืช โดยวิธีผสมผสาน</p> <p>5. ส่งเสริมการใช้หัวพันธุ์ปราศจากเชื้อโรค เช่น การปั่นเนื้อเชื้อ เป็นต้น</p> <p>6. พัฒนาและส่งเสริมการผลิตนอกฤดู เพื่อให้มีผลผลิตตลอดทั้งปี</p> <p>7. สร้างเครือข่ายการผลิตการตลาด โดยส่งเสริมให้เกษตรกรและผู้จำหน่าย ตลอดจนร้านค้าดอกไม้ มีเวทีพบปะแลกเปลี่ยนความรู้กัน</p> <p>8. ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากปทุมมาในรูปแบบต่าง ๆ</p>

มะลิ (ไม้เต็ดดอก)

ศักยภาพ / จุดเด่น	ปัญหา / ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา / แก้ไข
<p>1. ปลูกได้ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย</p> <p>2. เกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้และประสบการณ์ในการปลูกเลี้ยงขยายพันธุ์ง่าย</p> <p>3. ดูแลรักษาง่ายเพราะเป็นไม้พุ่มขนาดเล็กถึงขนาดกลาง</p> <p>4. ช่วงที่ตลาดมีความต้องการมะลิราคาสูงมาก</p> <p>5. ออกดอกตลอดทั้งปี (ฤดูหนาว ออกดอกน้อย)</p>	<p>1. การผลิตส่วนใหญ่เป็นรายย่อย ขาดการวางแผนการผลิต ทำให้ปริมาณการผลิต และคุณภาพไม่สม่ำเสมอตลอดทั้งปี</p> <p>2. ผลผลิตมีปริมาณมากในช่วงฤดูร้อน - ฤดูฝน ทำให้ราคาตกต่ำ แต่ช่วงฤดูหนาว ผลผลิตออกน้อย ราคาจะสูง</p> <p>3. ช่วงที่มะลิมีความต้องการสูง แต่ผลผลิตน้อย ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ</p> <p>4. เป็นสินค้าเน่าเสียง่าย ต้องมีกระบวนการเก็บรักษาอย่างเหมาะสม</p> <p>5. ราคาขึ้นลงอยู่กับกลไกการตลาด สภาพแวดล้อม และฤดูกาล</p> <p>6. ปัญหาพ่อค้าคนกลางกำหนดทิศทาง และแผนการผลิตของเกษตรกรรายย่อย</p> <p>7. ขาดการเชื่อมโยงผู้ผลิต และตลาดอย่างเป็นระบบ</p> <p>8. ปัญหาเรื่องโรคและแมลง</p>	<p>1. ส่งเสริมให้มีการผลิตมะลิให้มีคุณภาพ สม่ำเสมอและวางแผนการผลิตตลอดทั้งปี</p> <p>2. พัฒนาและส่งเสริมนวัตกรรมการผลิตมะลิช่วงฤดูหนาว</p> <p>3. ศึกษาความต้องการ และกระบวนการตลาดมะลิในเชิงลึก</p> <p>4. จัดทำฐานข้อมูลแหล่งผลิตที่ชัดเจน</p> <p>5. ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิต และการตลาดภายในประเทศ</p> <p>6. วิเคราะห์ ศึกษาข้อมูลปัญหาอุปสรรค ร่วมกันทั้งภาคราชการ เอกชน และเกษตรกรกลุ่มผู้ผลิต กลุ่มการตลาด และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ</p> <p>7. ส่งเสริมให้มีการศึกษาและพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากมะลิให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น</p> <p>8. ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากมะลิในรูปแบบต่าง ๆ</p> <p>9. ส่งเสริมการป้องกันกำจัดศัตรูพืช โดยวิธีผสมผสาน</p>

ไม้ตัดใบ

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ต้นทุนการผลิต และการปฏิบัติดูแลรักษา น้อยกว่าเมื่อเทียบกับไม้ตัดดอก</p> <p>2. ให้ผลผลิตสม่ำเสมอ เกษตรกรสามารถวางแผนการผลิต ให้สามารถเก็บเกี่ยวได้ทุกวัน ทำให้มีรายได้ตลอดปี</p> <p>3. ไม้ตัดใบส่วนใหญ่ลงทุนปลูกเพียงครั้งเดียว และใช้พื้นที่ในการผลิตน้อย แต่ให้รายได้ต่อพื้นที่ค่อนข้างสูงและต่อเนื่องหลายปี</p> <p>4. ประเทศไทยมีความหลากหลายทางพันธุกรรมของพืชที่มีศักยภาพผลิตเป็นไม้ตัดใบ สามารถพัฒนาต่อยอดเชิงการค้าได้</p> <p>5. มีเกษตรกรพัฒนาสายพันธุ์ใหม่ ออกสู่ตลาดอย่างต่อเนื่อง</p> <p>6. ความต้องการของตลาดภายในประเทศค่อนข้างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ทำให้ราคาไม่ค่อยผันผวนส่วนใหญ่มักที่ตลอดปี</p> <p>7. ความต้องการของตลาดต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เป็นโอกาสสำหรับเกษตรกรผู้ผลิตไม้ตัดใบคุณภาพ</p>	<p>1. เกษตรกรที่ผลิตไม้ตัดใบยังมีจำนวนน้อย และกระจุกอยู่ในบางพื้นที่ บางจังหวัด</p> <p>2. เกษตรกรขาดการรวมกลุ่ม เพื่อพัฒนาการผลิตตลอดห่วงโซ่คุณค่า และขาดการยกระดับห่วงโซ่มูลค่าให้สูงขึ้น</p> <p>3. เกษตรกรบางส่วนยังไม่ให้ความสำคัญ ในด้านการปฏิบัติดูแลรักษา ในการเพิ่มผลิตภาพไม้ตัดใบ</p> <p>4. ข้อมูลการผลิต การตลาด งานวิจัยและพัฒนาไม้ตัดใบ สำหรับการส่งเสริมเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตไม้ตัดใบยังมีจำกัด</p> <p>5. ไม้ตัดใบที่ผลิตส่วนใหญ่ เป็นชนิดที่ใช้ในพิธีกรรม ทางศาสนา และวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งมีมูลค่าน้อย ส่วนไม้ตัดใบที่ใช้ในการจัดงาน (event) ต่าง ๆ ซึ่งเน้นคุณภาพ ความหลากหลาย ความแปลกใหม่ และมีมูลค่าสูง ยังมีปริมาณการผลิตไม่เพียงพอ ทำให้มีการนำเข้าไม้ตัดใบมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>6. ผลผลิตที่มีคุณภาพได้มาตรฐานตามเกณฑ์การส่งออกมีปริมาณน้อย ทำให้การส่งออกยังมีมูลค่าไม่สูงนัก</p> <p>7. ขาดการเชื่อมโยงการผลิตและการตลาดเพื่อการส่งออก</p>	<p>1. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตไม้ตัดใบ เพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิต รวมทั้งเชื่อมโยงตลาดภายในและต่างประเทศ</p> <p>2. ศึกษา วิจัย ทดสอบ และถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตไม้ตัดใบ และยกระดับห่วงโซ่มูลค่าไม้ตัดใบให้สูงขึ้น</p> <p>3. ศึกษา วิจัยความต้องการตลาดภายในและต่างประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลการส่งเสริมไม้ตัดใบตามนโยบาย ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้</p> <p>4. ส่งเสริมการผลิตไม้ตัดใบเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิต และชนิดตรงตามความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ</p> <p>5. ส่งเสริม สนับสนุนแหล่งพันธุ์ดี เพิ่มความหลากหลายสายพันธุ์ และกระจายสู่เกษตรกร</p> <p>6. เชื่อมโยงการผลิตและการตลาดตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p> <p>7. ส่งเสริมการใช้ไม้ตัดใบรูปแบบต่าง ๆ ตามโอกาสและเทศกาล</p>

ไม้ประดับ

จังหวัดที่มีการปลูกไม้ประดับ

มากกว่า 1,000 ไร่
มากกว่า 500 - 1,000 ไร่
มากกว่า 200 - 500 ไร่
0 - 200 ไร่

1. กรุงเทพมหานคร
2. นครราชสีมา
3. เพชรบูรณ์
4. นครปฐม
5. สุพรรณบุรี
6. สุพรรณบุรี
7. สุพรรณบุรี
8. พระนครศรีอยุธยา
9. อ่างทอง
10. สิงห์บุรี

พื้นที่ปลูกไม้ประดับ	
ปี	พื้นที่ (ไร่)
2561	20,976
2562	22,576
2563	26,055
2564	18,888
2565	19,618
2566	17,240

โดย : นางกฤษิพันธ์ สุวรรณเมฆ
 นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
 กลุ่มส่งเสริมไม้ดอกและไม้ประดับ
 เบอร์โทรศัพท์ : 0 2579 1501

พื้นที่ปลูกไม้ประดับ 10 อันดับแรก ปี 2565 - 2566 (ไร่)		
จังหวัด	ปี 2565	ปี 2566
ปราจีนบุรี	4,000	3,237
ปทุมธานี	3,472	2,564
สระบุรี	1,744	1,807
นครนายก	1,097	1,699
นครปฐม	2,417	1,560
นนทบุรี	1,392	1,272
กรุงเทพมหานคร	1,023	825
สมุทรสาคร	745	586
เชียงใหม่	536	101
สุพรรณบุรี	365	190
อื่นๆ	2,827	3,399
รวม	19,618	17,240

ปี	จำนวนครัวเรือน พื้นที่ปลูกไม้ประดับ ปี 2565		2566	
	จำนวนครัวเรือน	พื้นที่ปลูก (ไร่)	จำนวนครัวเรือน2	พื้นที่ปลูก (ไร่)
กลาง	1,889.00	8,033.00	1,667.00	6,832.60
ตะวันตก	1,021.00	3,910.00	795.00	2,815.00
ตะวันออก	1,734.00	5,470.00	1,640.00	5,617.00
ตะวันออกเฉียงเหนือ	324.00	591.00	332.00	627.50
ใต้	140.00	227.00	111.00	212.90
เหนือ	414.00	1,385.60	405.00	1,135.00
รวม	5,522.00	19,616.60	4,950.00	17,240.00

	การนำเข้าไม้ประดับ ปี 2565 - 2566			
	2565		2566	
	ปริมาณ (พันหน่วย)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (พันหน่วย)	มูลค่า (ล้านบาท)
พืชหัว	2,071.0	33.0	2,510.0	330.0
ไม้ประดับ	10,524.0	360.0	36,696.0	528.0
มอส ไลเคน	550.0	10.2	82.0	4.0
เมล็ดไม้ดอก	27.4	104.0	7.5	210.0

ประเทศไทยนำเข้าไม้ประดับมาก ได้แก่ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สเปน โคลอมเบีย ไต้หวัน อิหร่าน สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์ เป็นต้น

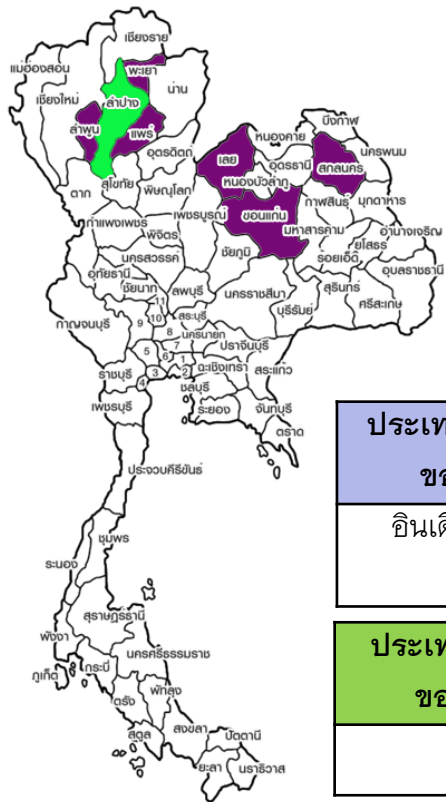
	การส่งออกไม้ประดับ ปี 2565 - 2566			
	2565		2566	
	ปริมาณ (พันหน่วย)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (พันหน่วย)	มูลค่า (ล้านบาท)
พืชหัว	4,485.0	71.0	2,094.0	54.4
ไม้ประดับ	25,030.0	666.7	125,055.0	1,395.0
มอส ไลเคน	1.1	0.7	1.7	0.7
เมล็ดไม้ดอก	113.0	303.0	9.4	327.0

ประเทศไทยส่งออกไม้ประดับมาก ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน เนเธอร์แลนด์ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหรัฐอเมริกา เป็นต้น

มูลค่าไม้ประดับส่งออก 10 อันดับแรก ปี 2566 (ล้านบาท)			
ลั่นทม	403	โศภิตา	34.9
ปาล์ม สกุล HYPHAENE	43	มอนสเตอรา	34
ไทร	41.2	เฟื่องฟ้า	58.1
ฟีโลเดนดรอน	36.7	ทิลแลนด์เซีย	23.5
ลีลาวดี	35.3	แก้วกาญจนา	28.3

ไม้ประดับ

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหา/ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้นซึ่งมีความหลากหลายทางพันธุกรรมพืชในหลากหลายระบบนิเวศ และมีสภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมแก่การเจริญเติบโตของไม้ประดับหลายชนิด</p> <p>2. ผู้ปลูกเลี้ยงบางรายชอบสะสม นำเข้า รวบรวมพรรณไม้ใหม่ และมีความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ในการปรับปรุงพันธุ์ไม้อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความต้องการพันธุ์ไม้ใหม่ ๆ ในตลาด</p> <p>3. เกษตรกรมีประสบการณ์ในการปลูกเลี้ยงไม้ประดับให้มีความสวยงามและมีอายุการใช้งานนาน</p> <p>4. เกษตรกรที่มีความสนใจในพันธุ์ไม้ประดับกลุ่มเดียวกันมีการรวมตัวกันเป็นชมรม/สมาคม</p> <p>5. ประเทศไทยส่งออกไม้ประดับทั้งในลักษณะหัว ต้น กิ่งชำ ไปต่างประเทศทั่วโลก</p> <p>6. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 ภาครัฐประกาศให้ประชาชนอยู่บ้านมากขึ้น หลีกเลี่ยงการพบปะ การออกนอกบ้าน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดโรคดังกล่าว เนื่องจากผู้คนที่อยู่บ้านมากขึ้นกิจกรรมในบ้านที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากคือการปลูกต้นไม้ร่วมกับสมาชิกภายในบ้าน ไม้ประดับ จึงเป็นสินค้าหนึ่งที่ได้รับการนิยม ไม้ประดับสร้างความสวยงามให้กับสถานที่ เป็นอาหารตา อาหารใจ ดังนั้น ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการตลาดไม้ประดับยังจึงยังเป็นที่ต้องการ</p> <p>7. ประเทศไทยมีความตกลงทางการค้าเสรี (เอฟทีเอ) ด้านภาษีที่ขจัดข้อจำกัดทางการค้าต่าง ๆ โดยเฉพาะกำแพงภาษีศุลกากร ส่งผลให้สินค้าไม้ดอกไม้ประดับทุกรายการของไทยที่ส่งไปขายในประเทศ คู่ค้า เอฟทีเอ 17 ประเทศ เช่น อาเซียน 9 ประเทศ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ จีน เป็นต้น ไม่ต้องเสียภาษีนำเข้า เหลือเพียงอินเดีย ที่ยังคงภาษีนำเข้าสินค้าไม้ดอกไม้ประดับบางรายการ เช่น ดอกกุหลาบ และกิ่งชำ มอสและไลเคน ในอัตราภาษีร้อยละ 5 ดอกกล้วยไม้ในอัตราภาษีร้อยละ 60% เป็นต้น</p> <p>8. วัสดุ อุปกรณ์ในการปลูกเลี้ยงไม้ประดับมีการออกแบบให้สวยงาม เพื่อการใช้งานในวงกว้างมากขึ้น เช่น กระถางมีรูปทรงขนาดเล็ก-ขนาดใหญ่ กระถางที่ให้น้ำได้เอง วัสดุเพาะปลูก (เช่น หินภูเขาไฟ ขุยมะพร้าวรูปทรงต่าง ๆ ถูปลูกต่าง ๆ เป็นต้น)</p> <p>9. ไม้ประดับสามารถปลูกได้ในบริเวณที่มีพื้นที่จำกัด เช่น ในลักษณะสวนแนวตั้ง สวนผนัง</p> <p>10. ปัจจุบันเกษตรกรผู้ผลิตไม้ประดับขายสินค้าออนไลน์ได้ แม้ไม่มีหน้าร้าน</p> <p>11. ไม้ประดับมีการจัดงานส่งเสริม เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ได้รับความสนใจ จากคู่ค้าภายในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>12. มีการรวมตัวระหว่างกลุ่มผู้ผลิตเป็นชมรม/สมาคม ในการพัฒนาสินค้าไม้ประดับชนิดนั้น ๆ</p>	<p>1. สำหรับเกษตรกรผู้ผลิต หญ้าสนาม เกษตรกรมีปัญหา เรื่องปุ๋ยและสารเคมีกำจัด ศัตรูพืชและโรคพืชมีราคาสูง ในขณะที่ราคาขายต่อตาราง เมตรต่ำ</p> <p>2. ปัญหาค่าจ้างแรงงานสูง</p> <p>3. เกษตรกรมักปรับปรุง พันธุ์ไม้นิยมขึ้นทะเบียนพันธุ์พืช</p> <p>4. ไม้ประดับบางชนิด ยังต้องให้ความสำคัญกับการ ทำมูลค่าเพิ่ม เช่น ไทรเกาหลี</p>	<p>1. การส่งเสริมการใช้สาร ชีวภัณฑ์</p> <p>2. การใช้ปุ๋ยสั่งตัด</p> <p>3. ส่งเสริมให้นักปรับปรุงพันธุ์ เกิดความตระหนักรู้ในความ สำคัญการคุ้มครองพันธุ์พืช</p> <p>4. ส่งเสริมให้มีการออกแบบ เพื่อเพิ่มมูลค่า เพื่อใช้ในโอกาส ต่าง ๆ</p> <p>5. ส่งเสริมให้มีการ ประชาสัมพันธ์การใช้ไม้ประดับ ในรูปแบบต่าง ๆ</p>

ครั่ง

ชื่อไทย : ครั่ง
 ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Lac
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Laccifer lacca* (Kerr)
 โดย : กลุ่มส่งเสริมแมลงเศรษฐกิจ
 เบอร์โทรศัพท์ : 0 2940 6102

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{2/}
อินเดีย จีน สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น
ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{2/}
อินเดีย

สถิติการผลิต ^{1/}			
	ปี 64 *	ปี 65*	ปี 66**
จำนวนเกษตรกร (ราย)	4,015	2,916	2,466
พื้นที่ปลูก (ไร่)	7,541	4,853	4,979
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ต้น)	50	50	50

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อต้น) ^{1/}	
ต้นทุน 1,200-1,850 (ปี 65/66)	
- ค่าพันธุ์	600-750 บาท
- ค่าวัสดุอุปกรณ์ (ฟางข้าว)	100 บาท
- ค่าแรงงาน	500 บาท
- อื่น ๆ	600 บาท
ผลตอบแทน (บาท/ต้น)	
- ผลผลิตเฉลี่ย	50 กิโลกรัม/ต้น/ปี
- ครั่งดิบ	7,600 บาท/ต้น/ปี
(ขึ้นอยู่กับปริมาณครั่งแต่ละปี และอายุและทรงพุ่มของต้นไม้)	

ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{2/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	49.00	77.00	10.00
มูลค่า (ล้านบาท)	12.44	19.10	0.89

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{2/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	507.05	2,067.30	1,103.94
มูลค่า (ล้านบาท)	126.43	620.65	359.33

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม) ^{1/}													
(ราคาเป็นรายเดือน หรือรายปี)													
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
64	-	-	-	-	-	150	-	-	-	-	150	150	
65	-	-	-	-	-	130	-	-	-	-	140-170	140-170	
66	-	-	-	-	-	150	-	-	-	-	150	150	

ช่วงเวลาผลผลิตออก (ร้อยละ) ^{1/}													
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
65						←→					←→	←→	
66						←→					←→	←→	

ที่มา : 1/ ระบบสารสนเทศการผลิตทางการเกษตร

ข้อมูลทะเบียนเกษตรกรกรมส่งเสริมการเกษตร.

ศทท.จังหวัดเชียงใหม่ ศทท.จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเกษตรจังหวัดลำปาง

2/ กรมศุลกากร หมายถึง * ข้อมูลปริมาณการจากสถานการณ์การผลิตครั้ง

** ข้อมูลระบบสารสนเทศการผลิตทางการเกษตร และข้อมูลทะเบียนเกษตรกร

ครั้ง

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>ผลผลิต</p> <p>ครั้งเป็นแมลงเศรษฐกิจที่มีการเลี้ยงเป็นอาชีพในพื้นที่เขตภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสารเหนียวสีเหลืองที่แมลงครั้งขับถ่ายออกมาเป็นยางหรือชั้นชนิดหนึ่ง เมื่อถูกอากาศจะแข็งตัวกลายเป็นสีน้ำตาลหุ้มรอบกิ่งไม้ที่แมลงครั้งอาศัยอยู่ มีต้นไม้หลายชนิดสามารถเลี้ยงครั้งได้ เช่น ก้ามปู (จำฉา) ปันแก สะแกนา มะแฮะนาก และพุทรา เป็นต้น</p> <p>ปัจจุบัน</p> <p>ครั้งเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ สามารถนำไปทำผลิตภัณฑ์ได้หลายชนิด ตลาดมีความต้องการสูง การใช้ครั้งในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น สารเคลือบไม้/ผลไม้/อาหาร/ยา อุตสาหกรรมเครื่องสำอาง น้ำหอม และสีย้อมผ้า เช่น เคลือบผิวอาหาร ผลไม้ยา สีย้อมผ้า ยาขัด รองเท้า อุปกรณ์ไฟฟ้า ใช้เคลือบผิวผลิตภัณฑ์ไม้ ใช้รักษาโรคโลหิตจาง ฯลฯ</p>	<p>1. ผลผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> พื้นที่/ปริมาณต้นไม้ (ต้นก้ามปู) ที่ใช้ในการเลี้ยงครั้งลดลง โดยมากจะเลี้ยงครั้งบนต้นก้ามปู ปัจจุบันมีการตัดต้นไม้ไปทำเฟอร์นิเจอร์ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศทำให้อัตราการรอดของครั้ง ปริมาณผลผลิตของครั้งลดลง ส่งผลให้ขาดแคลนพันธุ์ครั้ง พันธุ์ครั้งหายาก และมีราคาแพง การเก็บเกี่ยวผลผลิตครั้งไม่ได้คุณภาพ และการคัดแยกพันธุ์ครั้ง เมดสีครั้งสีไม่สม่ำเสมอ <p>2. การแปรรูป</p> <ol style="list-style-type: none"> คุณภาพของครั้งดิบมีสิ่งเจือปนมาก ส่งผลให้ราคาปรับขึ้นจากโรงงานลดลง <p>3. การตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> ราคาครั้งมีความผันผวนขึ้นลงไม่แน่นอน ราคาขึ้นอยู่กับราคาส่งออกครั้งเม็ดเป็นส่วนใหญ่ 	<p>1. ผลผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการปลูกไม้เลี้ยงครั้ง ตามหัวไร่ปลายนา สำหรับเกษตรกรรายย่อย และการปลูกเป็นแปลงสำหรับเกษตรกรที่มีพื้นที่ ส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงครั้งให้เป็นพื้นที่เฉพาะในเขตที่สามารถเลี้ยงได้ ห่างไกลกับพื้นที่เศรษฐกิจอื่น และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การเลี้ยงครั้งให้เป็นที่รู้จัก ส่งเสริมการทำวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการแปรรูปครั้งอย่างครบวงจร จัดทำแปลงเรียนรู้พันธุ์ครั้งเพื่อส่งเสริมการเลี้ยงครั้ง ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงครั้ง การจัดการการเก็บเกี่ยว และหลังการเก็บเกี่ยว <p>2. การแปรรูป</p> <ol style="list-style-type: none"> พัฒนาแนวทางส่งเสริมให้มีศูนย์ผลิตและขยายพันธุ์ครั้งอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการใช้ครั้งในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น สารเคลือบไม้/ผลไม้/อาหาร/ยา อุตสาหกรรมเครื่องสำอาง น้ำหอม และสีย้อมผ้า <p>3. การตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการรวมกลุ่ม การเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตการตลาด เพื่อสร้างอำนาจการผลิต การตลาดทั้งภาครัฐและเอกชน การเลี้ยงครั้งที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพจัดตั้งศูนย์เรียนรู้การเลี้ยงครั้ง โดยสำนักงานเกษตรอำเภอ/ตำบลร่วมกับกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงครั้งร่วมกับศูนย์ฯ

**ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก
ปี 66 ^{2/}**

	(ก.ก.)	(บาท)
สหรัฐอเมริกา	1,300	903,371
ญี่ปุ่น	123	173,441
ออสเตรเลีย	20	6,143
แคนาดา	13	3,903

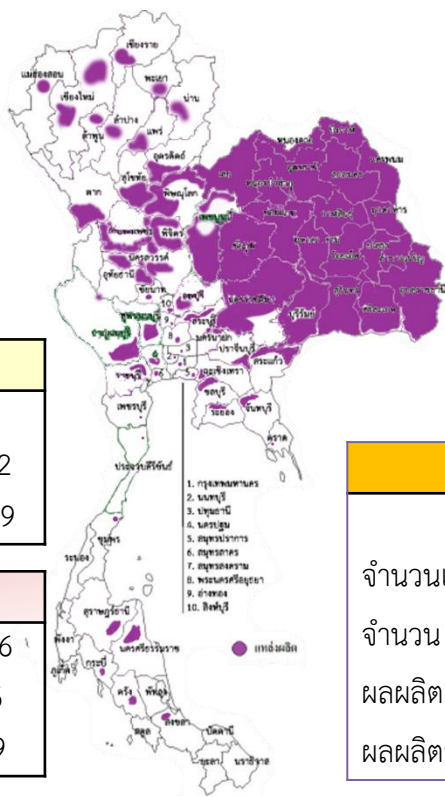
ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{2/}

	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	77.65	64.57	51.82
มูลค่า (ล้านบาท)	3.89	3.23	2.59

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{2/}

	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	4.55	2.39	1.46
มูลค่า (ล้านบาท)	2.17	1.55	1.09

รูปแผนที่พื้นที่เลี้ยงจิ้งหรีดที่สำคัญของไทย

จิ้งหรีด

ชื่อไทย : จิ้งหรีด

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Cricket

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

จิ้งหรีดบ้าน : *Acheta domestica* (Linnaeus)

จิ้งหรีดทองคำ : *Gryllus bimaculatus* Pe Geer

จิ้งหรีดทองแดง : *Teleogryllus mitratus* (Byrmeister)

โดย : กลุ่มส่งเสริมแมลงเศรษฐกิจ

เบอร์โทรศัพท์ : 02 940 6102

	สถิติการผลิต ^{1/}		
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	28,648	29,038	29,120
จำนวน (บ่อ)	323,651	336,724	349,440
ผลผลิตเฉลี่ย (ก.ก./บ่อ)	15	15	18
ผลผลิตรวม (ตัน)	25,774	30,305	37,739

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาท/กล่อง)

- ต้นทุน (ปี 65/66)**
- ค่าพันธุ์จิ้งหรีด (50 บาท/ชั้น) 1 กล่อง ใช้ 5 ชั้น 250 บาท
 - ค่ากล่องสมาร์ทบอร์ด ขนาด 120x240x60 ซม. 1,800 บาท
 - ค่าอาหาร 900 บาท
 - แพงโซ่ (3 บาท/แผง) 1 กล่อง ใช้ 250 แผง 750 บาท
 - ค่าวัสดุอุปกรณ์การเลี้ยงอื่นๆ 200 บาท

ผลตอบแทน (บาท/กล่อง) 1,980 บาท

- หมายเหตุ**
- เลี้ยงจิ้งหรีด 1 ปี เลี้ยงได้ 6 รุ่น
 - 1 กล่อง ได้ผลผลิตเฉลี่ย 18 กิโลกรัม
 - ราคาเฉลี่ย 110 บาท/กิโลกรัม

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม)												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
66	ราคาขายที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ย 110 บาท/กิโลกรัม											

ช่วงเวลาที่มีผลผลิตออก (ร้อยละ)												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
66	จิ้งหรีดมีผลผลิตตลอดทั้งปี											

ที่มา : 1/ ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร จังหวัดขอนแก่น จันทบุรี อุตรดิตถ์ ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านแมลงเศรษฐกิจ จังหวัดเชียงใหม่ และชมพวระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกรกลาง กรมส่งเสริมการเกษตร ระบบสารสนเทศการผลิตทางด้านการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร

2/ กรมศุลกากร

จังหวัด

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. จังหวัดเลี้ยงง่าย และขยายพันธุ์เร็ว</p> <p>2. มีสารอาหารประเภทโปรตีนและแคลเซียมสูง สามารถช่วยแก้ปัญหาการขาดสารอาหารโปรตีนได้</p> <p>3. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ผลักดันสินค้าจังหวัดส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศเพิ่มขึ้น</p>	<p>1. เกษตรกรขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีการจัดการด้านการเลี้ยงจิ้งหรีดและการเลี้ยงตามการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับจิ้งหรีด (GAP)</p> <p>2. เกษตรกรขาดแหล่งเงินทุนในการสร้างหรือปรับปรุงโรงเรือนสำหรับการเลี้ยงตามการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับจิ้งหรีด (GAP)</p> <p>3. ผลผลิตออกสู่ตลาดเพิ่มมากขึ้นและรวดเร็ว ทำให้พ่อค้าคนกลางกดราคาผลผลิต</p> <p>4. งานวิจัยและพัฒนาการเลี้ยงและแปรรูปผลิตภัณฑ์จิ้งหรีดมีจำกัด</p> <p>5. ช่วงอากาศหนาวจังหวัดจะมีการเจริญเติบโตช้า และเกิดการตายมากขึ้น ทำให้ผลผลิตลดลง</p> <p>6. การแปรรูปและการนำจิ้งหรีดไปใช้ประโยชน์ยังไม่หลากหลายและตรงต่อความต้องการของผู้บริโภค</p> <p>7. เกษตรกรผู้เลี้ยงจิ้งหรีดขาดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงการตลาด</p> <p>8. การส่งออกจิ้งหรีดไปจำหน่ายยังต่างประเทศมีข้อจำกัด</p>	<p>1. ส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีการเลี้ยงจิ้งหรีดให้ทั่วถึง</p> <p>2. บูรณาการหน่วยงานวิชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำการศึกษ วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงจิ้งหรีด</p> <p>3. ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงจิ้งหรีดในระบบเกษตรแบบแปลงใหญ่</p> <p>4. ส่งเสริมและพัฒนาแนวทางดำเนินงานเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต การเป็นห่วงโซ่อาหาร พัฒนารูปแบบการแปรรูป บรรจุกัญชีให้มีความหลากหลาย และเป็นที่สนใจของผู้บริโภค</p> <p>5. ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่การบริโภคจิ้งหรีดให้แพร่หลาย</p> <p>6. ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่ม และจัดประชุม เชื่อมโยงการตลาดระหว่างผู้ผลิต พ่อค้า ผู้กระจายสินค้าให้เป็นเครือข่ายซึ่งกันและกัน</p> <p>7. ขยายตลาดส่งออกต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น</p>

ชันโรง

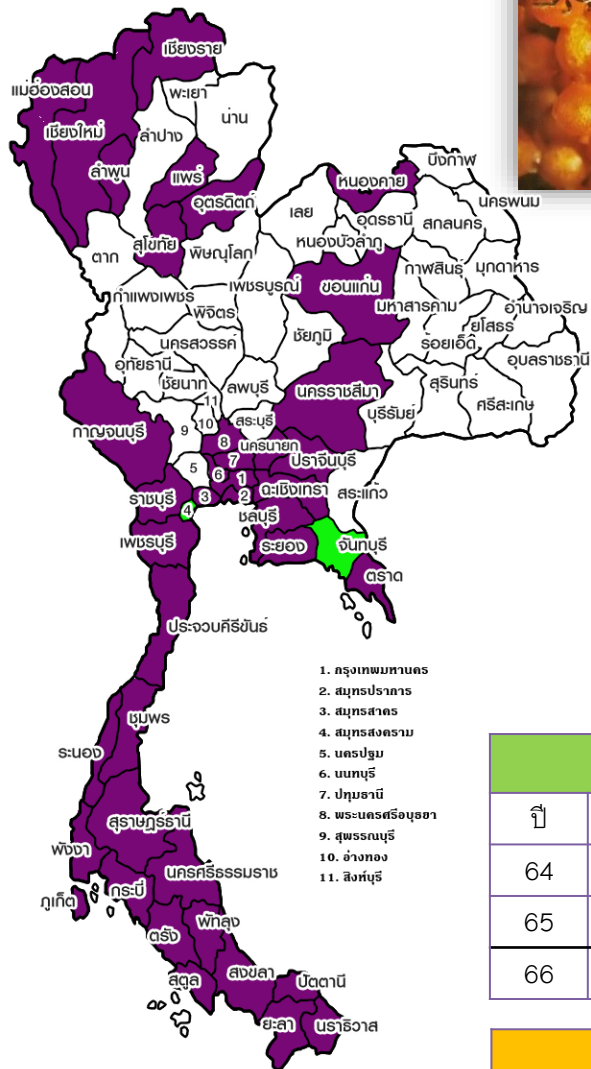
ชื่อไทย : ชันโรง (ผึ้งจิ๋ว)

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : stingless bee

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Trigona spp*

โดย : กลุ่มส่งเสริมส่งเสริมแมลงเศรษฐกิจ

เบอร์โทรศัพท์ : 0 2940 6102

สถิติการผลิต ^{1/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	3,881	3,891	3,900
จำนวนรัง (รัง)	27,829	27,901	38,500
ผลผลิตเฉลี่ย	500 กรัม/รัง/ปี		
ผลผลิตรวม (ตัน)	19.25		

ต้นทุน / ผลตอบแทน ^{1/}	
ต้นทุน (ปี 65/66)	ประมาณ 9,920 บาท (จำนวน 5 รัง)
	- ประกอบด้วย ค่าพันธุ์ กล่องเลี้ยง อุปกรณ์การเลี้ยง อุปกรณ์การเก็บน้ำผึ้ง และอื่น ๆ
ผลตอบแทน ประมาณ 14,100 บาท/กก./ปี (จำนวน 5 รัง)	
	- น้ำผึ้งชันโรง 3,800 บาท
	- พรอพพอลิส 2,800 บาท
	- พันธุ์ชันโรงจากการแยกขยายรัง 7,500 บาท
	โดยมีกำไร 4,180 บาท

ปี	จำนวน (รัง)	จำนวน (ราย)	พื้นที่ช่วยผสมเกสร (ไร่)
2564	27,829	3,881	6,957
2565	27,901	3,891	6,976
2566	38,500	3,900	9,625

ราคาขายน้ำผึ้งชันโรง (บาท/กิโลกรัม) ^{1/} (ราคาเป็นรายเดือน)												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500
65	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500
66	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ) ^{1/}												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
65	←											→
66	←											→

ที่มา : 1/ ทบก. รตรว กรมส่งเสริมการเกษตร ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านแมลงเศรษฐกิจ จังหวัดชุมพร ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านแมลงเศรษฐกิจจังหวัดเชียงใหม่

ชั้นโรง

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. การผลิต</p> <p>ชั้นโรง เป็นแมลงที่มีอยู่ในท้องถิ่นช่วยผสมเกสรพืชในธรรมชาติและพืชเศรษฐกิจ เช่น เงาะโรงเรียน ลิ้นจี่ ลำไย มะขาม ทานตะวัน มะม่วง มะนาว พักแพง พักทอง พริก และพืชตระกูลแตง เป็นต้น ชั้นโรงสามารถขนย้ายไปช่วยผสมเกสรพืชที่ต้องการผสมเกสรได้ เพราะชั้นโรงมีรัศมีหากินประมาณ 300 เมตรจากรัง</p> <p>2. ปัจจุบัน</p> <p>ชั้นโรงเป็นแมลงที่มีการจัดการเลี้ยงและดูแลรักษาได้ง่ายปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมได้ดี และมีต้นทุนการเลี้ยงที่ต่ำ ชั้นโรงสามารถเก็บผลผลิตได้น้ำผึ้ง ชั้นโรงที่เป็นน้ำผึ้งที่มีราคาแพงกว่าน้ำผึ้งจากผึ้งทั่วไป นอกจากนี้ยังได้พรอพอลิส (มีส่วนประกอบของสาร antibiotic สามารถยับยั้งเชื้อราและแบคทีเรียได้) ผลิตภัณฑ์ชั้นโรงนำมาใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้ เช่น เครื่องสำอาง สบู่ ยาสีฟัน ลูกอม เป็นต้น</p>	<p>1. การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) เกษตรกรและบุคคลทั่วไปยังไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของชั้นโรง 2) เกษตรกรยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับชั้นโรง การเลี้ยงและการแยกขยาย ตลอดจนการจัดการรังชั้นโรง 3) ชั้นโรงเป็นแมลงที่แยกขยายพันธุ์ได้ช้า จะเลี้ยงเชิงธุรกิจจะต้องใช้เวลานาน 4) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับชั้นโรงในประเทศไทยมีน้อยและอยู่ในวงจำกัด 5) สภาพภูมิอากาศ สภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง และการใช้สารเคมีในการเกษตรส่งผลกระทบต่อชั้นโรงเป็นอย่างมาก 6) พืชอาหารของชั้นโรงน้อยลง เนื่องจากเกษตรกรหันมาปลูกพืชเชิงเดี่ยว <p>2. การแปรรูป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การแปรรูปและการนำชั้นโรงไปใช้ประโยชน์ยังไม่แพร่หลาย <p>3. การตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดการรวมกลุ่มผู้เลี้ยงชั้นโรง 	<p>1. การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของชั้นโรง และผลิตภัณฑ์ชั้นโรงให้แพร่หลาย 2) ประชาสัมพันธ์และรณรงค์การใช้แมลงผสมเกสรในไม้ผลและพืชผัก 3) ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงชั้นโรงให้กับเกษตรกร 4) การเก็บผลผลิตน้ำผึ้ง และพรอพอลิสจะต้องมีขบวนการเก็บที่สะอาด และมีคุณภาพ 5) รณรงค์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและปลูกพืชที่ให้เกสรและน้ำหวาน <p>2. การแปรรูป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ส่งเสริมให้มีการศึกษาและพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ชั้นโรง 2) พัฒนาสินค้าแปรรูปและบรรจุภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค 3) ส่งเสริมการนำผลิตภัณฑ์ชั้นโรงไปใช้ในอุตสาหกรรมอาหารและสุขภาพ <p>3. การตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ประชาสัมพันธ์การใช้ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์จากชั้นโรง ได้แก่ น้ำผึ้งชั้นโรง และพรอพอลิสให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง 2) ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงกลุ่มเครือข่ายเพื่อสร้างอำนาจด้านการผลิตและการตลาด

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก
ปี 65 ^{4/}

- 1. จีน
- 2. ตุรกี
- 3. อิหร่าน
- 4. อินเดีย

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก
ปี 65 ^{4/}

- 1. สหรัฐอเมริกา
- 2. สหพันธรัฐเยอรมนี
- 3. สหราชอาณาจักร
- 4. ญี่ปุ่น

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก
ปี 65 ^{4/}

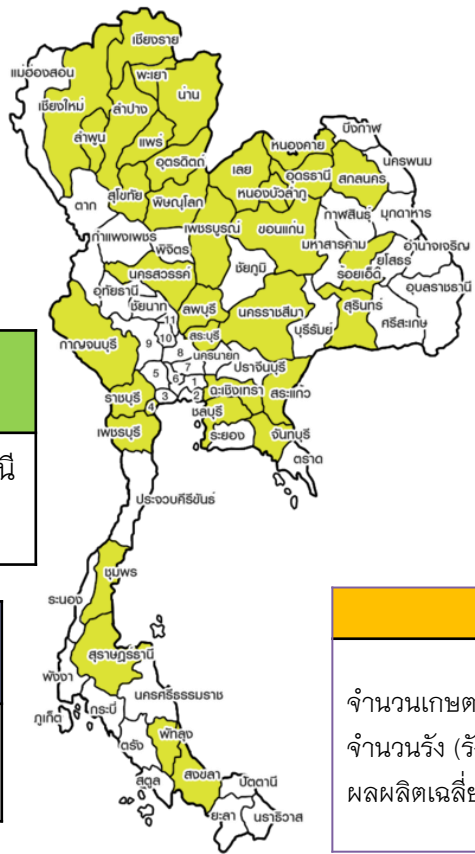
- 1. จีน
- 2. อินเดีย
- 3. อาเจนติน่า
- 4. ยูเครน

ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{3/}

	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	2,607	2,843	3,509
มูลค่า (ล้านบาท)	172	191	212

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{3/}

	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	10,314	10,966	10,909
มูลค่า (ล้านบาท)	706	888	865

ผึ้งพันธุ์

ชื่อไทย : ผึ้งพันธุ์
 ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : honey bee
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Apis Mellifera*
 โดย : กลุ่มส่งเสริมแมลงเศรษฐกิจ
 เบอร์โทรศัพท์ : 0 2940 6102

	สถิติการผลิต ^{1/ 2/}		
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	1,461	1,489	1,480
จำนวนรัง (รัง)	432,474	432,990	436,600
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./รัง/ปี)		27 กก./รัง	

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่) ^{1/}
2/

ต้นทุน (ปี 65/66)
 ประมาณ 30,300 บาท
 - ต้นทุนปีที่ 1 (จำนวน 5 รัง)
 ประกอบด้วย ลังเลี้ยงผึ้งพร้อมพันธุ์ จำนวน 5 รัง และอุปกรณ์ จำนวน 28,940 บาท
 - ต้นทุนปีที่ 2 (จำนวน 5 รัง)
 ประกอบด้วยค่าน้ำตาลทราย สถานที่ตั้งรัง อาหารเสริมสำหรับผึ้ง และอื่น ๆ จำนวน 1,360 บาท
ผลตอบแทน (บาท/กก./ปี)
 - ผลผลิตปีที่ 1 สามารถเก็บได้เฉพาะ น้ำผึ้ง
 - ผลผลิตปีที่ 2 สามารถเก็บผลผลิต น้ำผึ้ง ไช้ผึ้งและเกสรผึ้ง
 - รายได้จากการขายน้ำผึ้ง/5รัง/2ปี 43,500 บาท
 โดยมีกำไรในปีที่ 2 จำนวน 13,200 บาท

(ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม) ^{2/} (ราคาเป็นรายเดือน หรือรายปี)

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
65	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
66	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110

ช่วงเวลาผลผลิตออก (ร้อยละ) ^{2/}

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
65	←————→					←————→					←————→	
66	←————→					←————→					←————→	

มิ่งพันธุ์

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. การผลิต</p> <p>เนื่องจากประเทศไทยมีความหลากหลายของพืชอาหารมิ่ง เช่น ลำไย ลิ้นจี่ ทานตะวัน งา ยางพารา เงาะ ข้าวโพด รวมทั้งพืช ไม้ได้แก่ สาบเสือ ชีโก๋ย่าน และไมยราบ สามารถเลี้ยงแยกขยายรัง และเก็บผลผลิตน้ำมิ่งได้หลากหลายชนิด นอกจากนี้ ยังมีผลผลิตอื่น ๆ ที่เกิดจากการเลี้ยงมิ่ง เช่น นมมิ่ง เกสรมิ่ง ไข่มิ่ง และพิษมิ่ง ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าและสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบการ โดยมีมูลค่าการส่งออกมากกว่า 800 ล้านบาทต่อปี</p> <p>2. ปัจจุบัน</p> <p>อุตสาหกรรมการเลี้ยงมิ่งของประเทศไทยจะต้องปรับตัวต่อผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากสภาพภูมิอากาศและการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชของประเทศไทย และการปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น โดยปลูกเป็นรูปแบบเชิงเดี่ยว ซึ่งส่งผลต่อปริมาณพืชอาหารของมิ่งและปริมาณผลผลิตน้ำมิ่ง นอกจากนี้ ยังมีผลกระทบจากการนำเข้าและส่งออกน้ำมิ่งด้วย ดังนั้น กรมส่งเสริมการเกษตร จึงได้ดำเนินการส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ด้านการเลี้ยง การผลิตน้ำมิ่งและผลิตภัณฑ์จากมิ่งให้มีคุณภาพดีตามมาตรฐานการผลิตน้ำมิ่ง (GAP) มาตรฐานสินค้าเกษตรน้ำมิ่ง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน และส่งเสริมการปลูกพืชอาหารมิ่งเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของมิ่ง</p>	<p>1. การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 เกษตรกรขาดการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง 1.2 ขาดการพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ในการเลี้ยงมิ่ง ไม่มีการควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน และมีแหล่งจำหน่ายน้อยราย 1.3 ขาดการพัฒนาสายพันธุ์มิ่งอย่างต่อเนื่อง 1.4 การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศส่งผลต่อการเลี้ยงมิ่ง พืชอาหาร และการเก็บผลผลิตน้ำมิ่ง 1.5 มีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างแพร่หลายในบริเวณแหล่งพืชอาหารมิ่ง 1.6 เกษตรกรมีการปลูกพืชเชิงเดี่ยว โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจมากขึ้น ส่งผลให้พืชอาหารมิ่งลดลง <p>2. การแปรรูป</p> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์อยู่ในวงจำกัด และไม่ต่อเนื่อง 2.2 เกษตรกรขาดความรู้และความเชื่อมั่นในด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ <p>3. การตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ผู้บริโภคถึงคุณประโยชน์ของการบริโภคน้ำมิ่ง 3.2 เกษตรกรรายย่อย ไม่มีการจัดการผลผลิตเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด 3.3 เกษตรกรขาดการเชื่อมโยงการผลิตและการตลาด 	<p>1. การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการผลิตวัสดุและอุปกรณ์ในการเลี้ยงมิ่ง 1.2 ผลิตนางพญามิ่งสายพันธุ์ดี สนับสนุนการเลี้ยงมิ่ง และพัฒนาสายพันธุ์ดีให้กับเกษตรกร 1.3 ประชาสัมพันธ์และแจ้งเตือนเกษตรกรเพื่อรับมือกับสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง 1.4 ส่งเสริมการเลี้ยงมิ่งตามระบบการผลิตแบบแปลงใหญ่ 1.5 ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ด้านการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้องและปลอดภัย 1.6 ส่งเสริมการปลูกพืชเพื่อเป็นอาหารมิ่ง <p>2. การแปรรูป</p> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ส่งเสริมให้มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์มิ่งเพื่อเพิ่มมูลค่าและลดปัญหาการราคาผลผลิตตกต่ำ 2.2 สนับสนุนการศึกษาวิจัยการพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ <p>3. การตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ทรนรงค์การบริโภคน้ำมิ่งและผลิตภัณฑ์มิ่ง โดยประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงประโยชน์ และคุณค่าทางโภชนาการผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น บทความทางวิชาการ เว็บไซต์ 3.2 สนับสนุนให้มีระบบตลาดผูกพันตามข้อตกลง (Contract Farming) กับกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงมิ่ง และผู้ประกอบการ 3.3 ร่วมออกร้านแสดงสินค้าน้ำมิ่งและผลิตภัณฑ์มิ่งในงานแสดงสินค้าต่าง ๆ และร่วมจัดงานนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงมิ่งและผลิตภัณฑ์มิ่ง

ผึ้งโพรง

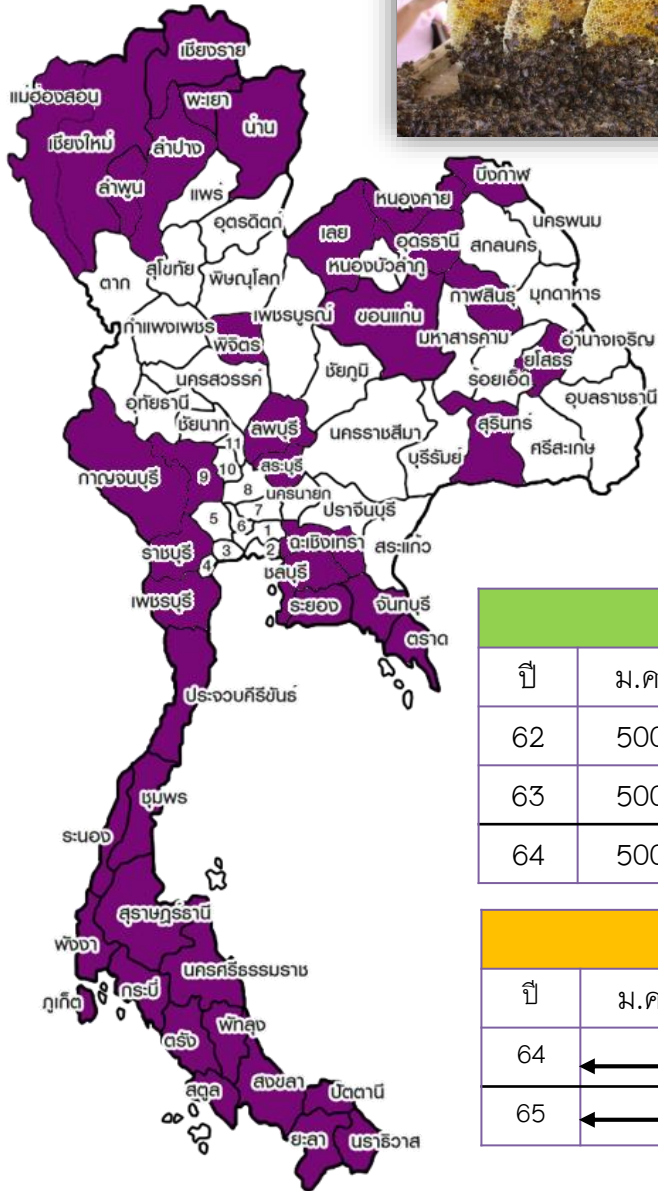
ชื่อไทย : ผึ้งโพรง

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Indian honey bee

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Apis cerana*

โดย : กลุ่มส่งเสริมแมลงเศรษฐกิจ

เบอร์โทรศัพท์ : 0 2940 6102

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อรัง) ^{1/}

ต้นทุน 3,250 บาท (ปี 65/66)

- กล่องเลี้ยง 550 บาท
- คอนเลี้ยง 180 บาท
- ขาตั้งรัง 250 บาท
- ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 2,225 บาท
(เช่น กระเบื้องทำหลังคา หมวก

ถุงมือ ที่พันควั่น ไซล่อ ถังกรอง
บรรจุภัณฑ์ เป็นต้น)

ผลตอบแทน (บาท/กก./ปี)

- รายได้จากการขายน้ำผึ้ง/รัง
3,500 - 5,000 บาท/รัง/ปี

สถิติการผลิต ^{2/}

	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	30,063	33,069	33,726
จำนวนรัง (รัง)	182,535	200,788	250,536
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./รัง)	7-10 กก./รัง		

(ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม) ^{2/} (ราคาเป็นรายเดือน หรือรายปี)

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
62	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500
63	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500
64	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500

ช่วงเวลาที่มีผลผลิตออก (ร้อยละ) ^{2/}

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	←————→											←————→
65	←————→											←————→

ผึ่งโพรง

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>- ผึ่งโพรงเป็นผึ่งพื้นเมืองของไทย มีอยู่ทุกภูมิภาค เป็นแมลงช่วยผสมเกสรพืชตามธรรมชาติและพืชทางการเกษตร สามารถสร้างความหลากหลายทางธรรมชาติ</p> <p>- ศักยภาพในการเลี้ยงผึ่งโพรง ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์และความหลากหลายของพืชอาหารผึ่ง มีปริมาณน้ำหวานและเกสรมากและต่อเนื่อง ความชุกชุมของผึ่งโพรง ผึ่งโพรงสามารถทำการล่องจากธรรมชาติ หรือจับใส่คอนมาเลี้ยงไว้ในกล่องเลี้ยงได้ การจัดการไม่ยุ่งยากมากนัก ต้นทุนการเลี้ยงต่ำ ผลิตรังผึ้งเป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ น้ำผึ้งมีประโยชน์ต่อสุขภาพเก็บไว้ได้นาน ถือกันว่าเป็นยาอายุวัฒนะ ราคาสูงเป็นที่ต้องการของตลาด และสร้างรายได้ให้แก่ ผู้เลี้ยงอีกทางหนึ่ง</p>	<p>การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผึ่งโพรงจะอพยพไปตามแหล่งอาหาร เกษตรกรไม่สามารถควบคุมการเลี้ยงและขยายพันธุ์ผึ้งได้ 2. เกษตรกรยังขาดความรู้และเทคโนโลยีการเลี้ยงผึ่งโพรง 3. เกษตรกรยังขาดความรู้ในกระบวนการเก็บน้ำผึ้งที่สะอาดและมีคุณภาพ 4. มีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชกันแพร่หลาย <p>การตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดการประชาสัมพันธ์ ประโยชน์และคุณค่าของน้ำผึ้ง 2. ขาดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงการตลาด 3. ฉลากและบรรจุภัณฑ์ไม่สวยงามทันสมัย 	<p>การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาเทคโนโลยี พัฒนาการเลี้ยงผึ่งโพรงให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ 2. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงโพรงที่เหมาะสมกับพื้นที่ให้ได้ผลผลิตที่มีสะอาดและมีคุณภาพ 3. จัดทำแปลงเรียนรู้การเลี้ยงผึ่งโพรงเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ และขยายผล 4. รณรงค์การลด ละ เลิก การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช 5. รณรงค์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและปลูกพืชที่ให้เกสรและน้ำหวานเพิ่มมากขึ้น <p>การตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมการรวมกลุ่ม และเชื่อมโยงการตลาด 2. ประชาสัมพันธ์ประโยชน์และคุณค่าของน้ำผึ้ง 3. พัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ให้สวยงามและทันสมัย

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก
ปี 66 ^{4/}

ไทย อินโดนีเซีย และเวียดนาม

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก
ปี 66 ^{4/}

มาเลเซีย เวียดนาม เมียนมา จีน
กัมพูชา สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์
และแคนาดา

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก
ปี 66 ^{4/}

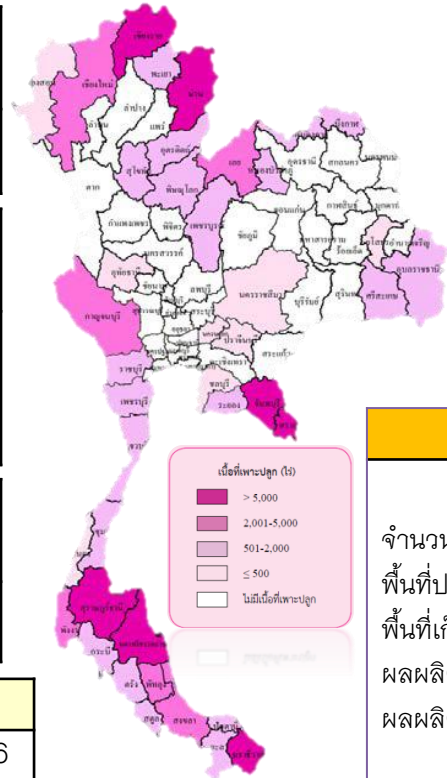
ไทย อินโดนีเซีย และเวียดนาม

ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{3/}

	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	-	-	-
มูลค่า (ล้านบาท)	-	-	-

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{3/}

	ปี 64	ปี 65	ปี 66
เงาะสด			
ปริมาณ (ตัน)	11,828	21,599	9,012
มูลค่า (ล้านบาท)	240	435	380
เงาะบรรจุภาชนะอัดลม			
ปริมาณ (ตัน)	3,056	2,891	3,368
มูลค่า (ล้านบาท)	211	228	272
เงาะสดได้สับปะรดในน้ำเชื่อม			
ปริมาณ (ตัน)	2,732	3,737	3,040
มูลค่า (ล้านบาท)	123	190	172

เงาะ

ชื่อไทย : เงาะ
ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Rambutan
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Nephelium lappaceum* L.
โดย : กลุ่มส่งเสริมไม้ผล
เบอร์โทรศัพท์ : 0 2579 3816

สถิติการผลิต ^{2/}

	ปี 64	ปี 65	ปี 66	
จำนวนครัวเรือน	42,105	41,123	40,465	(ครัวเรือน)
พื้นที่ปลูก	226,139	220,583	194,109	(ไร่)
พื้นที่เก็บเกี่ยว	208,388	206,558	182,721	(ไร่)
ผลผลิตเฉลี่ย	1,361	1,283	1,179	(กก./ไร่)
ผลผลิตรวม	283,621	265,077	218,711	(ตัน)

**ต้นทุน / ผลตอบแทน
(บาทต่อไร่) ^{1/} ปี 66**

ต้นทุน 14,600 (บาท/ตัน)
ผลตอบแทน 17,880 (บาท/ตัน)

**ปริมาณการบริโภค
ภายในประเทศ ^{3/}**

	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	265,689	236,857	202,952

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม) ^{2/}

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	16.58	16.58	16.58	16.58	28.19	19.53	19.16	8.93	16.36	16.36	16.36	16.36
65	16.36	16.36	16.36	16.36-	25.55	18.43	20.02	35.66	35.65	35.65	35.65	35.65
66	35.65	35.65	35.65	35.00	37.03	29.84	33.97	28.67	17.72	11.41	11.41	11.41

ช่วงเวลาที่มีผลผลิตออก (ร้อยละ) ^{2/}

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	0.06	0.03	0.34	8.69	30.60	21.41	22.58	11.11	4.68	0.31	0.13	0.06
65	0.01	-	0.01	3.81	43.38	33.67	14.77	3.18	0.81	-	0.22	0.14
66	0.14	0.13	0.90	20.02	19.91	20.78	23.15	8.62	5.76	0.35	0.09	0.15

เงาะ

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ผลผลิตเงาะร้อยละ 90 ใช้บริโภคในประเทศ</p> <p>2. เงาะไทยมีรสชาติดี มีคุณค่าทางโภชนาการ</p> <p>3. เงาะสามารถแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้หลากหลาย</p> <p>4. มีเทคโนโลยี และสามารถผลิตเงาะนอกฤดูได้</p> <p>5. มีแนวทางการพัฒนาผลไม้ไทย พ.ศ. 2565 – 2570 รองรับการผลิตและการตลาดของเงาะ</p>	<p>1. การส่งออกลดลงจากปีที่ผ่านมา เนื่องจากปริมาณผลผลิตลดลงประกอบกับคู่ค้าสำคัญ ได้แก่ เวียดนาม และมาเลเซีย มีการนำเข้าเงาะลดลง การส่งออกมีปริมาณน้อย เนื่องจากขาดเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวทำให้อายุการรักษาสั้น</p> <p>2. เกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดองค์ความรู้การผลิต การปฏิบัติดูแลรักษา การบริหารจัดการหลังการเก็บเกี่ยว และการคัดแยกคุณภาพเงาะ</p>	<p>แนวทางการบริหารจัดการผลไม้ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาผลไม้ไทย พ.ศ.2565–2570 โดยให้จังหวัดบริหารจัดการแบบเบ็ดเสร็จด้วยตนเองมีแนวทางดังนี้</p> <p>1. การบริหารจัดการเชิงคุณภาพ มีแผนงาน/โครงการจัดการและพัฒนาด้านคุณภาพผลผลิต เช่น ส่งเสริมการผลิตตามมาตรฐาน GAP และ GI การเชื่อมโยงการตลาด และเพิ่มมูลค่าผลผลิต</p> <p>2. การบริหารจัดการเชิงปริมาณ มุ่งเน้นการบริหารจัดการผลผลิตในฤดูกาล โดยจัดสมดุลอุปสงค์และอุปทาน มีการประมาณการผลผลิตล่วงหน้า และเชื่อมโยงตลาดเพื่อรองรับผลผลิต เช่น ผู้รวบรวม ผู้ส่งออก สหกรณ์ ตลาดกลาง และห้างสรรพสินค้า เป็นต้น</p>

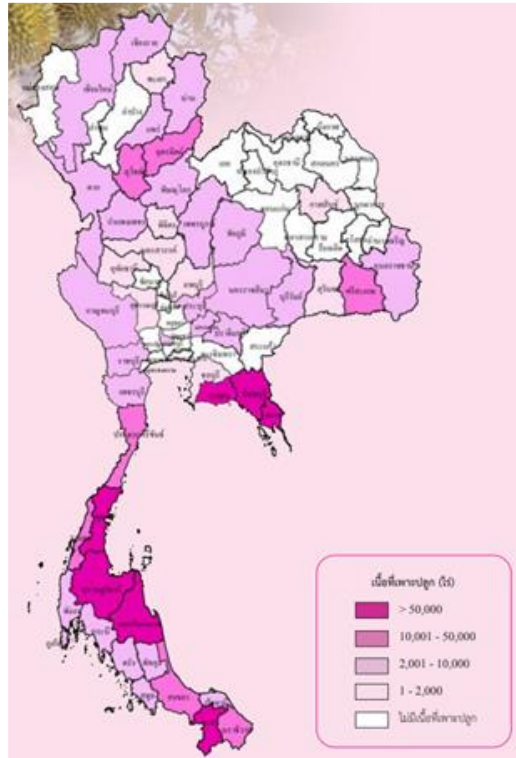
ประเทศผู้ผลิตทุเรียนที่สำคัญของโลก ปี 2565 *
ไทย
มาเลเซีย
เวียดนาม

ผู้ส่งออกทุเรียนที่สำคัญของโลก ปี 2565 **
ไทย
ฮ่องกง
เวียดนาม
มาเลเซีย

ผู้นำเข้าทุเรียนที่สำคัญของโลก ปี 2565 **
สาธารณรัฐประชาชนจีน
ฮ่องกง
ไต้หวัน
ลาว

ปริมาณการส่งออกของไทย *
ปี 64 ปี 65 ปี 66
ปริมาณ (ตัน) 930,962 923,646 1,116,578
มูลค่า(ล้านบาท) 119,148 125,819 164,787

ที่มา : * สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
** Trade Map

ทุเรียน

ชื่อไทย : ทุเรียน

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Durian

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Durio zibethinus*

โดย : กลุ่มส่งเสริมไม้ผล

เบอร์โทรศัพท์ : 02 579 3816

ต้นทุนการผลิต / ผลตอบแทนสุทธิ (บาทต่อต้น) *
ต้นทุนการผลิต (ปี 66) 28,240 บาท/ต้น
ผลตอบแทน (ปี 66) 69,828 บาท/ต้น

ปริมาณการบริโภคภายในประเทศ *
ปี 64 ปี 65 ปี 66
ปริมาณ (ตัน) 323,032 412,083 359,596

สถิติการผลิต *				
ปี 63 ปี 64 ปี 65 ปี 66				
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	1,410	1,413	1,366	1,405
ผลผลิตรวม (ตัน)	1,135,514	1,256,072	1,334,169	1,475,978

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม) *												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
63	-	125.00	138.64	115.92	92.52	97.63	90.95	100.30	100.00	120.98	-	-
64	-	158.00	165.18	130.09	117.95	140.98	99.10	72.10	78.20	-	-	-
65	-	-	196.67	130.76	78.29	77.28	94.86	118.48	-	-	-	-
66	-	-	114.68	77.35	111.55	92.01	104.90	103.06	101.59	101.07	-	-

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ) *												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
66	1.12	1.16	4.60	29.62	11.41	23.63	9.85	7.53	6.43	1.96	1.14	1.55

ทุเรียน

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. เป็นประเทศส่งออกรายใหญ่ของโลก มีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 76</p> <p>2. ผู้บริโภคเชื่อมั่นในคุณภาพ เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ได้รับฉายาว่า King of Fruits</p> <p>3. เกษตรกรและผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความชำนาญและประสบการณ์สูง</p> <p>4. พันธุ์ที่นิยมปลูกเพื่อการส่งออก คือ หมอนทอง ประมาณร้อยละ 90 และยังมีพันธุ์การค้าอื่น รวมถึงทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองคุณภาพดีจำนวนมาก</p> <p>5. มีเทคโนโลยีการผลิตทุเรียนนอกฤดู และมีการวิจัยคุณสมบัติใหม่ของพันธุ์ เช่น ไร้กลิ่น บังคับการออกผลผลิตก่อน-หลังฤดู เนื้อสีชมพู</p> <p>6. มีแนวทางการพัฒนาผลไม้ไทย 2565-2570 เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการผลไม้ในการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม สร้างความเข้มแข็งและเสมอภาคให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร บริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพัฒนาเครือข่ายการขนส่งและระบบโลจิสติกส์</p>	<p>1. เกษตรกรและผู้ประกอบการหลายรายไม่เห็นถึงความสำคัญในการผลิตทุเรียนให้ได้คุณภาพ และพบการตัดทุเรียนอ่อนด้วยคุณภาพออกสู่ตลาด ทำให้ผู้บริโภคขาดความเชื่อมั่น และทำให้ทุเรียนคุณภาพดีในช่วงเวลาเดียวกันราคาตกต่ำตามไปด้วย</p>	<p>1. ทุกภาคส่วนร่วมมือตรวจสอบ บังคับปรามผู้จำหน่ายทุเรียนอ่อน โดยบังคับใช้กฎหมายที่มีอย่างจริงจัง เพื่อแก้ปัญหาการตัดและจำหน่ายทุเรียนอ่อนให้หมดไป พร้อมรณรงค์ให้ตัดทุเรียนแก่ตามพันธุ์ของทุเรียน</p>
	<p>2. เกษตรกรจำนวนมากปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกจากพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นมาเป็นทุเรียน ทำให้ยังขาดความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในการผลิตทุเรียน</p>	<p>2. ส่งเสริมเกษตรกรทุกพื้นที่ให้บริหารจัดการพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐาน GAP เน้นเพิ่มสัดส่วนผลผลิตคุณภาพเกรด A เพิ่มขึ้นถึงมือผู้บริโภค</p>
	<p>3. เกษตรกรและนักคัดนักตัดทุเรียนที่มีความชำนาญส่วนใหญ่มีอายุมาก และมีจำนวนไม่เพียงพอ ต้องอาศัยทีมงานมือตัดรุ่นใหม่ในการทำงานซึ่งยังขาดประสบการณ์และความชำนาญ</p>	<p>3. ส่งเสริมการสร้างทักษะให้แรงงานมือตัดรุ่นใหม่มีความชำนาญในการคัดเลือกทุเรียนแก่ - อ่อน และจัดทำทะเบียนข้อมูลมือตัดทุเรียน</p>
	<p>4. ปัญหาการขนส่งและระบบโลจิสติกส์การส่งออกทุเรียนสดทั้งผลที่ยังยาก ตู้คอนเทนเนอร์ไม่เพียงพอ ในช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดมาก ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงสูง และการขนส่งต้องผ่านประเทศเพื่อนบ้าน มักเกิดปัญหาที่ไม่สามารถควบคุมได้</p>	<p>4. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตสดมูลค่าสูงเพื่อการส่งออก (ทุเรียนแช่แข็ง) พร้อมกับส่งเสริมการบริโภคทุเรียนแปรรูป และผลิตภัณฑ์จากทุเรียนในตลาดต่างประเทศให้เพิ่มขึ้น</p> <p>5. หาดตลาดใหม่เพื่อการส่งออกเพิ่มเติม เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของนโยบายประเทศคู่ค้า</p> <p>6. ส่งเสริมการผลิตทุเรียนอัตลักษณ์แต่ละพื้นที่เพื่อเพิ่มมูลค่าและดึงปริมาณผลผลิตจากตลาดทั่วไปไปสู่ตลาดสินค้ามูลค่าสูง</p>
	<p>5. ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะในการเก็บเกี่ยวและแรงงานในโรงคัดบรรจุ โดยเฉพาะในช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดมากและกระจุกตัว รวมถึงต้นทุนด้านแรงงานสูง</p>	<p>7. มีมาตรการ/การวางแผนด้านการบริหารจัดการแรงงาน เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในช่วงที่ผลผลิตออกมาก</p>

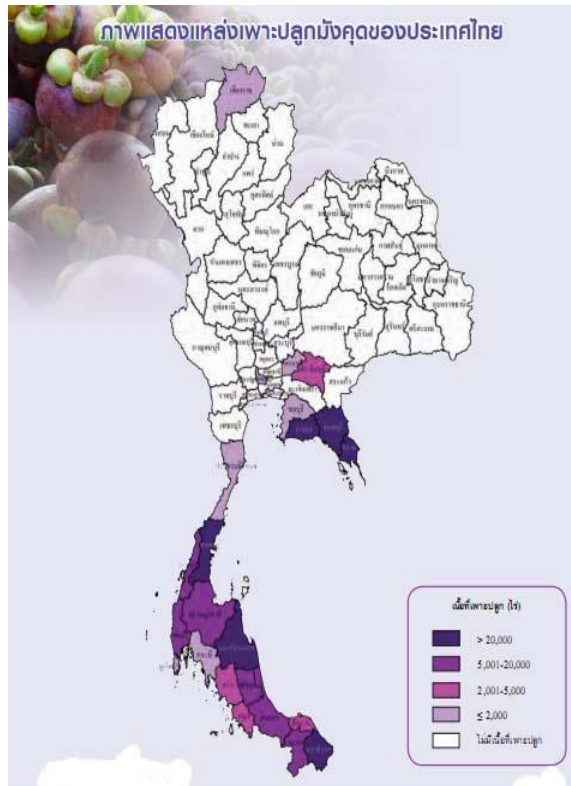
ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก
ปี 66
อินโดนีเซีย
เวียดนาม

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก
ปี 66
จีน ฮองกง เวียดนาม
เกาหลีใต้ ไต้หวัน

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก
ปี 66
อินโดนีเซีย เวียดนาม

ปริมาณการนำเข้าของไทย	
ปี 65 ปี 66	
ปริมาณ (ตัน)	18 36.73
มูลค่า (ล้านบาท)	1.03 3.3

ปริมาณการส่งออกของไทย	
ปี 65 ปี 66	
ปริมาณ (ตัน)	206,018 248,589
มูลค่า (ล้านบาท)	13,532 17,191

มังคุด

ชื่อไทย : มังคุด

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Mangosteen

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Garcinia mangostana* L.

โดย : กลุ่มส่งเสริมไม้ผล

เบอร์โทรศัพท์ : 02 579 3816

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่)	
ต้นทุน	(บาท/ตัน)
ปี 66	27,010
ผลตอบแทนเฉลี่ย	
ปี 66	667

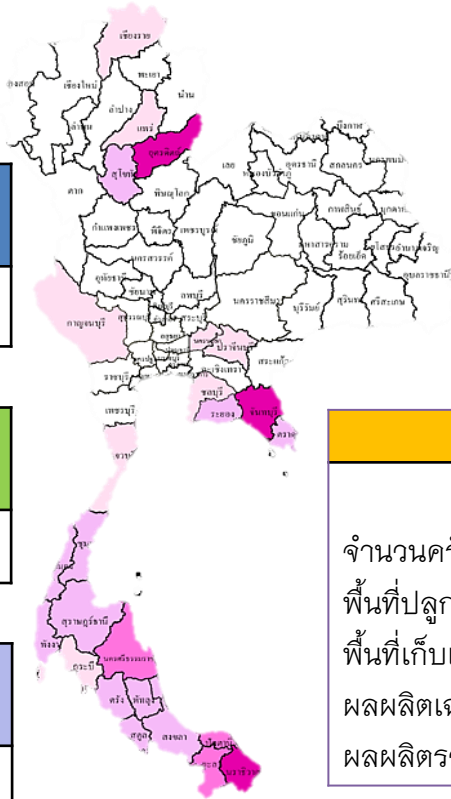
สถิติการผลิต			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนเกษตรกร (ราย)	83,240	81,214	75,069
พื้นที่ปลูก (ไร่)	443,853	453,502	420,608
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	424,777	418,406	406,480
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	637	602	667
ผลผลิตรวม (ตัน)	270,773	252,006	271,004

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม) *												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	-	-	212.40	206.33	146.50	74.22	23.99	12.78	15.60	-	-	-
65	-	-	170.00	156.37	55.29	26.78	18.00	-	-	-	-	-
66	-	-	-	85.96	86.53	30.71	27.14	21.22	15.46	16.48	-	-

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ)												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
66	0.64	0.32	2.27	17.40	16.68	26.00	8.34	12.06	13.07	1.85	0.76	0.61

มังคุด

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p><u>การผลิต</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลผลิตมังคุดมีรสชาติได้รับฉายาว่า Queen of Fruits 2. เกษตรกรและผู้ประกอบการส่งออกมีประสบการณ์และความชำนาญสูง 3. เปลือกและเมล็ดสามารถนำไปใช้ประโยชน์ใช้เป็นอาหารและเครื่องสำอางได้ เช่น ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร 4. มีมาตรฐานการผลิต GAP GI และระบบตรวจสอบย้อนกลับ Traceability 5. มีแนวทางการพัฒนาผลไม้ไทย 2565 – 2570 เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการผลไม้ในการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม สร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร และสถาบันเกษตรกร มีการบริหารจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม BCG Model และพัฒนาเครือข่ายการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ <p><u>การตลาด</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ปี 2566 ส่งออก ร้อยละ 80 ของผลผลิตสดทั้งหมด โดยมีมูลค่าการส่งออกกว่า 17,000 ล้านบาท เนื่องจากความต้องการของตลาดยังมีต่อเนื่อง โดยเฉพาะตลาดประเทศจีนซึ่งเป็นตลาดส่งออกหลัก 2. ตลาดที่มีศักยภาพในการนำเข้ามังคุดแช่แข็ง ได้แก่ ใต้หวัน และเกาหลีใต้ 	<p><u>การผลิต</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ปัญหาเนื้อแก้ว ยางไหล ของผลมังคุด 2. ต้นทุนปัจจัยการผลิตมีราคาสูง 3. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผลทำให้ปริมาณฝน และความแห้งแล้งผิดปกติไปจากเดิม ส่งผลต่อการติดดอกออกผล 4. ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะในการเก็บเกี่ยวและคัดแยกผลผลิต โดยเฉพาะในช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดมาก และกระจุกตัวสูง <p><u>การตลาด</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ปัจจุบันมีผู้รวบรวมผลผลิต (ล้ง) ที่ดำเนินการโดยชาวจีน และเวียดนามเข้ามารวบรวมเพื่อส่งออกไปประเทศจีนและประเทศอื่น ๆ เพิ่มขึ้น 2. ปัญหาการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ การส่งออก โดยเฉพาะในช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดมาก อีกทั้ง ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่สูงขึ้น และการขนส่งต้องผ่านประเทศเพื่อนบ้าน มักเกิดปัญหาที่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันถ่วงที 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีแนวทางการพัฒนาผลไม้ไทย 2565 – 2570 เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการผลไม้ในการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า 2. ส่งเสริมการผลิตมังคุดคุณภาพผลผลิตให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เน้นการเพิ่มสัดส่วนมังคุด เน้นการเพิ่มสัดส่วนผลผลิตเกรด A เพิ่มมากขึ้น 3. ส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม BCG Model เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยลดการใช้ปัจจัยการผลิต พัฒนาเป็นสินค้ามูลค่าสูง 4. ส่งเสริมการผลิตมังคุดอัตลักษณ์เพื่อเพิ่มมูลค่า และตั้งปริมาณผลผลิตจากตลาดทั่วไป 5. ส่งเสริมการขยายตลาดการค้าใหม่ในต่างประเทศ โดยการเชื่อมโยงตลาดในกลุ่มประเทศตลาดใหม่ 6. วางแผนการบริหารจัดการแรงงาน เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในช่วงผลผลิตกระจุกตัวสูง

ลองกอง

ชื่อไทย : ลองกอง

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Longkong

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Lansium domesticum* Corr.

โดย : กลุ่มส่งเสริมไม้ผล

เบอร์โทรศัพท์ : 0 2579 3816

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{4/}
ไทย มาเลเซีย

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{4/}
เวียดนาม จีน มาเลเซีย

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญ ของโลก ปี 66 ^{4/}
มาเลเซีย

สถิติการผลิต ^{2/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)	70,061	68,805	57,396
พื้นที่ปลูก (ไร่)	212,727	197,979	168,243
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	207,205	193,350	161,991
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	368	219	393
ผลผลิตรวมตัน	76,313	42,264	63,645

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่) ^{1/}	
ปี 2566	
ต้นทุน	32,963 (บาท/ตัน)
ผลตอบแทน	4,365 (บาท/ตัน)

ปริมาณการบริโภคภายในประเทศ ^{3/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	76,313	42,264	63,645

ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{3/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	-	-	-
มูลค่า (ล้านบาท)	-	-	-

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{3/}			
	ปี 64	ปี 65	ปี 66
ปริมาณ (ตัน)	1,452	3,987	5,989
มูลค่า (ล้านบาท)	36	86	162

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม) ^{2/}												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	31.54	31.54	31.54	31.54	50.34	43.63	31.76	23.41	20.83	20.83	20.83	20.83
65	20.83	20.83	20.83	20.83	49.13	40.19	51.25	51.25	51.25	51.25	51.25	51.25
66	51.25	51.25	51.25	51.25	97.94	58.01	62.92	43.83	27.82	21.00	20.00	20.00

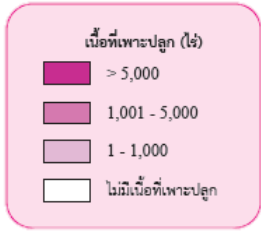
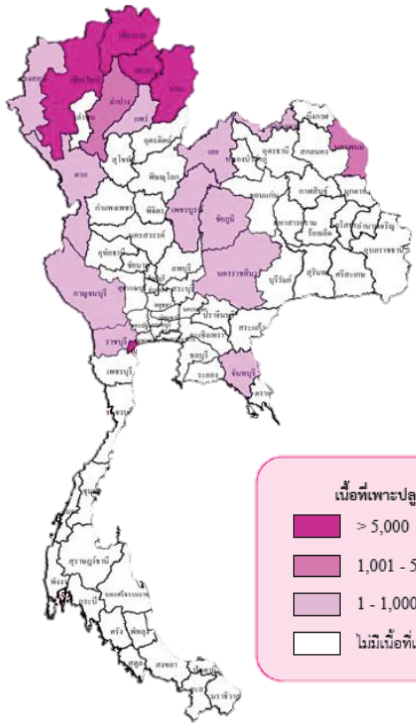
ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ) ^{2/}												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	-	-	-	0.04	2.28	7.51	11.70	26.11	32.99	18.42	0.95	-
65	0.01	-	0.01	3.81	43.38	33.67	14.77	3.18	0.81	-	0.22	0.14
66	0.13	0.08	0.11	0.15	2.14	6.32	4.94	8.05	39.31	36.78	1.83	0.16

ล่องกอง

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. มีประโยชน์ต่อสุขภาพและมีสรรพคุณทางยา เพราะภายในเปลือกล่องกองประกอบไปด้วยสารบางชนิดที่เชื่อกันว่าช่วยบรรเทาอาการท้องเสีย ส่วนเมล็ดล่องกองบดอาจช่วยลดไข้ รวมทั้งสรรพคุณการรักษาโรคภัยแรงอย่างมาลาเรีย มะเร็ง หรือคุณสมบัติในการต้านอนุมูลอิสระอันเป็นที่กล่าวถึงจากสูตรยาพื้นบ้าน</p> <p>2. มีแนวทางการพัฒนาผลไม้ไทย พ.ศ.2565 – 2570 รองรับการผลิตและพัฒนารวมทั้งการพัฒนาการผลิตและการตลาดของล่องกอง</p>	<p>1. ส่วนใหญ่บริโภคภายในประเทศ ตลาดส่งออกสำคัญ ได้แก่ เวียดนาม จีน และมาเลเซีย ทั้งนี้ การส่งออกมีปริมาณน้อย เนื่องจากปัญหาเรื่องแมลงที่ติดไปกับช่อผล และอายุการเก็บรักษาสั้น</p> <p>2. เนื้อที่ให้ผลโดยรวมลดลง เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่จะปลูกล่องกองเป็นพืชแซมกับไม้ผลอื่น และเก็บเกี่ยวผลผลิตเป็นผลพลอยได้เกษตรกรที่ปลูกแบบสวนเดี่ยวเหลือน้อย รวมทั้งมีปัญหาแรงงานในการแต่งช่อล่องกอง ประกอบกับราคาที่ตกต่ำต่อเนื่องมาหลายปี และความต้องการของตลาดที่ส่งออกไปเวียดนามลดลง เกษตรกรจึงทยอยโค่นสวนล่องกองออกทุกปีเพื่อเปลี่ยนไปปลูกทุเรียน และปาล์มน้ำมันแทน บางส่วนได้โค่นล่องกองที่ปลูกแซมไม้ผลอื่นเพิ่มเพิ่มช่องว่างระหว่างต้นเพิ่มแสงแดดและสะดวกต่อการดูแลสวนมากยิ่งขึ้น</p>	<p>แนวทางการบริหารจัดการผลไม้ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนารวมทั้งผลไม้ไทย พ.ศ.2558–2564 โดยให้จังหวัดบริหารจัดการแบบเบ็ดเสร็จด้วยตนเองมีแนวทาง ดังนี้</p> <p>1. การบริหารจัดการเชิงคุณภาพ มีแผนงาน/โครงการ การจัดการและพัฒนาด้านคุณภาพผลผลิต เช่น ส่งเสริมการผลิตตามมาตรฐาน GAP และ GI การเชื่อมโยงการตลาดและเพิ่มมูลค่าผลผลิต</p> <p>2. การบริหารจัดการเชิงปริมาณ มุ่งเน้นการบริหารจัดการผลผลิตในฤดูกาล โดยจัดสมดุลอุปสงค์และอุปทาน มีการประมาณการผลผลิตล่วงหน้า และเชื่อมโยงตลาดเพื่อรองรับผลผลิต เช่น ผู้รวบรวม ผู้ส่งออก สหกรณ์ ตลาดกลาง และห้างสรรพสินค้า เป็นต้น</p>

ลิ้นจี่

ชื่อไทย : ลิ้นจี่
 ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Litchi
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Litchi chinensis* Sonn.
 โดย : กลุ่มส่งเสริมไม้ผล
 เบอร์โทรศัพท์ : 02 579 3816

แหล่งเพาะปลูกลิ้นจี่ 5 อันดับแรกของประเทศไทย
 เชียงใหม่ น่าน เชียงราย พะเยา สมุทรสงคราม

ผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือน (ร้อยละ)						
ปี	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.
2564	1.82	10.04	59.88	28.07	0.16	0.03
2565	0.53	11.03	57.22	31.22	-	-
2566	0.29	17.11	46.17	34.62	1.81	-

การผลิต	2564	2565	2566
1. จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)	17,686	17,458	16,758
2. เนื้อที่ยีนต้น (ไร่)	101,646	96,486	89,839
3. เนื้อที่ให้ผล(ไร่)	98,506	94,165	87,695
4. ผลผลิตรวม (ตัน)	36,233	43,817	40,836
5. ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	368	465	466
6. ต้นทุนการผลิต (บาท/ตัน)	18,490	16,390	16,760
7. ราคาที่เกษตรกรขายได้ (บาท/กก.)	23.55	17.41	27.84
8. ราคาที่เกษตรกรขายลิ้นจี่พันธุ์ฮวงฮวยเกรด A ได้ (บาท/ตัน)	23,552	17,408	27,837
9. ผลตอบแทนสุทธิ (บาท/ตัน)	5,062	1,018	11,077
10. มูลค่าของผลผลิต (ล้านบาท)	853	763	1,137

คู่ค้า	คู่แข่ง
1. ลิ้นจี่สด : มาเลเซีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	
2. ลิ้นจี่บรรจุภาชนะอัดลม : สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย อินโดนีเซีย	จีน
3. ลิ้นจี่อบแห้ง : สหรัฐอเมริกา	เวียดนาม
4. ลิ้นจี่แช่แข็ง : เนเธอร์แลนด์	

ตลาดส่งออกลิ้นจี่ที่สำคัญของไทย
 จีน มาเลเซีย สิงคโปร์ ฮองกง สหภาพยุโรป ออสเตรเลีย
 สหรัฐอเมริกา

10 อันดับประเทศส่งออกลิ้นจี่ของโลก
 จีน อินเดีย ปากีสถาน บราซิล สหรัฐอเมริกา ไทย เวียดนาม
 ออสเตรเลีย เม็กซิโก เนเธอร์แลนด์

การค้า	2564	2565	2566
1. ปริมาณในประเทศ (ตัน)	27,767	34,811	32,372
2. ส่งออก (ตันสด)	8,466	9,006	7,599
2.1 ลิ้นจี่สด ปริมาณ (ตัน)	850	627	270
ราคา (บาท/ตัน)	32,617	27,030	41,890
มูลค่า (ล้านบาท)	28	17	11
2.2 ลิ้นจี่บรรจุภาชนะอัดลม ปริมาณ (ตัน)	4,029	4,267	3,906
ราคา (บาท/ตัน)	66,639	75,253	81,145
มูลค่า (ล้านบาท)	268	321	317
2.3 ลิ้นจี่อบแห้ง ปริมาณ (ตัน)	25.75	61.39	20.34
ราคา (บาท/ตัน)	25.75	61.39	20.34
มูลค่า (ล้านบาท)	296,690	323,918	357,499
2.4 ลิ้นจี่แช่แข็ง ปริมาณ (ตัน)	8	20	7
ราคา (บาท/ตัน)	26.56	0.30	15
มูลค่า (ล้านบาท)	85,565	88,424	118,838
รวมมูลค่าส่งออก (ล้านบาท)	2	0.03	1.78
3. การนำเข้า ปริมาณ (ตัน)	936.76	356.10	1,244.88
มูลค่า (ล้านบาท)	40.82	26.53	110.77

ที่มา : 1. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
 2. กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ภูมิอากาศ: ประเทศไทยมีสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการปลูกลิ้นจี่ โดยเฉพาะทางภาคเหนือตอนบน</p> <p>2. พันธุ์ลิ้นจี่ : มีการคัดเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่และสภาพภูมิอากาศในแต่ละภูมิภาค ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพดีเป็นที่ต้องการของตลาด เช่น ภาคเหนือที่มีอากาศหนาวเย็น ปลูกพันธุ์ฮงฮวย และจักรพรรดิ ภาคตะวันตกปลูกพันธุ์คอม และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปลูกพันธุ์นครพนม 1</p> <p>3. มาตรฐานลิ้นจี่ : มีระบบการจัดการคุณภาพผลผลิต (GAP) และแปรรูป (GMP) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประเทศคู่ค้าและผู้บริโภค</p> <p>4. บริโภคภายในประเทศ : ปี 2566 ผลผลิตลิ้นจี่มากกว่าร้อยละ 75 - 80 บริโภคในประเทศ โดยซื้อขายผ่านพ่อค้ารวบรวมและตลาดขายส่งผลไม้ และปัจจุบันมีการซื้อขายผ่านช่องทางการตลาดออนไลน์มากขึ้น</p>	<p>1. การออกดอกติดผล : ลิ้นจี่ เป็นไม้ผลที่ต้องการอากาศหนาวเย็นเพื่อกระตุ้นการออกดอก โดยปกติแล้วอุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับการออกดอกของลิ้นจี่อยู่ที่ 10 - 15 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4-8 สัปดาห์ อากาศหนาวจะช่วยกระตุ้นให้ตาตุ่มดอกเจริญเติบโตและพัฒนาเป็นดอก อย่างไรก็ตาม สภาพอากาศที่แปรปรวนในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อการออกดอกติดผลของลิ้นจี่ ดังนี้</p> <p>อุณหภูมิที่สูงขึ้น : อุณหภูมิที่สูงขึ้นในช่วงฤดูหนาว ทำให้ลิ้นจี่ไม่ออกดอก หรือออกดอกน้อย</p> <p>ฝนตก : ฝนตกในช่วงฤดูหนาว ทำให้ความชื้นในอากาศสูง ส่งผลต่อการผสมเกสร</p> <p>ภัยแล้ง : ภัยแล้งในช่วงฤดูหนาว ทำให้ต้นลิ้นจี่ขาดน้ำ ส่งผลต่อการเจริญเติบโต</p> <p>2. อายุการเก็บรักษาลิ้น : ลิ้นจี่เน่าเสียง่ายเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสูญเสียของผลผลิตและรายได้ของเกษตรกร โดยทั่วไปแล้วสามารถเก็บรักษาไว้ได้เพียง 3-5 วัน หลังจากเก็บเกี่ยว สาเหตุหลักเกิดจากลิ้นจี่เป็นผลไม้ที่มีการหายใจสูง หลังจากเก็บเกี่ยว ลิ้นจี่จะใช้แอมโมเนียและน้ำตาลเพื่อผลิตพลังงาน ทำให้เกิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และความชื้น ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลผลิต และลิ้นจี่มีผิวบาง หลังจากเก็บเกี่ยว ลิ้นจี่จะสูญเสียน้ำอย่างรวดเร็ว ทำให้ผิวเหี่ยวเฉา สูญเสียความสด</p>	<p>1.1 วิจัยการทำให้ลิ้นจี่ออกดอกติดผล ยกตัวอย่างงานวิจัย เช่น ผลของอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ต่อ Shelf-Life ของลิ้นจี่พันธุ์ฮงฮวย โดย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่</p> <p>1.2 เกษตรกรควรมีการจัดการสวนลิ้นจี่ที่เหมาะสม เช่น การตัดแต่งกิ่ง การใส่ปุ๋ย การให้น้ำ การป้องกันกำจัดโรคแมลง</p> <p>2.1 วิจัยและพัฒนาการยืดอายุการเก็บเกี่ยวผลผลิตลิ้นจี่ ยกตัวอย่างงานวิจัย เช่น การใช้เทคโนโลยีการดัดแปลงบรรยากาศ modified atmosphere packaging (MAP) ยืด Shelf-Life ของลิ้นจี่พันธุ์ศิริทอง โดย กรมวิทยาศาสตร์การเกษตร</p> <p>2.2 ใช้รถบรรทุกเย็นหรือตู้คอนเทนเนอร์ควบคุมอุณหภูมิรักษาลิ้นจี่ในการขนส่งให้อยู่ที่ 10-15 องศาเซลเซียส</p> <p>2.3 เก็บรักษาลิ้นจี่ในห้องเย็นที่มีอุณหภูมิ 10-15 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์ 85-90%</p> <p>2.4 การใช้ modified atmosphere packaging (MAP) ช่วยยืดอายุการเก็บรักษาลิ้นจี่</p> <p>2.5 แปรรูปลิ้นจี่เป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น น้ำลิ้นจี่ แยมลิ้นจี่ ขนมลิ้นจี่ ช่วยยืดอายุการเก็บรักษาลิ้นจี่</p>
	<p>3. คุณภาพผลผลิต : ลิ้นจี่เป็นพืชที่ดูแลยาก ชาวสวนลิ้นจี่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยยังขาดเทคโนโลยีการผลิตลิ้นจี่ที่เหมาะสม ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ ไม่สม่ำเสมอ</p>	<p>3. ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรผลิตลิ้นจี่คุณภาพตรงกับความต้องการของตลาด โดยใช้เทคโนโลยีการผลิตลิ้นจี่ที่เหมาะสม เช่น การดูแลผล การห่อผล การจัดการคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยว และการตรวจสอบย้อนกลับโดยใช้ QR Code</p>
	<p>4. ผลตอบแทนไม่จูงใจ : เกษตรกรไม่ดูแลรักษา เพราะผลตอบแทนไม่จูงใจ ทำให้ต้นลิ้นจี่ไม่สมบูรณ์ ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ ไม่สม่ำเสมอ ซึ่งส่งผลกระทบต่อราคาจำหน่าย และในปี 2566 เนื้อที่ยืนต้นและเนื้อที่ให้ผลลดลงจากปีที่แล้ว เนื่องจากเกษตรกรโค่นต้นลิ้นจี่เพื่อปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นแทน เช่น ทูเรียน ยางพารา เงาะ มะม่วง อโวคาโด ส้มเขียวหวาน ส้มโอ และมะพร้าว น้ำหอม ส่งผลให้ผลผลิตรวมทั้งประเทศลดลง ตามการลดลงของเนื้อที่ให้ผล</p>	<p>4. ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรรวมกลุ่มสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิต เช่น การแปรรูป การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และการสร้างแบรนด์ผลผลิตลิ้นจี่คุณภาพ</p>
	<p>5. การตลาด: เกษตรกรส่วนใหญ่พึ่งพาพ่อค้าคนกลางในการขายผลผลิต ขาดช่องทางการตลาดที่หลากหลาย</p>	<p>5. ส่งเสริมการซื้อขายลิ้นจี่ผ่านช่องทางการตลาดออนไลน์</p>

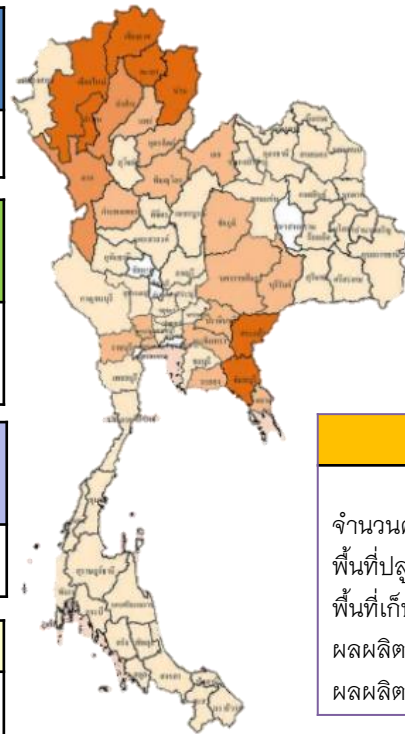
ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก
ปี 66
จีน ไทย เวียดนาม

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก
ปี 66
จีน อินโดนีเซีย เวียดนาม ฮังกง มาเลเซีย ญี่ปุ่น

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก
ปี 66
จีน เวียดนาม อินโดนีเซีย

ปริมาณการนำเข้าของไทย ปี 66
ลำไยสด
ปริมาณ (ตัน) 258
มูลค่า (ล้านบาท) 10.9
ลำไยอบแห้ง
ปริมาณ (ตัน) 49.70
มูลค่า (ล้านบาท) 5.05

ปริมาณการส่งออกของไทย
ปี 64 ปี 65 ปี 66
ลำไยสด
ปริมาณ(ตัน) 633,217 470,622 421,611
มูลค่า(ล้านบาท) 23,104 17,432 16,491
ลำไยอบแห้ง
ปริมาณ(ตัน) 156,300 159,168 108,300
มูลค่า(ล้านบาท) 7,394 7,452 6,595

สถิติการผลิต				
	ปี 64	ปี 65	ปี 66	
จำนวนครัวเรือน	253,209	253,148	250,872	(ราย)
พื้นที่ปลูก	1,749,042	1,738,506	1,695,554	(ไร่)
พื้นที่เก็บเกี่ยว	1,650,124	1,693,261	1,666,364	(ไร่)
ผลผลิตเฉลี่ย	950	919	849	(กก./ไร่)
ผลผลิตรวม	1,567,087	1,555,360	1,414,874	(ตัน)

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม)					
ปี	ลำไยสดทั้งซ้อ			ลำไยอบแห้ง	
	เกรด AA	เกรด A	เกรด AA	เกรด A	เกรด B
64	26.77	21.65	128.23	91.58	35.52
65	27.31	20	97.85	59.08	21.36
66	35.40	31.19	112.12	60.13	44.23

ช่วงเวลาที่มีผลผลิตออก (ร้อยละ)												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	0.68	1.26	1.96	14.20	21.57	16.91	16.31	14.05	9.14	2.57	0.65	0.70
65	8.94	5.57	2.73	1.36	0.59	3.20	14.85	24.96	9.67	6.98	11.22	9.93
66	10.29	7.09	3.61	2.15	0.84	1.56	12.03	24.73	8.38	6.52	9.48	13.32

ลำไย

ชื่อไทย : ลำไย

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Longan

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Dimocaps longan* Lour.

โดย : กลุ่มส่งเสริมไม้ผล

เบอร์โทรศัพท์ : 02 579 3816

ต้นทุน / ผลตอบแทน ปี 66
ต้นทุน
- ต้นทุน ต่อไร่ 16,250 บาท/ต้น
ผลตอบแทน (ลำไยเกรด A)
- 14,585 บาท/ต้น

ปริมาณการบริโภคภายในประเทศ
ปี 64 ปี 65 ปี 66
ปริมาณ (ตัน) 156,709 155,536 138,818

ลำไย

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ประเทศไทยส่งออกลำไยรายใหญ่ของโลก มูลค่าการส่งออกปีละไม่ต่ำกว่า 5,000 ล้านบาท ส่วนแบ่งการตลาดโลก ร้อยละ 70-80</p> <p>2. สภาพพื้นที่และภูมิอากาศเหมาะสมกับการปลูกลำไย โดยเฉพาะทางภาคเหนือตอนบน มีภัยธรรมชาติน้อยกว่าประเทศคู่แข่งที่สำคัญ คือ จีน และเวียดนาม</p> <p>3. สามารถผลิตลำไยนอกฤดูได้และกำหนดระยะเวลาเก็บเกี่ยวในช่วงที่ตลาดต้องการ ในขณะที่ประเทศคู่แข่ง ยังไม่สามารถผลิตลำไยนอกฤดูได้</p> <p>4. มีการคัดเลือกพันธุ์ลำไยที่มีคุณภาพดี เหมาะสมกับการบริโภคสดและแปรรูป (พันธุ์อีดอ)</p> <p>5. มีเทคโนโลยีการผลิตและการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวที่สามารถพัฒนาการผลิตลำไยให้มีคุณภาพได้</p> <p>6. มีระบบการจัดการคุณภาพผลผลิต (GAP) และแปรรูป (GMP) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประเทศคู่ค้าและผู้บริโภค</p>	<p>1. สภาวะโลกร้อนส่งผลให้สภาพภูมิอากาศเกิดการเปลี่ยนแปลงและธรรมชาติเกิดความแปรปรวน ทำให้เกิดภัยธรรมชาติอย่างรุนแรง เช่น ภัยแล้ง และบางครั้งมีฝนตกชุก ส่งผลให้พื้นที่ปลูกและผลผลิตทางการเกษตรเกิดความเสียหาย รวมทั้งส่งผลต่อการติดดอกออกผล ทำให้ผลผลิตออกล่าช้าและไม่ได้คุณภาพ</p> <p>2. ลำไยประสบปัญหาาราคาผลผลิตตกต่ำการส่งออกชะลอตัว เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด 19 ทำให้ด้านการค้าชายแดนปิดชั่วคราว ข้อกำหนดมาตรการกักตัวในการเคลื่อนย้ายแรงงาน</p> <p>3. เกษตรกรร้อยละ 40 เป็นเกษตรกรรายย่อยที่ปลูกลำไยขนาดพื้นที่ไม่เกิน 3.5 ไร่ ขาดการจัดการสวนที่ถูกต้อง และเหมาะสมทำให้ ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ</p> <p>4. ตลาดส่งออกยังต้องพึ่งพาทลาดจีนเป็นหลัก ทำให้ การกำหนดราคาอยู่ในการควบคุมของพ่อค้าจีน ส่งผลให้ราคาตกต่ำ</p>	<p>1. ส่งเสริมการผลิตลำไยนอกฤดู เพื่อลดปัญหาการกระจุกตัวของผลผลิต ปัญหาด้านราคา และการขาดแคลนแรงงานเก็บเกี่ยว</p> <p>2. ส่งเสริมการผลิตลำไยคุณภาพ เน้นการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการพัฒนาคุณภาพผลผลิต เทคโนโลยีที่สำคัญ คือ การตัดแต่งกิ่ง การตัดแต่งช่อผล การจัดการธาตุอาหาร การปรับปรุงสวนเก่า พัฒนาสวนใหม่ รวมทั้งการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP)</p> <p>3. พัฒนาระบบฐานข้อมูลแหล่งผลิตลำไยคุณภาพ และเชื่อมโยงแหล่งผลิตกับการตลาด</p> <p>4. ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการบริโภคลำไยสดคุณภาพภายในและต่างประเทศ โดยมุ่งหาตลาดใหม่ๆ เพื่อลดการพึ่งพาทลาดจีน</p>

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก
ปี 66

จีน ตุรกี สเปน

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ
ของโลก ปี 65 **

สหรัฐอเมริกา เยอรมนี ฝรั่งเศส

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญ
ของโลก ปี 66 *

จีน เวียดนาม ฟิลิปปินส์

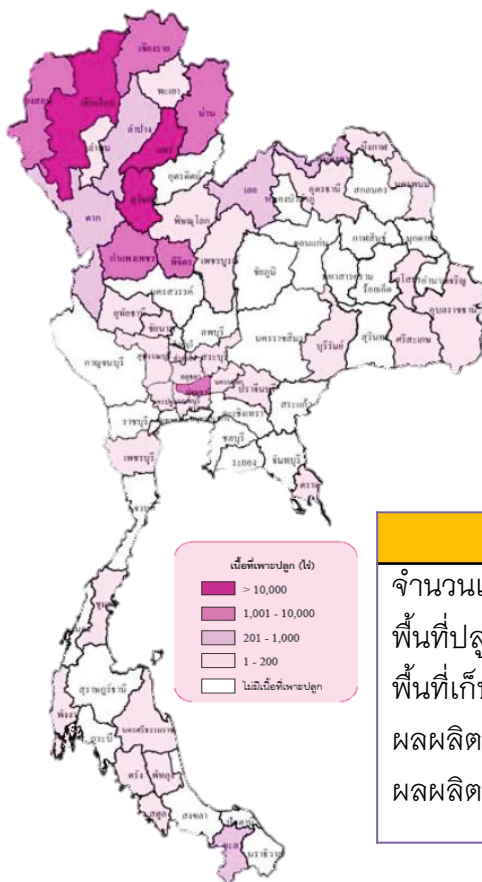
ปริมาณการนำเข้าของไทย
ปี 66

ส้มสด

ปริมาณ (ตัน) 0.95
มูลค่า (บาท) 36,847

ปริมาณการส่งออกของไทย
ปี 66

ปริมาณ 3,369 ตัน
มูลค่า 103 ล้านบาท

สถิติการผลิต ปี 2566

จำนวนเกษตรกร (ราย)	7,908
พื้นที่ปลูก (ไร่)	129,921
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	125,700
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	2,248
ผลผลิตรวม (ตัน)	282,559

ช่วงเวลาที่ผลผลิตออก (ร้อยละ)

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	19.35	15.62	7.67	3.24	1.56	0.98	1.28	2.62	3.20	7.25	15.53	21.70
65	19.83	15.78	8.39	3.57	1.68	0.96	1.20	2.50	3.06	7.32	15.36	20.35
66	20.76	11.00	6.63	1.75	2.85	3.77	3.67	4.94	3.35	3.80	16.16	21.32

ส้มเขียวหวาน

ชื่อไทย : ส้มเขียวหวาน

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : mandarin

หรือ tangerine

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Citrus reticulata* Blanco

โดย : กลุ่มส่งเสริมไม้ผล

เบอร์โทรศัพท์ : 02 579 3816

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่) ปี 66

ต้นทุน	12,123 (บาท/ตัน)
ผลตอบแทนสุทธิ	14,393 (บาท/ตัน)

ปริมาณการบริโภคภายในประเทศ ปี 66

ปริมาณ (ตัน)	288,536
มูลค่า (ล้านบาท)	7,505

ส้มเขียวหวาน

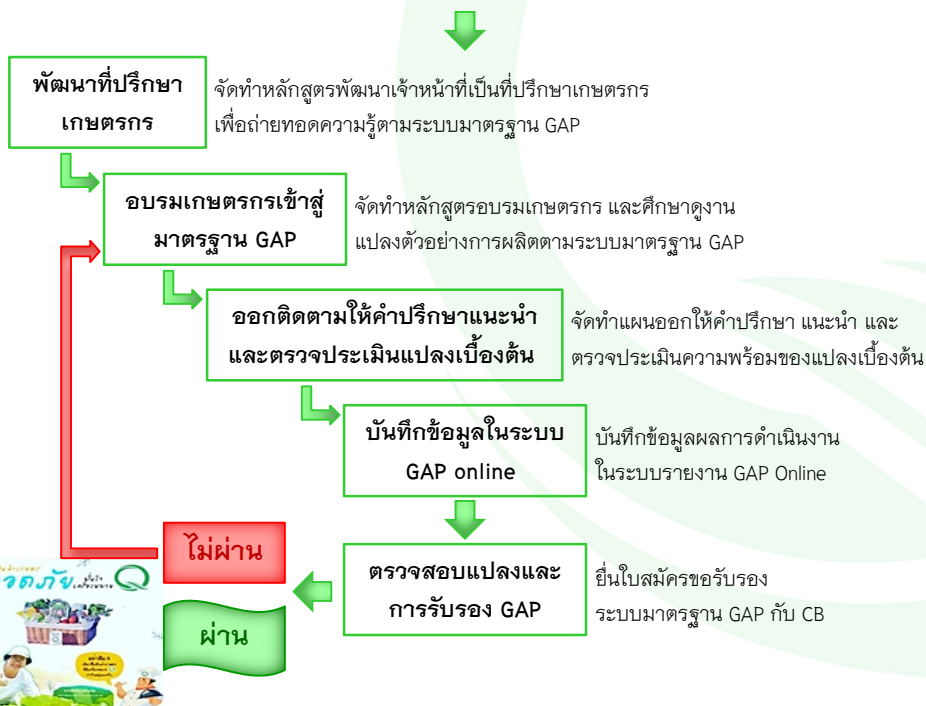
ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ผลไม้ที่มีรสชาติดีเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>2. มีคุณค่าทางโภชนาการสูง นอกจากผู้บริโภคจะนิยมบริโภคสดแล้ว ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้สำหรับประกอบอาหารได้หลากหลาย</p> <p>3. ผลผลิตเสียหายจากการเก็บเกี่ยวและการขนส่งน้อย และสามารถเก็บรักษาคุณภาพผลผลิตได้ยาวนาน จึงเป็นที่นิยมในการใช้ประโยชน์</p>	<p>1. ราคาส้มเขียวหวานที่เกษตรกรขายได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง และต้นทุนในการดูแลค่อนข้างสูง</p> <p>2. ผลผลิตต่อไร่ลดลงเนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยอากาศร้อนและแล้งในช่วงที่ส้มเขียวหวานออกดอกทำให้ดอกร่วงปริมาณน้ำฝนไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโต ประกอบกับในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นแหล่งผลิตสำคัญในภาคเหนือประสบกับพายุลูกเห็บในช่วงเดือนเมษายน 2566 ทำให้ผลส้มแตกเสียหายส่งผลให้ผลผลิตรวมทั้งประเทศลดลง</p>	<p>1. นโยบายส่งเสริมระบบการเกษตรแบบแปลงใหญ่ รวมทั้งระบบเกษตรแบบอินทรีย์ในแหล่งผลิต สำคัญ</p> <p>2. สนับสนุนเพิ่มช่องทางการตลาดแบบออนไลน์และออฟไลน์ รวมทั้งเชื่อมโยงผู้ผลิตกับตลาดปลายทาง ผ่านเครือข่ายสหกรณ์ผู้ประกอบการและห้างค้าปลีก เป็นต้น</p> <p>3. ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าและสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น โดยสนับสนุนการจัดทำสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เช่น ส้มบางมด (กรุงเทพมหานคร) ส้มสีทองน่าน (น่าน) ส้มแม่สิน (สุโขทัย)</p>

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช (Good Agricultural Practice : GAP)

การพัฒนาเกษตรกรเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐาน GAP เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล และเป็นยุทธศาสตร์ของกรมส่งเสริมการเกษตร เพื่อส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน เป็นที่ต้องการของตลาด ลดเงื่อนไขการกีดกันทางการค้าด้านสุขอนามัยพืช เกษตรกรผู้ผลิตมีคุณภาพชีวิตที่ดี จากการผลิตที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามระบบมาตรฐาน GAP โดยกรมส่งเสริมการเกษตร ร่วมดำเนินการกับกรมวิชาการเกษตร

บทบาทของกรมส่งเสริมการเกษตร

จัดทำโครงการส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ และรับสมัครเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ

- กรมส่งเสริมการเกษตร** ดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 กิจกรรมพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน GAP
- พัฒนาเจ้าหน้าที่เป็นที่ปรึกษาเกษตรกรตามระบบการจัดการคุณภาพและมาตรฐาน GAP จำนวน 400 คน (ร้อยละ 100)
 - อบรมเกษตรกรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน GAP และศึกษาดูงาน จำนวน 15,040 ราย (ร้อยละ 100.27)
 - ติดตามให้คำปรึกษาแนะนำ และตรวจประเมินแปลงเบื้องต้น จำนวน 15,040 ราย (ร้อยละ 100.27)
 - สนับสนุนการจัดการและพัฒนาผลผลิตสินค้าเกษตร GAP ในขั้นต้นให้แก่เกษตรกร จำนวน 15,040 ราย (ร้อยละ 100.27)
 - การประชุมความร่วมมือการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตร GAP พืช ระดับกรม และระดับเขต จำนวน 12 ครั้ง (ร้อยละ 85.71)
 - นำร่องงานส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรแบบมีระบบควบคุมภายใน ตามระบบมาตรฐาน GAP's ICS จำนวน 6 กลุ่ม (ร้อยละ 100)

ปี 2567 อยู่ระหว่างดำเนินงานโครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร กิจกรรมพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน GAP เกษตรกรเป้าหมาย จำนวน 15,000 ราย ที่ผลิตพืชอาหาร (ยกเว้นข้าว) ในพื้นที่ 76 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ และแปลงทั่วไปที่มีศักยภาพทางการผลิตและการตลาด

โดย : กลุ่มคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร
เบอร์โทรศัพท์ : 0 2940 6127

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหา/ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. การพัฒนาเกษตรกรเข้าสู่ระบบรับรองมาตรฐาน GAP เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล ด้านการสร้างมาตรฐานสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและความปลอดภัย เพื่อให้ผู้ผลิต ผู้บริโภค มีความปลอดภัย และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในตลาดโลก</p> <p>2. เกษตรกรสามารถผลิตพืชอย่างมีระบบ ทำให้ลดต้นทุนในการผลิต สามารถป้องกันกำจัดศัตรูพืชได้อย่างถูกต้อง ผู้ผลิตมีความปลอดภัย</p> <p>3. ผลผลิตได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและมีคุณภาพ ปลอดภัยจากการปนเปื้อนจากสารเคมี จุลินทรีย์ และศัตรูพืช เป็นที่ต้องการตลาด</p> <p>4. ระบบการผลิตตามแนวทาง GAP เป็นระบบการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น มีการจัดการน้ำเสียที่เกิดจากการใช้งานอย่างเหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อมและพื้นที่โดยรอบ พื้นที่ปลูกต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีความลาดชันและสอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่ส่วนราชการกำหนด รวมถึงไม่บุกรุกพื้นที่ป่าหรือพื้นที่ห้ามตามกฎหมาย</p> <p>5. การผลิตพืชตามระบบมาตรฐาน GAP มีส่วนช่วยในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมทางการเกษตร เช่น การใช้ปุ๋ยให้เหมาะสมต่อพืชที่ปลูก ในอัตราที่แนะนำบนฉลากหรือตามผลวิเคราะห์ดินหรือคำแนะนำของหน่วยงานราชการ ซึ่งเป็นการลดการใช้ปุ๋ยและลดต้นทุนในการผลิตอีกทางหนึ่ง</p>	<p>1. เกษตรกรส่วนใหญ่ยังมีความเคยชินกับการทำการเกษตรแบบเดิม คิดว่าการทำ GAP มีความยุ่งยากและไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดการผลิตพืชครบ 8 ข้อ เช่น การบันทึกข้อมูล การใช้สารเคมีให้ถูกต้องและเหมาะสม ฯลฯ</p> <p>2. ตลาดจำหน่ายผลผลิตที่มีใบรับรอง (Q) ยังมีน้อยราคาผลผลิตไม่แตกต่างจากพืชทั่วไป ทำให้ขาดแรงจูงใจด้านราคาผลผลิตสินค้า</p>	<p>1. จัดอบรมเกษตรกรให้เห็นถึงความสำคัญของระบบ GAP จัดศึกษาดูงาน ประกวดหมู่บ้าน GAP จัดทำแปลงเรียนรู้ และให้เจ้าหน้าที่เน้นย้ำเกษตรกรในเรื่องการใช้สารเคมีที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ และการจดบันทึกข้อมูลในทุกขั้นตอนการผลิต พัฒนาทายาทเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อช่วยในการจดบันทึกข้อมูล</p> <p>2. ส่งเสริมช่องทางการตลาดสำหรับสินค้า GAP ให้มีหลากหลายในพื้นที่ และประชาสัมพันธ์ให้ผู้รับซื้อเห็นความสำคัญของสินค้า GAP จัดตั้งศูนย์ต้นแบบการผลิตพืช GAP เพื่อเป็นสถานที่ดูงานและจำหน่ายสินค้า และสร้างเครือข่ายทางการตลาด</p>

เกษตรอินทรีย์ (Organic Agriculture)

“เกษตรอินทรีย์ (Organic Agriculture) หมายถึง ระบบการจัดการการผลิตด้านการเกษตรแบบองค์รวม ที่ช่วยทำให้ระบบนิเวศเกษตรมีความสมบูรณ์ ทั้งนี้รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพ วงจรชีวภาพ และกิจกรรมทางชีวภาพในดิน เกษตรอินทรีย์เน้นการใช้วิธีการจัดการภายในฟาร์มมากกว่าการเลือกใช้ปัจจัยการผลิตจากภายนอกฟาร์ม โดยคำนึงถึงสภาพของภูมิภาคต่าง ๆ ที่ต้องมีการปรับระบบให้เข้ากับสภาพท้องถิ่น ทั้งนี้ เมื่อเป็นไปได้จะทำให้สำเร็จได้โดยใช้วิธีทั่วไป วิธีทางชีวภาพและทางกล แทนการใช้วัสดุสังเคราะห์” (มาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. 9000 - 2564)

ประเด็นการพัฒนาเกษตรอินทรีย์

ภายใต้ แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570

พัฒนาศักยภาพการผลิต และการบริหารจัดการตลอดโซ่อุปทานเกษตรอินทรีย์

ยกระดับมาตรฐานและระบบการตรวจสอบรับรองเกษตรอินทรีย์

พัฒนาการตลาดและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์

ส่งเสริมการวิจัย พัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์

โดย : กลุ่มคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร

เบอร์โทรศัพท์ : 0 2940 6127

สถานการณ์เกษตรอินทรีย์ไทย

- พื้นที่เกษตรอินทรีย์ไทยที่ได้รับมาตรฐาน 1,048,729 ไร่
- ตลาดคู่ค้าที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา จีน อิตาลี และสวิสเซอร์แลนด์
- สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ ผักและผลไม้ เช่น ทูเรียน มังคุด มะพร้าวอ่อน น้ำกะทิ ใบชาเขียว ฯลฯ
(ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)

กรมส่งเสริมการเกษตร ดำเนินโครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน กิจกรรมพัฒนาการผลิตเกษตรอินทรีย์ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

1. อบรมเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ จำนวน 256 คน (ร้อยละ 128.00)
2. พัฒนาเกษตรกรสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (รายใหม่) จำนวน 2,000 ราย (ร้อยละ 100)
3. พัฒนาเกษตรกรสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และศึกษาดูงาน (รายเดิม ปี 2565) จำนวน 3,000 ราย (ร้อยละ 100)
4. ติดตาม ให้คำปรึกษา และประเมินแปลงเบื้องต้น จำนวน 5,000 แปลง (ร้อยละ 100)
5. สนับสนุนปัจจัยการผลิตเกษตรอินทรีย์ จำนวน 5,000 แปลง (ร้อยละ 100)

ปี 2567 อยู่ระหว่างดำเนินโครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน กิจกรรมพัฒนาการผลิตเกษตรอินทรีย์ เกษตรกรเป้าหมาย จำนวน 5,000 ราย ที่ผลิตพืชอาหาร (ยกเว้นข้าว) ในพื้นที่ 59 จังหวัด ที่ส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และพื้นที่ทั่วไป

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหา/ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา - แก้ไข
<p>1. การพัฒนาเกษตรอินทรีย์เป็นนโยบายของประเทศมียุทธศาสตร์ในการดำเนินงานและแผนขับเคลื่อนที่ชัดเจนมีวิสัยทัศน์ให้ประเทศไทยเป็นผู้นำเกษตรอินทรีย์ของภูมิภาคอาเซียน บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2570</p>	<p>1. เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ เรื่องเกษตรอินทรีย์ในเชิงลึก การเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเกษตรกรให้เกิดการยอมรับได้ รวมทั้งยังขาดประสบการณ์ในการติดตามแนะนำให้คำปรึกษา และการตรวจประเมินแปลงเบื้องต้น</p>	<p>1. จัดอบรมให้ความรู้เจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง ในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ มกษ. 9000 – 2564 จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (KM) ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาเจ้าหน้าที่และเตรียมความพร้อมเจ้าหน้าที่รุ่นใหม่ สำหรับเป็นวิทยากรในการถ่ายทอดความรู้ตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์</p>
<p>2. ผลผลิตพืชอินทรีย์เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค เนื่องจากเกิดกระแสความตื่นตัวในการดูแลสุขภาพ ตระหนักถึงปัญหาการเจ็บป่วยในการบริโภคอาหารที่ไม่ปลอดภัย</p>	<p>2. เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความรู้เรื่องเกษตรอินทรีย์ในเชิงลึก เคยชินกับการทำการเกษตรแบบเคมี และยังไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดการผลิตพืชอินทรีย์ครบ 9 ข้อ เช่น การจดบันทึก การสร้างแนวกันชน การงดใช้สารเคมี ฯลฯ</p>	<p>2. ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเกษตรกรก่อนเข้าสู่ระบบเกษตรอินทรีย์ ให้เกิดการยอมรับจากเกษตรกร โดยอบรมถ่ายทอดความรู้ให้สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมให้เกษตรกรอินทรีย์เป็นทางเลือกของเกษตรกรที่ต้องการทำการเกษตรโดยไม่ต้องการใช้สารเคมี</p>
<p>3. เป็นทางเลือกในการทำเกษตรของเกษตรกรเพื่อหลีกเลี่ยงจากวัฏจักรเกษตรเคมี ที่ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพของเกษตรกรผู้ผลิต และต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น</p>	<p>3. พื้นที่ปลูกไม่เหมาะสม แปลงข้างเคียงยังผลิตแบบเคมี เกษตรกรทำแนวกันชนไม่สมบูรณ์ และแหล่งน้ำธรรมชาติที่ไหลผ่านแหล่งชุมชนมีสารเคมีปนเปื้อน</p>	<p>3. สร้างความตระหนักรู้ให้เกษตรกรเห็นความสำคัญของการสร้างแนวกันชน ส่งเสริมให้เกษตรกรสร้างบ่อพักน้ำ และใช้น้ำสะอาดที่ปราศจากการปนเปื้อนสารเคมี จุลินทรีย์ และอื่น ๆ</p>
<p>4. การผลิตเกษตรอินทรีย์เป็นระบบการผลิตที่ดูแลสุขภาพแวดล้อม รักษาสมดุลของธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ หลีกเลี่ยงการใช้สารสังเคราะห์ มีการนำภูมิปัญญา องค์ความรู้และนวัตกรรมมาใช้ในการผลิตตามแนวทางธรรมชาติ</p>	<p>4. ปัจจัยการผลิตที่จำเป็นในการทำเกษตรอินทรีย์ ไม่เพียงพอ เช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยอินทรีย์ สารชีวภัณฑ์ และแมลงศัตรูธรรมชาติ ฯลฯ</p>	<p>4. ส่งเสริมการผลิตปัจจัยต่างๆ ไว้ใช้เอง เช่น ปุ๋ยอินทรีย์ สารชีวภัณฑ์ (เชื้อไตรโคเดอร์มา บิวเวอเรีย) ปุ๋ยน้ำหมัก และสนับสนุนแมลงศัตรูธรรมชาติ (ตัวห้ำ ตัวเบียน) ฯลฯ</p>
<p>5. เกษตรกรเกิดความตระหนักรู้ถึงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเกษตรอินทรีย์สามารถช่วยบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ ด้วยการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน</p>	<p>5. ตลาดจำหน่ายผลผลิตเกษตรอินทรีย์ยังมีน้อย และราคายังไม่จูงใจกับเกษตรกร ขั้นตอนในการผลิตมีความยุ่งยาก แต่ราคาผลผลิตไม่ได้แตกต่างจากพืชที่มาจากการผลิตแบบเคมี การเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ขาดความต่อเนื่อง</p>	<p>5. ส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้มีความหลากหลายในพื้นที่ เช่น ตลาดเกษตรกร ตลาดชุมชน ตลาดสีเขียว ฯลฯ โดยใช้ตลาดนำการผลิตและสร้างเครือข่ายเกษตรอินทรีย์ และเพิ่มช่องทางการตลาดไปยังตลาดพรีเมียม เช่น Modern Trade Supermarket ในห้างสรรพสินค้า</p>

1 น้ำ
น้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิตต้องมาจากแหล่งที่ปลอดภัยและผ่านการบำบัดน้ำดื่มก่อนใช้เพื่อป้องกันการปนเปื้อนต่อผลผลิต

2 พื้นที่ปลูก
ไม่อยู่ในสภาพแวดล้อมซึ่งก่อให้เกิดการปนเปื้อนเชื้อโรคหรือสิ่งที่เป็นอันตรายต่อผลผลิต

3 วัตถุอันตรายทางการเกษตร
จัดเก็บเป็นหมวดหมู่ในสถานที่เก็บที่มีฉลากและใช้ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

4 การจัดการคุณภาพในกระบวนการผลิตก่อนการเก็บเกี่ยว
มีแผนควบคุมการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตคุณภาพโดยใช้หลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

5 การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว
เก็บเกี่ยวผลผลิตที่มีอายุเหมาะสม ผลผลิตมีคุณภาพตามความต้องการของตลาดและสอดคล้องของประเภทสินค้า

GAP FRESH
ข้อกำหนด 8 ประการ

8 การบันทึกข้อมูลและการตามสอบ
มีการบันทึกข้อมูลการปฏิบัติงาน การใช้สารเคมี ข้อมูลผู้รับซื้อและปริมาณผลผลิต เพื่อประโยชน์ต่อการตามสอบ

7 สุขลักษณะส่วนบุคคล
ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ความเข้าใจในสุขลักษณะส่วนบุคคล เพื่อสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามสุขลักษณะ

6 การกักกันเชื้อโรค
มีการกักกันเชื้อโรคที่อาจปนเปื้อนเข้ามาในแปลงปลูกและมีการใช้สารเคมีเพื่อป้องกันการปนเปื้อนที่มีผลต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค

ภาคผนวก

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ไตรมาสที่สี่ ปี 2566

GDP

Q4/66

+1.7

การบริโภคภาคเอกชน

การอุปโภคภาครัฐบาล

การลงทุนรวม

ปริมาณการส่งออกสินค้า

ปริมาณการส่งออกบริการ

สาขาที่พักรวมและ
บริการด้านอาหาร

สาขาการค้า

สาขาขนส่ง

สาขาการเงิน

สาขาอุตสาหกรรม

ภาคเกษตร

สาขาก่อสร้าง

ภาพรวมเศรษฐกิจไทยในปี 2566

เศรษฐกิจไทยในปี 2566 ชะลอตัวลงจากปี 2565 ตามการลดลงต่อเนื่องของภาคการส่งออกสินค้า รวมทั้งการลดลงของการใช้จ่ายของรัฐบาล และการลงทุนภาครัฐ ขณะที่การอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน รวมทั้งการส่งออกบริการยังคงขยายตัวในเกณฑ์ดี

%YoY	2565	2566
อัตราการขยายตัว GDP	2.5	1.9
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	248,789	255,867
การบริโภคภาคเอกชน	6.2	7.1
การอุปโภคภาครัฐบาล	0.1	-4.6
การลงทุนภาคเอกชน	4.7	3.2
การลงทุนภาครัฐ	-3.9	-4.6
การส่งออกสินค้าและบริการ	6.1	2.1
มูลค่าการส่งออก (รูปเงิน USD)	5.4	-1.7
การนำเข้าสินค้าและบริการ	3.6	-2.2
มูลค่าการนำเข้า (รูปเงิน USD)	14.0	-3.1

ด้านการผลิต สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมปรับตัวลดลง ขณะที่สาขาการก่อสร้างลดลงต่อเนื่อง ส่วนสาขาเกษตรกรรม สาขาขายส่งขายปลีกยังคงขยายตัวต่อเนื่อง เช่นเดียวกับสาขาขนส่ง และสาขาที่พักแรมฯ ที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว

%YoY	2565	2566
อัตราการขยายตัว GDP	2.5	1.9
สาขาเกษตรกรรม	2.5	1.9
สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	0.7	-3.2
สาขาการก่อสร้าง	-2.4	-0.6
สาขาขายส่ง ขายปลีกฯ	3.7	3.8
สาขาการขนส่ง	8.0	8.4
สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	34.5	18.0

เสถียรภาพทางเศรษฐกิจยังอยู่ในเกณฑ์ดี อัตราเงินเฟ้อปรับลดลง อัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำ ดุลบัญชีเดินสะพัดกลับมาเกินดุล

	2565	2566
อัตราเงินเฟ้อ (%)	6.1	1.2
อัตราการว่างงาน (%)	1.3	1.0
ดุลบัญชีเดินสะพัด (%GDP)	-3.2	1.3

ที่มา : สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2567

(%YoY)	ข้อมูลจริง			ประมาณการ ปี 2567	
	2564	2565	2566	ณ 20 พ.ย. 66	ณ 19 ก.พ. 67
GDP	1.6	2.5	1.9	2.7 – 3.7	2.2 – 3.2
การบริโภคภาคเอกชน	0.6	6.2	7.1	3.2	3.0
การอุปโภคภาครัฐบาล	3.7	0.1	-4.6	2.2	1.5
การลงทุนภาคเอกชน	2.9	4.7	3.2	2.8	3.5
การลงทุนภาครัฐ	3.5	-3.9	-4.6	-1.8	-1.8
มูลค่าการส่งออก (รูปเงิน USD)	19.2	5.4	-1.7	3.8	2.9
เงินเฟ้อ (%)	1.2	6.1	1.2	1.7 – 2.7	0.9 – 1.9
ดุลบัญชีเดินสะพัด (%GDP)	-2.0	-3.2	1.3	1.5	1.4

ที่มา: สศช.

แนวทางบริหารจัดการเศรษฐกิจในปี 2567

1

การเฝ้าระวัง
การท่วมตลาด และ
วิธีการทางการค้าที่
ไม่เป็นธรรม

2

การยกระดับศักยภาพ
การผลิตและเพิ่มขีด
ความสามารถให้แก่
ผู้ประกอบการ

3

การขับเคลื่อน
การส่งออกสินค้าที่มี
ศักยภาพและเป็นที่
ต้องการของตลาด

4

การเร่งรัดผู้ได้รับ
การอนุมัติและออกบัตร
ส่งเสริมการลงทุน

5

การจัดกิจกรรม
ส่งเสริมการท่องเที่ยว
ภายในประเทศ

6

การดำเนินมาตรการ
เสริมสร้างภูมิคุ้มกัน
แก่เกษตรกรผ่านระบบ
ประกันภัยพืชผล

7

การรักษาแรงขับเคลื่อน
จากการใช้จ่ายและ
การลงทุนภาครัฐ

การใช้ที่ดินของประเทศไทย

1. การใช้ที่ดิน

หน่วย: ล้านไร่

รายการ	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2565			
				ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้
1.1 เนื้อที่ทั้งประเทศ	320.70	320.70	320.70	106.03	105.53	94.94	44.20
1) เนื้อที่ป่าไม้ ^{1/}	102.35	102.21	102.14	38.15	15.70	37.07	11.22
2) เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	149.13	148.59	147.73	31.78	64.29	27.89	23.77
3) เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร	69.09	68.74	70.83	36.10	25.54	29.98	9.21
1.2 เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	149.13	148.59	147.73	31.78	64.29	27.89	23.77
1) เนื้อที่ในเขตชลประทาน ^{2/}	34.94	34.88	35.23	10.23	8.45	13.21	3.34
- ขนาดใหญ่	19.50	19.27	19.03	4.39	2.69	10.43	1.52
- ขนาดกลาง	6.25	6.28	6.73	2.74	1.46	1.60	0.92
- ขนาดเล็ก และอื่น ๆ	9.18	9.33	9.47	3.10	4.30	1.17	0.90
2) เนื้อที่นอกเขตชลประทาน	114.19	113.71	112.50	21.55	55.84	14.68	20.43

ที่มา: ^{1/} กรมป่าไม้ ^{2/} กรมชลประทาน

หมายเหตุ: เนื้อที่ในเขตชลประทาน หมายถึง พื้นที่ชลประทานโครงการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า และโครงการแก้มลิงที่อุทกพัฒนา

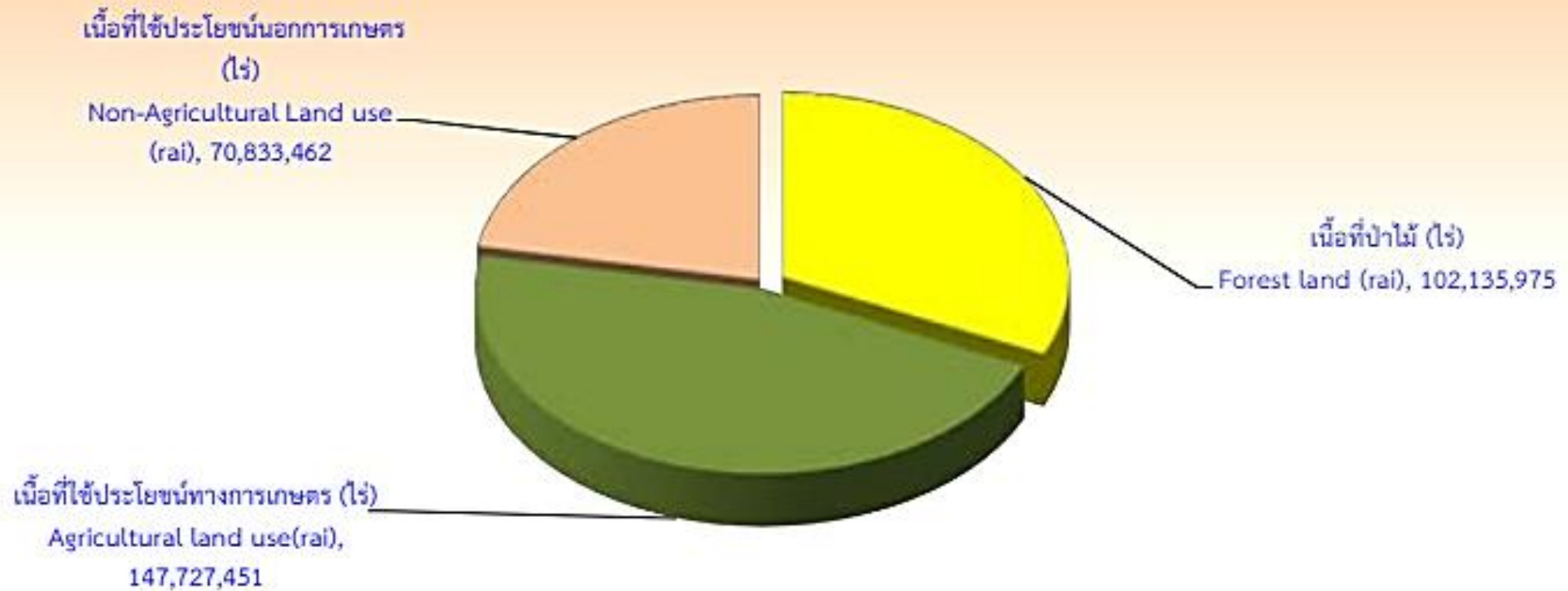
2. การใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตร ปี 2565

หน่วย: ล้านไร่

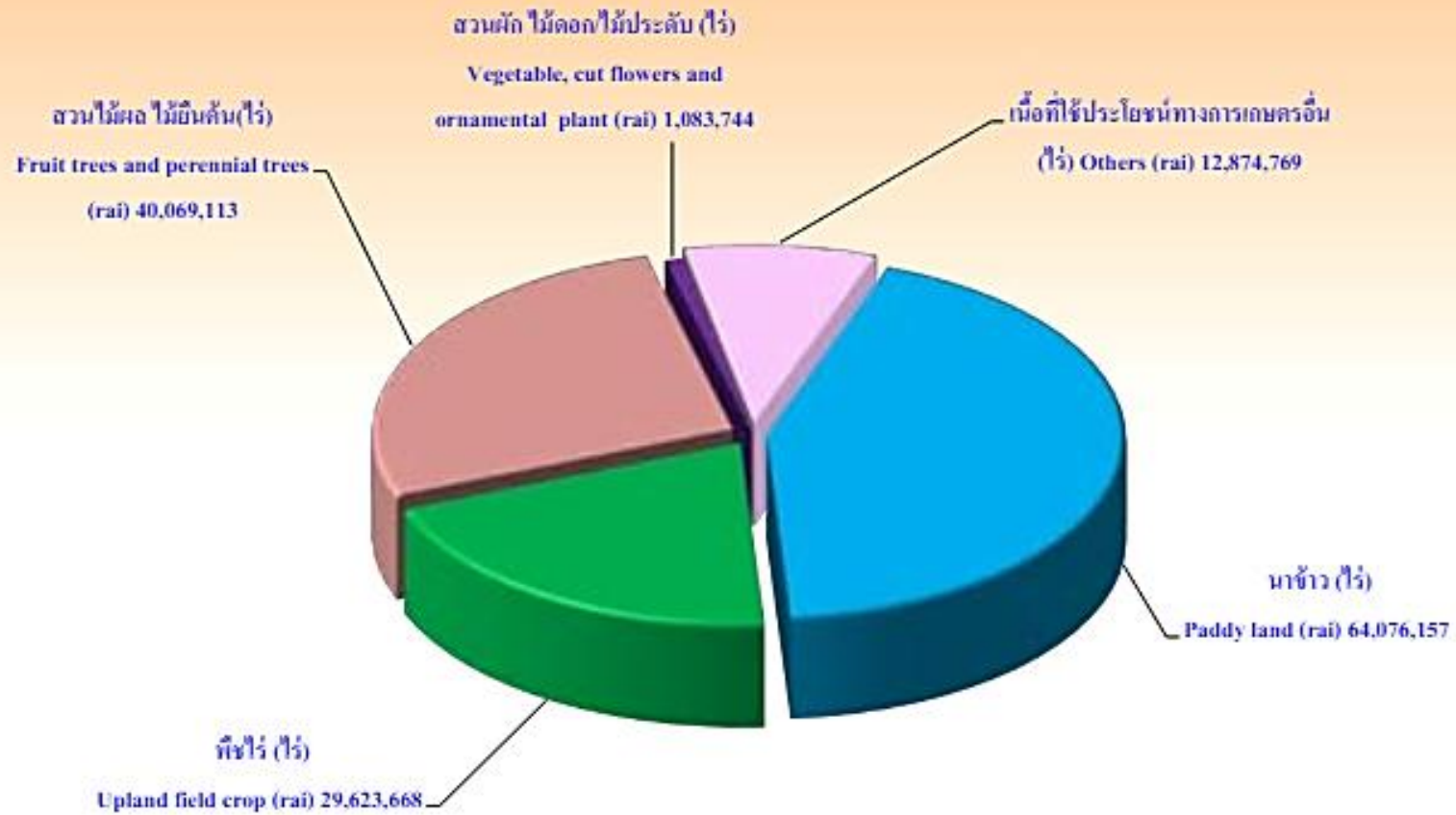
รายการ	ทั้งประเทศ	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้
เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	147.73	31.78	64.29	27.89	23.77
1) นาข้าว	64.08	15.19	39.16	9.02	0.71
2) พืชไร่	29.62	10.27	12.44	6.90	0.01
3) สวนไม้ผล ไม้ยืนต้น	40.07	4.00	7.40	7.08	21.59
4) สวนผัก ไม้ดอก/ไม้ประดับ	1.09	0.40	0.16	0.48	0.05
5) เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่น ๆ	12.87	1.92	5.13	4.41	1.41

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

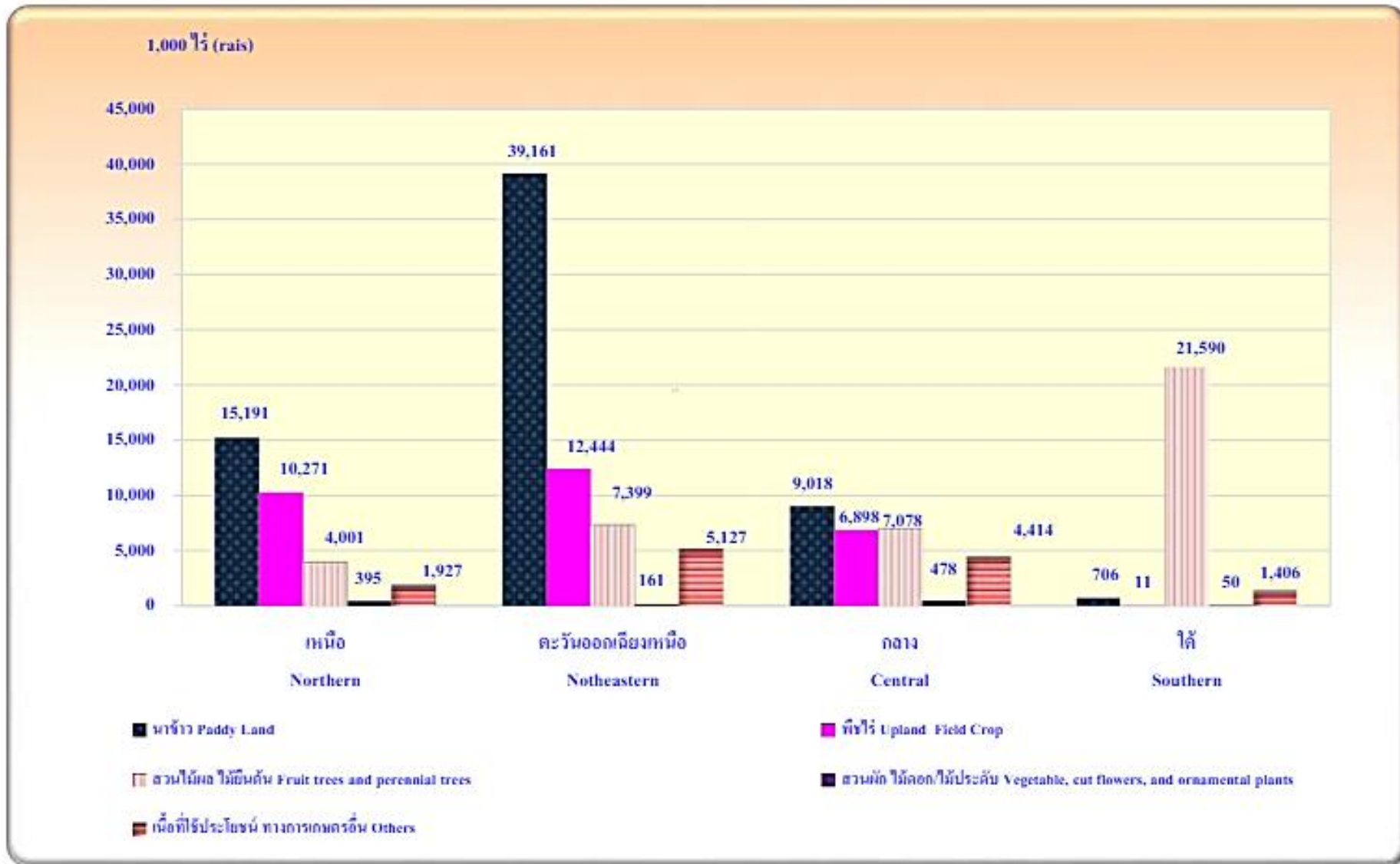
การใช้ที่ดินของประเทศไทย ปี 2565

เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรของประเทศไทย ปี 2565

เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรของประเทศไทย เป็นรายภาค ปี 2565

ปริมาณน้ำฝน และอุณหภูมิ

ประเทศ/ภาค	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย (มิลลิเมตร)			จำนวนวันฝนตกเฉลี่ย (วัน)			อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)		
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
เฉลี่ยทั่วประเทศ	1,826	2,086	1,646	135	150	123	20.37	20.31	20.75	35.77	35.24	36.27
ภาคเหนือ	1,356	1,567	1,174	121	130	106	19.19	19.25	19.53	36.42	35.72	36.92
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1,561	1,756	1,576	111	127	106	19.19	18.62	19.30	36.39	35.60	36.95
ภาคกลาง	1,778	1,845	1,261	129	138	109	21.08	20.90	21.45	35.53	35.16	36.12
ภาคใต้	2,609	3,177	2,575	178	202	170	22.03	22.46	22.73	34.74	34.46	35.07

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร โดยความร่วมมือจากกรมอุตุนิยมวิทยา

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2567

เศรษฐกิจสังคมครัวเรือนเกษตรกร

หน่วย: บาท/ครัวเรือน

รายการ	ปีเพาะปลูก			ปีเพาะปลูก 2565/66 ^ป			
	2563/64	2564/65	2565/66 ^ป	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้
1. รายได้	397,218	420,198	450,635	355,362	310,509	594,689	482,895
1.1 รายได้เงินสททางการเกษตร	187,081	206,310	229,699	178,454	96,460	341,930	253,161
1.2 รายได้เงินสทนอกการเกษตร	210,137	213,888	220,936	176,908	214,049	252,759	229,734
1.3 สัดส่วนรายได้เงินสททางการเกษตร (ร้อยละ)	47.10	49.10	50.97	50.22	31.07	57.50	52.43
2. รายจ่าย	280,693	306,608	337,587	302,225	219,559	437,244	335,115
2.1 รายจ่ายเงินสททางการเกษตร	108,759	126,039	148,083	125,500	65,602	221,519	130,307
2.2 รายจ่ายเงินสทนอกการเกษตร	171,933	180,569	189,504	176,725	153,957	215,725	204,808
2.3 สัดส่วนรายจ่ายเงินสททางการเกษตร (ร้อยละ)	38.75	41.11	43.87	41.53	29.88	50.66	38.88
3. รายได้สุทธิ							
3.1 รายได้เงินสทสุทธิทางการเกษตร	78,322	80,271	81,616	52,954	30,858	120,411	122,855
3.2 รายได้เงินสทสุทธิครัวเรือน ^ข	288,459	294,159	302,552	229,863	244,906	373,170	352,589
3.3 เงินสทคงเหลือก่อนการชำระหนี้ ^ข	116,525	113,590	113,048	53,138	90,950	157,445	147,780
3.4 สัดส่วนรายได้เงินสทสุทธิทางการเกษตร (ร้อยละ)	27.15	27.29	26.98	23.04	12.60	32.27	34.84
4. ทรัพย์สิน - หนี้สิน							
4.1 ทรัพย์สินดำเนินงานและหมุนเวียนปลายปี	197,901	200,040	238,147	182,747	267,244	274,023	188,630
4.2 ขนาดหนี้สินปลายปี	227,130	234,431	243,373	262,565	222,715	244,287	239,537
5. ข้อมูลพื้นฐาน							
5.1 อายุเฉลี่ยหัวหน้าครัวเรือน (ปี)	58.53	59.44	59.14	59.91	58.87	58.38	60.42
5.2 ขนาดครัวเรือน (คนต่อครัวเรือน)	3.88	3.68	3.65	3.43	3.75	3.72	3.68
5.3 ขนาดแรงงาน อายุ 15-64 ปี (คนต่อครัวเรือน)	2.57	2.48	2.46	2.34	2.47	2.55	2.55
5.4 ขนาดเนื้อที่ถือครอง (ไร่ต่อครัวเรือน)	22.49	24.92	24.39	24.21	20.47	28.05	20.95

หมายเหตุ: ^ข รายได้เงินสทสุทธิครัวเรือน = รายได้เงินสทสุทธิทางการเกษตร + รายได้เงินสทนอกการเกษตร

^ข เงินสทคงเหลือก่อนการชำระหนี้ = รายได้เงินสทสุทธิครัวเรือน - รายจ่ายเงินสทนอกการเกษตร

^ป ข้อมูลเบื้องต้น

ปฏิทินสินค้าเกษตรที่สำคัญรายเดือน ปีเพาะปลูก 2567/68

สินค้า	ปี 2567											ปี 2568											ผลผลิต (ตัน)		
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.		พ.ย.	ธ.ค.
ข้าวหน้าปี							0.35	8.07	8.47	8.30	64.18	8.35	1.36	0.47	0.18	0.21	0.06								26,307,766
ข้าวหน้าปี														7.82	34.33	35.81	13.64	4.84	2.87	0.26	0.33	0.10			6,238,365
ข้าวโพด เลี้ยงสัตว์						0.01	0.63	2.07	10.60	19.84	35.27	17.95	2.41	0.74	4.80	4.89	0.79								5,033,328
มันสำปะหลัง โรงงาน										4.48	6.55	10.62	19.98	20.18	18.30	7.94	3.84	2.35	1.50	1.96	2.30				26,877,100
สับปะรด โรงงาน	7.74	7.40	7.66	8.48	12.23	13.05	7.65	3.63	3.90	8.90	10.83	8.53													1,380,251
ถั่วเหลือง							0.17	1.03	1.91	13.86	6.14	2.69	0.10	3.33	22.22	48.17	0.38								19,699
หอมแดง						0.01	1.01	2.64	4.82	0.42	1.10	1.11	44.95	26.54	16.43	0.97									149,018
หอมหัวใหญ่												3.00	3.21	39.64	51.14	3.01									26,874
กระเทียม												0.04	6.29	39.38	45.26	9.03									56,105
มันฝรั่ง						0.81	15.69	3.98	1.60	1.00	1.35		2.07	10.50	37.56	34.74	0.70								121,722
ยางพารา	11.09	7.52	3.20	2.22	6.01	8.62	9.42	9.95	9.84	10.03	10.08	12.02													4,667,914

สินค้า	ปี 2567												ปี 2568												ผลผลิต (ตัน)
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
ปาล์มหัวมัน	6.27	7.76	9.47	9.82	9.35	9.12	8.22	8.53	8.65	8.75	7.64	6.42													18,120,766
มะพร้าวผลแก่ (1,000 ผล)	7.47	7.84	7.80	9.63	10.97	10.45	9.75	8.73	7.72	6.75	6.25	6.64													664,501
กาแฟ										2.59	15.08	22.98	40.81	12.80	5.01	0.68	0.05								14,700
ลำไย	9.98	6.25	3.18	1.54	1.00	1.72	11.75	27.87	9.21	6.60	9.20	11.70												1,505,824	
ทุเรียน	0.95	0.73	0.70	8.95	27.67	21.10	12.72	10.68	6.63	3.93	4.09	1.85												1,546,218	
เงาะ	0.08	0.10	0.01	10.90	35.11	20.61	18.05	8.22	4.67	1.76	0.23	0.26												225,133	
มังคุด	0.43	0.32	0.12	10.22	22.57	19.74	13.32	21.17	10.15	0.61	0.71	0.64												321,696	
ลองกอง				0.10	1.37	3.63	6.26	12.85	40.16	34.17	1.42	0.04												60,961	
ลิ้นจี่			1.58	9.97	44.66	42.82	0.96	0.01																30,372	

ที่มา: ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

โทรศัพท์ 0-2561-2870 Email: prcaigoae.go.th

หมายเหตุ: 1.ข้อมูลพยากรณ์ ณ เดือนมีนาคม 2567 ปรับปรุง ณ วันที่ 26 เมษายน 2567

2.ข้าวบาปิ้ง มันสำปะหลังโรงงาน พืชผัก กาแฟ เป็นปีเพาะปลูก 2566/67 หมายถึง ปี 2567

ช่วงเดือนเก็บเกี่ยวผลผลิต

ช่วงเดือนเก็บเกี่ยวผลผลิตสูงสุด

ตารางการจำหน่ายสินค้าตลาดเกษตรกร

ที่	จังหวัด	ตลาด	สถานที่ตั้ง	เปิดจำหน่าย	จำนวนร้านค้า (ร้าน)	จำหน่าย ประจำ (ราย)	ยอดจำหน่าย (1 ก.ค.65-30 ก.ย.66) บาท
สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 1 จังหวัดราชบุรี							
1	กรุงเทพมหานคร	ตลาดเกษตรกรกรุงเทพมหานคร	บริเวณด้านหน้าสำนักงานเกษตรพื้นที่กรุงเทพมหานคร เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร	วันจันทร์ และวันศุกร์ เวลา 05.00 – 12.00 น. หยุดวันหยุดนักขัตฤกษ์	17	17	10,983,944
2	ชัยนาท	ตลาดเกษตรกรชัยนาท	1. บริเวณด้านหน้าศาลากลางจังหวัดชัยนาท 2. บริเวณด้านหน้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ตลาดหลัก) จ.ชัยนาท	1. วันพฤหัสบดี เวลา 06.00 – 12.00 น. 2. วันศุกร์ เวลา 06.00 – 12.00 น.	42	20	2,569,540
3	นนทบุรี	ตลาดเกษตรกรนนทบุรี	บริเวณสำนักงานเกษตรจังหวัดนนทบุรี อ.เมืองนนทบุรี จ.นนทบุรี	วันจันทร์ วันอังคาร และวันพุธ เวลา 06.00 – 14.00 น.	29	12	3,435,369
4	ปทุมธานี	ตลาดเกษตรกรปทุมธานี	บริเวณอาคารทิพย์ปทุม ศาลากลางจังหวัดปทุมธานี อ.เมืองปทุมธานี จ.ปทุมธานี	วันศุกร์ เวลา 07.00 – 14.00 น.	10	10	1,100,798
5	ลพบุรี	ตลาดเกษตรกร	ดำเนินการ 11 อำเภอ	วันจันทร์ – วันศุกร์	115	12	9,426,826
6	สระบุรี	ตลาดเกษตรกรสระบุรี	บริเวณหน้าที่ว่าการอำเภอเมืองสระบุรี อ.เมืองสระบุรี จ.สระบุรี	วันศุกร์ เวลา 07.00 – 12.00 น.	18	18	4,247,755
7	สิงห์บุรี	ตลาดเกษตรกรสิงห์บุรี	บริเวณฝัาครอบครัวคลองชลประทาน สีแยกไฟแดงดงมะขามเทศ อ.เมืองสิงห์บุรี จ.สิงห์บุรี	วันพุธ วันเสาร์ และวันอาทิตย์ เวลา 06.00 – 12.00 น.	43	41	4,661,960
8	พระนครศรีอยุธยา	ตลาดเกษตรกรพระนครศรีอยุธยา	บริเวณลานจอดรถหน้าห้างสรรพสินค้าบิ๊กซีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา	วันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 16.00 – 20.00 น.	19	13	2,396,338
9	อ่างทอง	ตลาดเกษตรกรอ่างทอง	วัดขุนอินทประมูล ตำบลอินทประมูล อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง	วันเสาร์ – วันอาทิตย์ เวลา 08.00 – 18.00 น.	23	11	3,698,344
สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 2 จังหวัดชัยนาท							
10	กาญจนบุรี	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัดกาญจนบุรี	บริเวณสำนักงานเกษตรจังหวัดกาญจนบุรี อ.เมืองกาญจนบุรี จ.กาญจนบุรี	วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ เวลา 05.30 – 13.00 น.	76	72	8,694,848

ที่	จังหวัด	ตลาด	สถานที่ตั้ง	เปิดจำหน่าย	จำนวนร้านค้า (ร้าน)	จำหน่าย ประจำ (ราย)	ยอดจำหน่าย (1 ก.ค.65-30 ก.ย.66) บาท
11	นครปฐม	Silpakorn Green Market & ตลาด เกษตรกรนครปฐม	มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนาม จันทร์ อ.เมืองนครปฐม จ.นครปฐม	วันศุกร์ เวลา 07.00 – 14.00 น. (ยกเว้นวันศุกร์ที่เป็นวันหยุดราชการ)	12	12	1,534,861
12	ประจวบคีรีขันธ์	ตลาดเกษตรกรเมืองประจวบคีรีขันธ์	สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จ.ประจวบคีรีขันธ์	วันพฤหัสบดี เวลา 05.30 – 08.30 น. วันเสาร์ เวลา 05.30 – 09.30 น.	29	29	11,579,071
13	เพชรบุรี	ตลาดเกษตรกรสหกรณ์ การเกษตรอำเภอ บ้านลาด	บริเวณหน้าตลาดกลางสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี	วันพฤหัสบดี และวันอาทิตย์ เวลา 06.00 – 13.00 น.	22	22	2,506,275
14	ราชบุรี	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัดราชบุรี	บริเวณสำนักงานเกษตรอำเภอเมืองราชบุรี อ.เมืองราชบุรี จ.ราชบุรี	วันอังคาร และวันศุกร์ เวลา 06.00 – 12.00 น.	51	51	19,346,507
15	สมุทรสงคราม	ตลาดเกษตรกรจังหวัด สมุทรสงคราม	บริเวณหลังศาลากลางจังหวัดสมุทรสงคราม (หลัง ใหม่) อ.เมืองสมุทรสงคราม จ.สมุทรสงคราม	วันศุกร์ เวลา 05.00 – 09.30 น.	22	22	2,680,706
16	สมุทรสาคร	ตลาดเกษตรกรจังหวัดสมุทรสาคร	บริเวณหน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสาคร อ. เมืองสมุทรสาคร จ.สมุทรสาคร	วันโกน และวันพระ เวลา 08.30 – 14.00 น.	10	10	369,050
17	สุพรรณบุรี	ตลาดเกษตรกรจังหวัดสุพรรณบุรี	บริเวณศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี อ.เมืองสุพรรณบุรี จ.สุพรรณบุรี	วันศุกร์ เวลา 07.00 – 12.00 น.	8	8	1,038,526
สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 3 จังหวัดระยอง							
18	จันทบุรี	ตลาดเกษตรกรจังหวัดจันทบุรี	สี่แยกเนินเอสโซ่ อ.เมืองจันทบุรี จ.จันทบุรี	- วันศุกร์ เวลา 15.00 – 17.00 น. (ผลผลิต ทางการเกษตร) - ขายประจำทุกวัน (ไม้ดอกไม้ประดับ ผลผลิตทางการเกษตร และอาหาร)	6	4	796,858
19	ฉะเชิงเทรา	ตลาดเกษตรกรจังหวัดฉะเชิงเทรา	บริเวณหน้าสนามกีฬาเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อ. เมืองฉะเชิงเทรา จ.ฉะเชิงเทรา	วันอังคาร วันศุกร์ และวันอาทิตย์ เวลา 05.30 – 10.00 น.	37	37	16,701,208
20	ชลบุรี	ตลาดเกษตรกรจังหวัดชลบุรี	สนามหน้าที่ว่าการอำเภอเมืองชลบุรี อ.บ้านสวน จ. ชลบุรี	วันศุกร์	100	100	22,320,710

ที่	จังหวัด	ตลาด	สถานที่ตั้ง	เปิดจำหน่าย	จำนวนร้านค้า (ร้าน)	จำหน่าย ประจำ (ราย)	ยอดจำหน่าย (1 ก.ค.65-30 ก.ย.66) บาท
21	ตราด	ตลาดเกษตรกรจังหวัดตราด	ณ บริเวณด้านข้างสำนักงานเหล่ากาชาดจังหวัดตราด (ด้านหน้าศาลาประชาคมตราด) จ.ตราด	วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ เวลา 05.00 – 10.00 น.	20	20	3,461,660
22	นครนายก	ตลาดเกษตรกรจังหวัดนครนายก	บริเวณศาลากลางจังหวัดนครนายก อ.เมืองนครนายก จ.นครนายก	วันศุกร์ เวลา 06.00 – 12.00 น.	28	28	3,136,335
23	ปราจีนบุรี	ตลาดเกษตรกรจังหวัดปราจีนบุรี	บริเวณหน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดปราจีนบุรี อ.เมืองปราจีนบุรี จ.ปราจีนบุรี	วันศุกร์ เวลา 05.30 – 12.00 น.	24	19	2,831,863
24	ระยอง	ตลาดเกษตรกรจังหวัดระยอง	1. บริเวณหน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดระยอง 2. โรงพยาบาลระยอง จ.ระยอง	1. วันอังคาร และวันศุกร์ เวลา 05.00 – 09.00 น. 2. วันพุธ เวลา 06.00-12.00 น.	12	9	1,743,660
25	สระแก้ว	ตลาดเกษตรกรจังหวัดสระแก้ว	สำนักงานเกษตรอำเภอวัฒนานคร จ.สระแก้ว	วันอังคาร เวลา 17.00-20.00 น.	19	8	1,452,900
26	สมุทรปราการ	ตลาดเกษตรกรจังหวัดสมุทรปราการ	บริเวณห้างสรรพสินค้าไฮเปอร์ศรีนครินทร์ จ.สมุทรปราการ	วันศุกร์ – วันอาทิตย์ เวลา 08.00 – 19.00 น.	8	6	2,673,774
สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 4 จังหวัดขอนแก่น							
27	กาฬสินธุ์	ตลาดเกษตรกรจังหวัดกาฬสินธุ์	บริเวณโรงพยาบาลกาฬสินธุ์ อ.เมืองกาฬสินธุ์ จ.กาฬสินธุ์	วันจันทร์ – วันศุกร์ เวลา 7.00 – 13.00 น.	13	9	2,312,902
28	ขอนแก่น	ตลาดเกษตรกรจังหวัดขอนแก่น	หน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดขอนแก่น อ.เมืองขอนแก่น จ.ขอนแก่น	วันพฤหัสบดี 15.00 – 19.00 น.	56	12	1,872,336
29	ชัยภูมิ	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัดชัยภูมิ	หน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดชัยภูมิ อ.เมืองชัยภูมิ จ. ชัยภูมิ	วันจันทร์ – วันพุธ เวลา 07.00 – 15.00 น.	21	14	2,419,686
30	นครพนม	ตลาดเกษตรกรจังหวัดนครพนม	ตลาดชุมชน อ.ธาตุพนม จ.นครพนม	วันอังคาร วันพุธ วันศุกร์ เวลา 08.00 – 12.00 น.	10	4	605,160
31	นครราชสีมา	ตลาดเกษตรกรจังหวัดนครราชสีมา	บริเวณหน้าที่ว่าการอำเภอเมืองนครราชสีมา อ.เมืองนครราชสีมา จ.นครราชสีมา	วันศุกร์ เวลา 07.00 – 12.00 น.	16	16	1,238,404
32	บึงกาฬ	ตลาดเกษตรกรจังหวัดบึงกาฬ	ข้างสำนักงานเกษตรอำเภอเมืองบึงกาฬ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ	วันอังคาร และ วันศุกร์ เวลา 06.30 – 12.00 น.	15	7	3,391,739
33	บุรีรัมย์	ตลาดเกษตรกรจังหวัดบุรีรัมย์	หน้าที่ว่าการอำเภอเมืองบุรีรัมย์ อ.เมืองบุรีรัมย์ จ. บุรีรัมย์	วันพุธ เวลา 06.00 – 12.00 น.	22	15	5,734,875

ที่	จังหวัด	ตลาด	สถานที่ตั้ง	เปิดจำหน่าย	จำนวนร้านค้า (ร้าน)	จำหน่าย ประจำ (ราย)	ยอดจำหน่าย (1 ก.ค.65-30 ก.ย.66) บาท
34	มหาสารคาม	ตลาดโรงพยาบาลพัคฆภูมิพิสัย	บริเวณโรงพยาบาลพัคฆภูมิ อ.พัคฆภูมิพิสัย จ.มหาสารคาม	วันอังคาร และ วันพฤหัสบดี เวลา 07.00 – 13.00 น.	10	3	1,838,650
35	มุกดาหาร	ตลาดเกษตรกร โรงพยาบาลมุกดาหาร	บริเวณโรงพยาบาลมุกดาหาร อ.เมืองมุกดาหาร จ.มุกดาหาร	วันจันทร์ และ วันพุธ เวลา 07.00 – 12.00 น.	22	15	1,157,510
36	ยโสธร	ตลาดเกษตรกรจังหวัดยโสธร	ข้างอาคารโอบอปป ศาลากลางจังหวัดยโสธร อ.เมืองยโสธร จ.ยโสธร	วันอังคาร และ วันศุกร์ เวลา 07.00 – 12.00 น.	50	40	6,344,870
37	ร้อยเอ็ด	ตลาดเกษตรกรจังหวัดร้อยเอ็ด	ห้างบิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ร้อยเอ็ด อ.เมืองร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	วันศุกร์ – วันอาทิตย์ เวลา 09.00 – 18.00 น.	36	33	7,285,034
38	เลย	ตลาดเกษตรกรสี่แยกไทเลยยิ้มได้	บริเวณข้างที่ว่าการอำเภอเมืองเลย อ.เมืองเลย จ.เลย	จันทร์ และ วันศุกร์ เวลา 06.00 – 10.00 น.	47	32	4,134,340
39	ศรีสะเกษ	ตลาดเกษตรกรมารีหนองแคน	บริเวณสวนสาธารณะประโยชน์หนองแคน อ.เมืองศรีสะเกษ จ.ศรีสะเกษ	วันอาทิตย์ เวลา 16.00 – 20.00 น.	25	25	6,235,770
40	สกลนคร	ตลาดเกษตรกรจังหวัดสกลนคร	หน้าสำนักงานเกษตรอำเภอเมืองสกลนคร อ.เมืองสกลนคร จ.สกลนคร	วันอังคาร และ วันศุกร์ เวลา 08.00 – 18.00 น.	21	19	2,379,230
41	สุรินทร์	ตลาดเกษตรกรจังหวัดสุรินทร์	หน้ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์	วันอาทิตย์ เวลา 05.00 – 12.00 น.	30	30	2,893,600
42	หนองคาย	ตลาดเกษตรกรจังหวัดหนองคาย	หลังสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย อ.เมืองหนองคาย จ.หนองคาย	วันพุธ เวลา 14.00 – 18.30 น.	55	15	678,555
43	หนองบัวลำภู	ตลาดเกษตรกรจังหวัดหนองบัวลำภู	1. หน้าสำนักงานเกษตรอำเภอเมืองหนองบัวลำภู อ. เมืองหนองบัวลำภู จ.หนองบัวลำภู 2. หน้าหอประชุมอนาลัย ศาลากลางจังหวัด หนองบัวลำภู จ.หนองบัวลำภู	1. วันจันทร์- วันพฤหัสบดี เวลา 07.00 – 15.00 น. 2. วันศุกร์ เวลา 08.00 – 16.30 น.	16	13	3,305,667
44	อำนาจเจริญ	ตลาดเกษตรกรจังหวัดอำนาจเจริญ (ตลาด วันพุธ)	ลานตลาดหน้าโรงพยาบาลอำนาจเจริญ อ.เมืองอำนาจเจริญ จ.อำนาจเจริญ	วันพุธ เวลา 15.00 – 20.00 น.	10	4	2,575,523
45	อุดรธานี	ตลาดเกษตรกร (ริมเขี้ยว)	หน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดอุดรธานี อ.เมืองอุดรธานี จ.อุดรธานี	วันศุกร์ และ วันเสาร์ เวลา 06.00 – 12.00 น.	46	46	13,238,157
46	อุบลราชธานี	ตลาดเกษตรกรอำเภอเมืองพิบูลมังสาหาร	หน้าศาลหลักเมืองอำเภอพิบูลมังสาหาร อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี	วันจันทร์ และ วันศุกร์ เวลา 07.30 – 13.00 น.	33	20	2,208,532

ที่	จังหวัด	ตลาด	สถานที่ตั้ง	เปิดจำหน่าย	จำนวนร้านค้า (ร้าน)	จำหน่าย ประจำ (ราย)	ยอดจำหน่าย (1 ก.ค.65-30 ก.ย.66) บาท
สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 5 จังหวัดสงขลา							
47	กระบี่	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัดกระบี่	อ.เมืองกระบี่ จ.กระบี่	วันจันทร์ เวลา 14.00 – 18.00 น.	20	20	1,133,206
48	ชุมพร	ตลาดเกษตรกรจังหวัดชุมพร	หน้าที่ว่าการอำเภอเมืองชุมพร จ.ชุมพร	วันจันทร์ เวลา 06.00 – 10.00 น.	21	14	557,810
49	ตรัง	ตลาดเกษตรกรจังหวัดตรัง	ศูนย์แสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ วสช. อ.เมืองตรัง จ.ตรัง	วันอังคาร และ วันศุกร์ เวลา 06.00 – 12.00 น.	43	41	22,833,539
50	นครศรีธรรมราช	ตลาดเกษตรกรจังหวัดนครศรีธรรมราช	บริเวณลานจอดรถศาลากลางฯ อ.เมืองนครศรีธรรมราช จ.นครศรีธรรมราช	ปิด -	23	23	261,250
51	นราธิวาส	ตลาดเกษตรกรจังหวัดนราธิวาส	หน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดนราธิวาส จ.นราธิวาส	วันพฤหัสบดี เวลา 08.00 – 13.00 น.	9	8	139,850
52	ปัตตานี	ตลาดเกษตรกรจังหวัดปัตตานี	ม.สงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี อ.เมืองปัตตานี จ. ปัตตานี	วันอังคาร และ วันพฤหัสบดี เวลา 07.00 – 11.00 น.	23	20	4,598,035
53	พัทลุง	ตลาดเกษตรกรจังหวัดพัทลุง	บริเวณทางเท้าหน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดพัทลุง - ศ.ป่าไม้ฯ จ.พัทลุง	วันจันทร์ และ วันศุกร์ เวลา 06.00 – 10.00 น.	53	53	10,843,326
54	พังงา	ตลาดเกษตรกรจังหวัดพังงา	หน้าลานวัฒนธรรมจังหวัดพังงา อ.เมืองพังงา จ.พังงา	วันศุกร์ เวลา 06.00 – 08.30 น.	23	13	758,555
55	ภูเก็ต	ตลาดเกษตรกรจังหวัดภูเก็ต	หน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	วันอังคาร พุธ และวันพฤหัสบดี เวลา 15.00 – 20.00 น.	20	19	6,247,596
56	ยะลา	ตลาดเกษตรกรจังหวัดยะลา	ศูนย์คัดแยกผลไม้ชุมชนอำเภอเมืองยะลา อ.เมืองยะลา จ.ยะลา	วันจันทร์ และ วันพฤหัสบดี เวลา 06.00 – 16.00 น.	60	55	7,073,001
57	ระนอง	ตลาดเกษตรกรจังหวัดระนอง	ลานเพลิน รพ.ระนอง อ.เมืองระนอง จ.ระนอง	วันจันทร์ และ วันศุกร์ เวลา 06.00 – 10.00 น.	16	16	3,951,760
58	สตูล	ตลาดเกษตรกรจังหวัดสตูล	ลานจอดรถศาลากลางฯ อ.เมืองสตูล จ.สตูล	วันพุธ เวลา 07.00 – 14.00 น.	27	26	1,044,350
59	สงขลา	ตลาดเกษตรกรจังหวัดสงขลา	บริเวณข้างสำนักงานเกษตรจังหวัดสงขลา อ.เมืองสงขลา จ.สงขลา	วันอังคาร และ วันศุกร์ เวลา 06.00 – 11.00 น.	21	21	4,677,672
60	สุราษฎร์ธานี	ตลาดเกษตรกรจังหวัด สุราษฎร์ธานี	บริเวณข้างลานจอดรถศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี อ.เมืองสุราษฎร์ธานี จ.สุราษฎร์ธานี	วันศุกร์ เวลา 06.00 – 12.00 น.	27	20	3,891,763

ที่	จังหวัด	ตลาด	สถานที่ตั้ง	เปิดจำหน่าย	จำนวนร้านค้า (ร้าน)	จำหน่าย ประจำ (ราย)	ยอดจำหน่าย (1 ก.ค.65-30 ก.ย.66) บาท
สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 6 จังหวัดเชียงใหม่							
61	กำแพงเพชร	ตลาดเกษตรกรจังหวัดกำแพงเพชร	หน้าสนามกีฬาองค์การบริหารส่วนจังหวัด กำแพงเพชร ตรงข้ามสำนักงานเกษตรจังหวัด กำแพงเพชร อ.เมืองกำแพงเพชร จ.กำแพงเพชร	วันศุกร์ และ วันอาทิตย์ เวลา 05.00 – 10.00 น.	95	80	24,451,904
62	เชียงราย	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัดเชียงราย	อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	วันศุกร์ ที่ 2 และ ที่ 4 ของเดือน เวลา 08.00- 15.00 น	28	10	789,066
63	เชียงใหม่	ตลาดเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่	โรงรถสำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ บริเวณศูนย์ ราชการ อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่	วันอังคาร และ วันศุกร์ เวลา 06.00 – 14.00 น	49	39	10,398,761
64	ตาก	ตลาดเกษตรกรจังหวัดตาก	กาดน้ียงคลองขาม บริเวณริมน้ำป่ง อ. เมืองตาก จ.ตาก	วันเสาร์ – วันอาทิตย์ เวลา 16.00 น. – 20.00 น.	12	12	11,449,695
65	นครสวรรค์	ตลาดเกษตรกรจังหวัดนครสวรรค์	ถนนริมวิศาลากลางจังหวัดนครสวรรค์ (ด้านหลัง) อ.เมืองนครสวรรค์ จ.นครสวรรค์	วันอังคาร และวันศุกร์	12	10	2,329,115
66	น่าน	ตลาดเกษตรกรจังหวัดน่าน	ศาลากลางจังหวัดน่าน (หลังเก่า) อ.เมืองน่าน จ.น่าน	วันจันทร์ และ วันพฤหัสบดี เวลา 06.00 – 14.00 น.	11	11	2,173,381
67	พะเยา	ตลาดเกษตรกรจังหวัดพะเยา	ตลาดต้นสัก ภายในศูนย์ราชการ จังหวัดพะเยา อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา	วันจันทร์ และ วันพฤหัสบดี เวลา 08.00 – 14.00 น. หากตรงกับ วันหยุดราชการจะไม่มีการ จำหน่ายสินค้า	37	26	3,648,151
68	พิจิตร	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัดพิจิตร	บริเวณสำนักงานเกษตรจังหวัดพิจิตร อ.เมืองพิจิตร จ.พิจิตร	วันพฤหัสบดี เวลา 09.00 น. – 17.00 น	35	30	2,470,168
69	พิษณุโลก	ตลาดเกษตรกรจังหวัดพิษณุโลก	บริเวณศาลหลักเมืองจังหวัดพิษณุโลก และหน้าที่ว่าการอำเภอเมืองพิษณุโลก อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก	วันศุกร์	35	35	5,283,416
70	เพชรบูรณ์	ตลาดเกษตรกรจังหวัดเพชรบูรณ์	บริเวณหน้าหอโบราณคดีเพชรอินทราชัย อ.เมืองเพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์	วันจันทร์ เวลา 13.00 – 19.00 น	12	10	3,038,610
71	แพร่	ตลาดเกษตรกรจังหวัดแพร่	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ อ.เมืองแพร่ จ.แพร่	วันจันทร์ และ วันศุกร์	8	5	317,211

ที่	จังหวัด	ตลาด	สถานที่ตั้ง	เปิดจำหน่าย	จำนวนร้านค้า (ร้าน)	จำหน่ายประจำ (ราย)	ยอดจำหน่าย (1 ก.ค.65-30 ก.ย.66) บาท
72	แม่ฮ่องสอน	ตลาดเกษตรกรจังหวัดแม่ฮ่องสอน	หน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดแม่ฮ่องสอน อ.เมืองแม่ฮ่องสอน จ.แม่ฮ่องสอน	วันพฤหัสบดี หรือสัปดาห์ ละ 1 วัน เวลา 13.00 - 18:00 น.	12	4	201,340
73	ลำปาง	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้า เกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัด ลำปาง	แยกเขื่อนคำ หมู่ที่ 6 ถนน ลำปาง - แม่ทะ อ.เมืองลำปาง จ.ลำปาง	วันศุกร์ - วันอาทิตย์ เวลา 06.00 - 14.00 น.	29	26	4,233,360
74	ลำพูน	ตลาดเกษตรกรจังหวัดลำพูน	1. ศูนย์ราชการจังหวัดลำพูน ถนนชูปเปอร์ ไฮเวย์ เชียงใหม่ - ลำปาง อ.เมืองลำพูน จ. ลำพูน 2. ศูนย์ราชการจังหวัดลำพูน (หลังเก่า) อ.เมืองลำพูน จ.ลำพูน	1. วันศุกร์ เวลา 07.30 - 14.00 น. 2. วันเสาร์ เวลา 07.30 - 14.00 น.	20	15	2,608,688
75	สุโขทัย	ตลาดเกษตรกรจังหวัดสุโขทัย	1. ถนนช้างธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตรจังหวัดสุโขทัย จ.สุโขทัย 2. โรงพยาบาลสุโขทัย จ.สุโขทัย 3. โรงพยาบาลศรีสวรรค์สุโขทัย จ.สุโขทัย	1. วันพุธ เวลา 06.00 - 12.00 น. 2. วันศุกร์ เวลา 06.00 - 12.00 น. 3. วันพฤหัสบดี สัปดาห์ที่ 2 และ 4 ของเดือน เวลา 06.00 - 12.00 น.	37	32	5,896,430
76	อุตรดิตถ์	ตลาดเกษตรกรจังหวัดอุตรดิตถ์	สนามกีฬาพระยาพิชัยดาบหัก อ.เมือง อุตรดิตถ์ จ.อุตรดิตถ์	วันศุกร์	54	50	5,614,350
77	อุทัยธานี	ตลาดเกษตรกรจังหวัดอุทัยธานี	ลานนาสหกรณ์การเกษตรเมืองอุทัยธานี จำกัด จ.อุทัยธานี	วันอังคาร และวันศุกร์ เวลา 06.00 - 12 .00 น.	27	25	2,973,484
รวมทั้งสิ้น					2,305	1,814	373,129,069

ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการสินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จำนวน 7 จังหวัด

ที่	จังหวัด	ตลาด	สถานที่ตั้ง	เปิดจำหน่าย	จำนวนร้านค้า (ร้าน)	จำหน่าย ประจำ (ราย)	ยอดจำหน่าย (1 ก.ค.65-30 ก.ย.66) บาท
1	กาญจนบุรี	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัดกาญจนบุรี	บริเวณสำนักงานเกษตรจังหวัดกาญจนบุรี อ.เมืองกาญจนบุรี จ.กาญจนบุรี	วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ เวลา 05.30 – 13.00 น.	76	76	8,694,848
2	ราชบุรี	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัดราชบุรี	บริเวณสำนักงานเกษตรอำเภอเมืองราชบุรี อ.เมืองราชบุรี จ.ราชบุรี	วันอังคาร และวันศุกร์ เวลา 06.00 – 12.00 น.	51	51	19,346,507
3	ชัยภูมิ	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัดชัยภูมิ	หน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดชัยภูมิ อ.เมืองชัยภูมิ จ.ชัยภูมิ	วันจันทร์ – วันพุธ เวลา 07.00 – 15.00 น.	21	14	2,419,686
4	กระบี่	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัดกระบี่	อ.เมืองกระบี่ จ.กระบี่	วันจันทร์ เวลา 14.00 – 18.00 น.	20	20	1,133,206
5	เชียงราย	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัดเชียงราย	อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	วันศุกร์ ที่ 2 และ ที่ 4 ของเดือน เวลา 08.00– 15.00 น.	28	10	789,066
6	พิจิตร	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัดพิจิตร	บริเวณสำนักงานเกษตรจังหวัดพิจิตร อ.เมืองพิจิตร จ.พิจิตร	วันพฤหัสบดี เวลา 09.00 น. – 17.00 น.	30	30	2,470,168
7	ลำปาง	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ตลาดเกษตรกร (ถาวร) จังหวัดลำปาง	แยกเขื่อนคำ หมู่ที่ 6 ถนนลำปาง – แม่ทะ อ.เมืองลำปาง จ.ลำปาง	วันศุกร์ – วันอาทิตย์ เวลา 06.00 – 14.00 น.	65	29	4,233,360
รวมทั้งสิ้น					291	230	39,086,841

สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร
กรมส่งเสริมการเกษตร